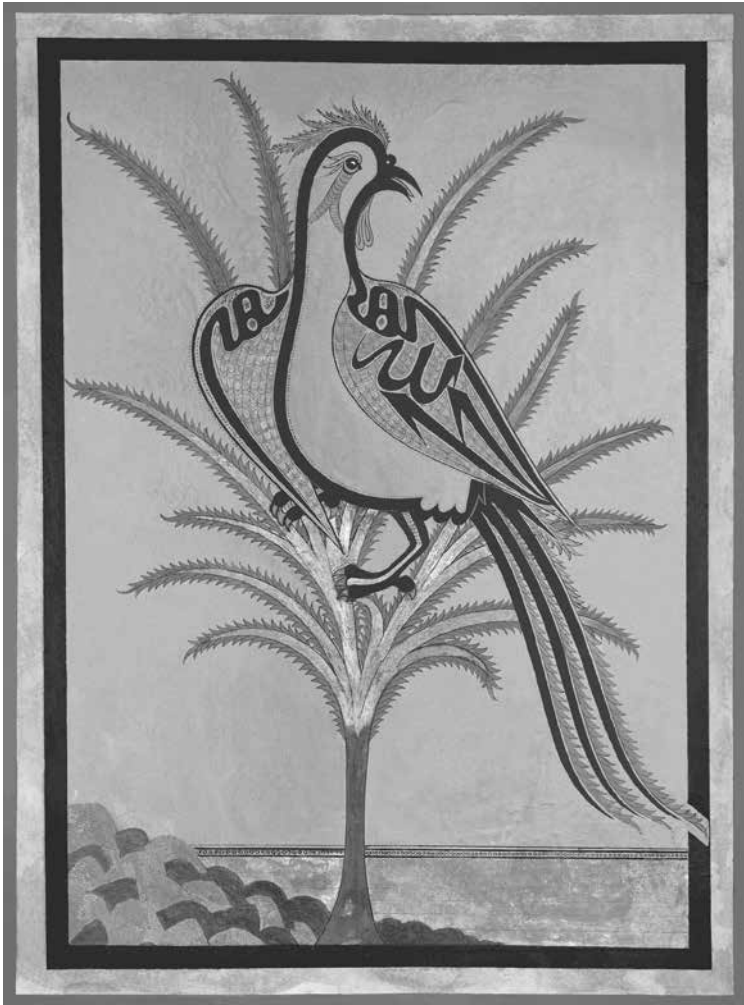

Minnedager

Kalligrafisk gjengivelse av «Bismi'lláhi'l-Bahíyyi'l-Abbá» (I Guds navn, den berlige, den herligste) i form av en paradisets fugl, av Mishkín-Qalam (Mirzá Husayn-i-Isfahani, 1826-1912). © Bahá'í Verdenssenter.

Minnedager

Et udvalg av Bahá'u'lláhs skrifter
for bahá'í-troens helligdager

Bahá'í
FORLAG

© 2017 Bahá'í Forlag
ISBN 978-82-90224-42-9 (trykt)
ISBN 978-82-90224-89-4 (PDF)
www.bahaiforlag.no

Engelsk originaltittel: Days of Remembrance
© 2016 Bahá'í World Centre

Forsidefoto:
© Bahá'í International Community

INNHold

Forord ix

NAW-RÚZ

- 1 *Han er den allmektige. Lovet være du, o min Gud ...* 3
- 2 *Jeg er den helligste, den største, den berligste. ...* 5
- 3 *Han er den helligste, den veldigste, den mest opphøyede. ...* 7
- 4 *Han er den evig levende, den evig forblivende,
den selvbestående. ...* 12
- 5 *Han er den enerådende konge, hellighetenes hellighet. ...* 19

RIDVÁN

- 6 *I hans navn som har kastet sin glans over all skapningen! ...* 23
- 7 *Han er det som sitter på denne lysende trone. ...* 30
- 8 *Han er den helligste, den berligste. ...* 34
- 9 *På den første dag da den urgamle skjønnhet besteg sin
største trone ...* 36
- 10 *Ordenes dagstjerne, oppsteget over horisonten for hans
ytring som ...* 37
- 11 *Han er den åpenbare, den skjulte, den allberlige, den allvitende ...* 48
- 12 *Ḥúr-i-‘Ujáb (Den vidunderlige jomfrus tavle)* 56
- 13 *Han er den helligste, den berligste. Deg skje lov,
o du vår Herre ...* 59
- 14 *I Guds navn, han den allmektige, den overmåde gavmilde! ...* 61

MINNEDAGER

15	<i>Lovpriset være du, o min Gud, for at du på denne dag har kastet ...</i>	64
16	<i>I Guds navn, han som har kastet sin glans over hele skaperverket! ...</i>	67
17	<i>I Guds navn, han den allmektige, den ubemmede! Deg skje lov ...</i>	77
18	<i>I Guds navn, han den herligste! Forherliget er du, o Herre min Gud! ...</i>	81
19	<i>Han er Gud. Forherliget et du, o Herre min Gud! Dette er en av dagene ...</i>	82
20	<i>Han er den helligste, den herligste. All lov skje deg, o Herre min Gud! ...</i>	84
21	Lawḥ-i-Áshiq va Ma'shúq (Tavle om elskeren og den elskede)	85
22	<i>I ditt navn, den vidunderligste, den herligste! Siden du, o min Gud ...</i>	88
23	Súriy-i-Qalam (Pennens sure)	101
24	<i>Han er den evig forblivende. Det er riḍván-bøytiden, forårstiden da ...</i>	112
25	<i>Fra deg har vi mottatt nok et brev, som nevnte de helligede og velsignede ...</i>	113

BÁBS ERKLÆRING

26	Lawḥ-i-Náqús (Klokke-tavlen)	119
27	Lawḥ-i-Ghulámu'l-Khuld (Den udødelige ynglings tavle)	125
28	<i>Han er den evig forblivende, den mest opphøyede, den største.</i>	132

BAHÁ'U'LLÁHS BORTGANG

29	Súriy-i-Ghuṣn (Grenens tavle)	137
30	Lawḥ-i-Rasúl (Tavle til Rasúl)	142
31	Lawḥ-i-Maryam (Tavle til Maryam)	145

FORORD

32 Kitáb-i-'Ahd (Paktens bok)	151
33 Besøkelsens tavle	156
BÁBS MARTYRDØD	
34 <i>Lytt, o min tjener, til det som er sendt ned til deg fra din Herres trone ...</i>	161
35 Utdrag fra Súriy-i-Nuṣḥ (Råd-suren)	165
36 Utdrag fra Súriy-i-Mulúk (Kongenes sure)	169
37 Utdrag fra Lawḥ-i-Salmán I (Tavle til Salmán I)	173
38 Utdrag fra Súriy-i-Dhikr (Thukommelsens sure)	174
39 Utdrag fra Súriy-i-Aḥzán (Sorgenes sure)	183
BÁBS FØDSEL	
40 <i>I hans navn som ble født på denne dag, han som Gud har satt til å bære bud ...</i>	189
41 <i>Han er den evige, den ene, den aleneværende, den altbesittende ...</i>	192
BAHÁ'U'LLÁHS FØDSEL	
42 Lawḥ-i-Mawlúd (Fødselstavlen)	197
43 <i>Han er den helligste, den mest oppbøiede, den største. Fødselsdagens høytid ...</i>	202
44 <i>Han er Gud. O forsamling av glødende elskere! Ved Guds rettferdighet ...</i>	205
45 <i>Han er den helligste, den største. Dette er den måned da han fødtes som ...</i>	209
Noter	211

FORORD*

Markeringen av helligdager inntar en sentral plass i enhver religion. Ved å minnes dem blir kalenderåret den scene der de betydningsfulle begivenheter forbundet med Guds guddommelige manifestasjoner årlig blir ihukommet og hedret. Denne ihukommelsen har både en personlig dimensjon, ved å sørge for tid til å tenke over betydningen av disse begivenhetene, og en sosial dimensjon, ved å bidra til å styrke samfunnets identitet og fremme samhørigheten.

Hver gudsmanifestasjons komme bringer fornyelse og ny kraft: “Det gamle er borte” og “det nye er blitt til”.¹ Ved hans autoritet blir tidligere lover avskaffet, og den forrige religionsordnings holdninger og skikker blir forbedret. Gjennom kraften i den guddommelige åpenbaring blir hjerter og sjeler inngitt nytt liv:

Tenk over hvordan han ved sitt veldige grep har omdannet den fordums utfoldede kunnskapens og forståelsens jord til en skarve håndfull med den ene hånd, og med den annen utfoldet en ny og ytterst opphøyet jord i menneskers hjerter og ved det fått de friskeste og fagrester blomster og de veldigste og mest høyreiste trær til å vokse frem fra menneskets opplyste bryst.²

* Forordet er forfattet ved Bahá'í Verdenssenter og tilpasset foreliggende norske utgave av utgiveren.

Denne omskapning og oppfriskning av alle ting gjenspeiler seg i at en ny kalender innføres, og i at det utpekes nye helligdager som omstiller rytmene i fellesskapets liv.

Bahá'í-kalenderen, kjent som badí'-kalenderen, ble innført av Báb og senere bekreftet av Bahá'u'lláh, som fastsatte begynnelsen til året for Bábs erklæring, 1844 (1260 etter hedsjra). Etersom bahá'í-æraen ble innledet av to grunnleggere, inkluderer bahá'í-helligdagene begivenheter som gjelder både Bahá'u'lláhs og Bábs fødsel, erklæring og bortgang. I Kitáb-i-Aqdas, som er det fremste forråd for lovene i hans åpenbaring, utpeker Bahá'u'lláh de to "største høytider": *riḍván*, "høytidenes konge", til minne om at han erklærte sitt profetiske virke i en periode på tolv dager, hvorav tre markeres som helligdager, og Bábs erklæring, begivenheten som innleder bahá'í-æraen. I samme bok betegnes også *naw-rúz* og årsdagene for Bábs og Bahá'u'lláhs fødsel som høytider. Årsdagen for Bábs martyrdød ble markert som en helligdag mens Bahá'u'lláh levde, og 'Abdu'l-Bahá tilføyte markeringen av Bahá'u'lláhs bortgang.

Nærværende bind presenterer førtifem utvalgte tekster fra Bahá'u'lláhs skrifter som er særskilt åpenbart for disse ni helligdagene eller gjelder dem på en annen måte. Disse tekstene representerer forskjellige åpenbaringsmåter, og hver av dem gjenspeiler fasetter av hvor stor, hvor dyrebar og hvor uforlignelig denne dag er, dagen da alle fortidens løfter og profetier er blitt oppfylt – denne hellige dag "da Gud har gjort sitt eget selv kjent og åpenbart det for alle som er i himmel og på jord". Noen av tavlene og utdragene som bindet byr på, er stilet til Bahá'u'lláhs samlede tilhengere og uttrykt i en høytidsstemt og oppløftende

tone, stundom med gjentatte refreng, mens andre ble åpenbart for individuelle troende, undertiden med omtale av de særlige omstendighetene ved åpenbaringen av dem, eller av mottagernes navn. Mange er blant hans best kjente verker og har lenge vært kjent for dem som leser hans skrifter på originalspråkene.

Åtte av tekstene er tidligere blitt oversatt av Shoghi Effendi og utgitt i *Prayers and Meditations by Bahá'u'lláh* og *Gleanings from the Writings of Bahá'u'lláh*. De øvrige utvalgene blir her stort sett oversatt for første gang. De foreliggende oversettelsene bestreber seg på å gi et glimt av den poetiske tonen i disse feirede tekstene, selv om de aldri kan formidle deres fulle skjønnhet.

Håpet er at dette bindet vil løfte hjerte og sjel hos Den velsignede skjønnhets tilhengere verden over og vil berike sammenkomstene de holder til minne om de dager som skiller seg ut fra alle andre dager ved å være forbundet med ham og hans herold.

Naw-rúz

Han er den allmektige.

LOVET være du, o min Gud, for at du har forordnet nau- 1
 rúz som en høytid for dem som har holdt fasten av
 kjærlighet til deg og avholdt seg fra alt som er avskyelig
 for deg. Gi, o min Herre, at din kjærlighets ild og varmen
 fremkalt av fasten som du har påbudt, kan oppflamme dem
 for din Sak, og gjøre dem beskjefteget med å prise deg og
 ihukomme deg.

Siden du har prydet dem, o min Herre, med smykket 2
 av den faste som du har foreskrevet, så pryd dem også med
 din anerkjennelses smykke, ved din nåde og rike gunst. For
 menneskenes gjerninger er alle avhengige av ditt velbehag,
 og er betinget av din befaling. Skulle du betrakte den som
 har brutt fasten som en som hadde holdt den, så ville et slikt
 menneske bli regnet blant dem som fra evighet hadde holdt
 fasten. Og skulle du bestemme at den som har holdt fasten
 har brutt den, så ville dette mennesket bli talt blant slike
 som har forårsaket at din åpenbarings kappe ble tilsmusset
 av støv, og som er blitt ført langt bort fra denne levende
 kildes krystallklare vann.

3 Du er den ved hvem fanen “Prisverdig er du i dine gjerninger” er blitt hevet, og banneret “Adlydt blir du i din befaling” er utfoldet. Gjør denne din stilling kjent for dine tjenere, o min Gud, slik at de kan bli gjort oppmerksom på at alle tings fortreffelighet er avhengig av din befaling og ditt ord, og at enhver handlings verdi er betinget av din tillatelse og din viljes velbehag, og slik at de kan erkjenne at de menneskelige gjerningers tøylar ligger i din anerkjennelses og befalings grep. Gjør dette kjent for dem, slik at intet som helst kan stenge dem ute fra din Skjønnhet, i disse dager da Kristus utbryter: “All herskermakt ligger hos deg, o du Åndens Far”, og din Venn roper ut: “Ære være deg, o høystelskede, for at du har avdekket din Skjønnhet og nedskrevet for dine utvalgte det som vil gjøre at de når frem til setet for åpenbaringen av ditt Største navn, ved hvilket alle folkeslag har jamret seg, med unntak av slike som har løsrevet seg fra alt annet enn deg og vendt seg mot ham som er åpenbareren av deg selv og manifestasjonen av dine egenskaper.”

4 Han som er din Gren, og hele ditt følge, o min Herre, har i dag brutt sin faste etter å ha overholdt den innenfor ditt kongesetes enemerker, og i sin iver etter å behage deg. Bestem du for ham, og for dem, og for alle slike som har trådt inn i ditt nærvær i disse dager, alt det gode som du forordnet i din Bok. Gi dem så det som vil være dem til gagn både i dette liv og i livet hinsides.

5 Du er i sannhet den allvitende, den allvise.

2

Jeg er den helligste, den største, den herligste.

LOVET være du, o min Gud, for at du har forordnet denne ¹ dag som en høytid for de begunstigede blant dine tjenere og de oppriktige blant dine elskede. Du har kalt denne dag ved det navn hvorved alle skapte ting er bragt til underkastelse og din åpenbarings briser er blitt ført mellom jord og himmel, et navn ved hvilket alt dét er gjort åpenbart som er blitt nedtegnet i dine hellige bøker og skrifter, og som dine sendebud og dine utvalgte har forutsagt, slik at alle mennesker kunne gjøres rede til å vende seg til din gjenforenings osean, til å stå for ditt tronsete og til å høre din underfulle appell fra daglysningen for ditt usynlige selv og demringsstedet for din essens.

Jeg priser deg, o Herre min Gud, for at du har fullbyrdet ² ditt vitnesbyrd, har fullendt din gunst, på den guddommelige åpenbarings trone har satt ham som forkynte din eneværen og din enhet og kalt hele menneskeheten til å stå frem for ham. Blant folket finnes de som har vendt seg til ham, har oppnådd hans nærvær og drukket hans åpenbarings utsøkte vin. Jeg bønnfaller deg ved din ypperste velde som har herredømme over alle ting, og ved din gavmildhet

som favner den hele skapning, om å sette dine elskede i stand til å løsrive seg fra alt foruten deg og til å feste blikket på din nådes horisont. Bistå dem så til å reise seg for å tjene deg, så de kan fremvise hva du enn har ønsket i ditt rike, og kan utfolde dine seiersfaner i ditt land. Du er sannelig den allmektige, den mest opphøyede, den høyeste beskytter, den allvitende, den allvise.

³ Jeg priser deg, o Herre min Gud, for at du har gjort dette fengsel til en trone for ditt rike, en himmel for dine himler, et demringssted for dine dagrenninger, en daglysning for dine morgengry, en kilde til utgytelsene av dine rike gaver og en livsens ånd for dine skapningers legemer. Jeg bønnfaller deg om å bistå dine utvalgte etter ditt velbehag. Helliggjør dem derfor, o min Gud, fra hva som enn kan tilsmusse deres kledning i dine dager. Du ser, o Herre, i visse land det som er i strid med ditt ønske, og du ser dem som hevder å elske deg begå de selvsamme gjerninger som dine fiender har begått. Tvett dem, o Herre, med det levende vann hvorved du har lutret de særlig begunstigede blant ditt folk og de oppriktige blant dine tjenere. Rens dem enn videre for hva som enn kan sverte din Saks gode navn i dine land eller tilsløre folket i dine byer fra å anerkjenne deg.

⁴ Jeg bønnfaller deg, o Herre, ved ditt navn som overgår alle andre navn, om å verne dem mot å følge selvets og lidenskapens sti, slik at alle kan forenes rundt det som du har befalt i din bok. Gjør dem til din Saks hender, slik at dine vers ved dem kan bli spredt viden om på din jord og din hellighets tegn kan bli åpenbare blant ditt folk. Mektig er du til å gjøre som du behager. Der er ingen annen Gud enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.

3

Han er den helligste, den veldigste, den mest opphøyede.

DEG skje lov, o du som er verdens Herre og nasjonenes 1
hersker! Jeg bevitner at du fra evighet har vært helliget
over å nevnes av alle skapte ting og opphøyet over dine skap-
ningers mest sublimе beskrivelser. Når enn dine hengivne
tjenere søkte å stige opp til din anerkjennelses stade, sperret
din kunnskaps skarer veien for dem; og når enn dine nære
ønsket å få adgang til din nærhets himmel, ble de holdt
tilbake av din ytrings overveldende majestet. Vi bevitner at
de høyeste blant de guddommelige navn kun er tjenere ved
din dør, og at deres herligste manifestasjoner bøyer seg ned
for ditt åsyn og ydmykes i ditt nærvær. Du er i sannhet han
som hverken kan beskrives i brev, ei eller fremmanes av ord
og ikke engang inneholdes i de skjulte meninger som de
gjemmer. For disse begrenses alle av de naturgitte begrens-
ninger ved tale som kjennetegner alle ytringer hos verdens
folkeslag.

Opphøyet, umåtelig opphøyet er du over enhver sjels 2
omtale og ethvert hjertes forstand! Opphøyet, umåtelig
oppøyet er du over enhver beskrivelse utenom din egen og
over enhver forestilling hos dine skapninger! Om dine egne

manifestasjoner skulle sveve på det settes og det usettes vinger, ville de ikke evne å nå frem til den første utstråling som skinner fra ditt overmåte opphøyede åsyns horisont og demringsstedet for din mest sublimе åpenbaring. Og skulle ditt herredømmes representanter bli satt i stand til å stige like lenge som jordens og himmelens riker består, ville de dog aldri makte å nærme seg din skjønnhets dagstjerne.

³ Velsignet være den som fatter at din virkelighet vedvarer, og at alt annet enn deg er flyktig, som anerkjenner ditt herredømmes myndighet og at alle utenom deg er maktesløse. Og likesom alle tings flyktighet bekrefte overfor din ihukommelses osean, o Konge over alle navn, blir det likeledes åpenbart at enhver omtale og beskrivelse kommer til kort overfor din velde og storhet og passer dårlig overfor din høyhet og makt. Og dette til tross, o min Gud, har du ved din nådes og gavmildhets undere og som et tegn på din velgjørenhet og gunst pålagt alle å tale om deg og prise deg, og har godtatt deres forherligelse av deg ved din nåde og din raushet. Og derfor kaller ditt eget selv på deg selv og selve din essens påkaller din essens på vegne av dem som elsker deg og har båret all motgang på din sti og enhver urett av kjærlighet til deg og i tilfredshet med ditt velbehag, på denne velsignede dag som du har gjort til en høytid for ditt rikets innvånere og for dem som har overholdt fasten på din befaling og adlydt ditt uimotståelige bud.

⁴ Opphøyet være denne velsignede og herlige dag som du har utpekt ved det elskede navn som er både skjult og åpenlyst, og som, da det skinte frem over evighetens horisont, det guddommelige lotustre kalte på og sa: "Ved Gud! Kommet er skapningens Herre, som intet navn kan beskrive." Av den

grunn ble paradiset beveget og forkynte med glede og glød: “O verdens menneskehop! Kommet er han som omkretses av den allbarmhertiges daglysninger, av den høylovedes manifestasjoner og inspirasjonens demringssteder.” Og alle ting ropte høyt: “Dette er den tavle som skapningens rike er blitt prydet med, og hvorved porten som fører til det guddommelige nærvær, er blitt slått opp for alle som er i himmel og på jord.” Lykkelig er den som har forsaket ethvert begjær og nærmet seg ham hvis virkelighet ingen ord eller ytring kan formidle.

Ved Gud! Dette er dagen da man fra vannets sildring ⁵ kan høre: “Ingen Gud er der utenom ham, hjelperen i fare, den selvbestående,” og da man fra dens briser kan høre: “Ingen Gud er der utenom ham, den allmektige, den høyst-elskede,” og da man fra susingen i dens trær kan høre: “Ingen Gud er der utenom ham, den sterkeste, den evig givende, den allherlige, den allkjærlige,” og da man bortenfor dem, fra storhetens tunge, kan høre: “Dette er dagen da han fremstår som er åpenbar og dog forborgen, som er synlig og dog skjult. Skynd dere hen til ham, o dere som er de guddommelige navns daglysninger, og kom nærmere ham, o dere som har tilhold i skapningens rike, med hjerter som er lutret for overtro og fåfengte forestillinger og helliget fra menneskers meningsløse snakk!”

Umåtelig opphøyet er tilstanden for dine elskede som ⁶ har grepet tak i din befalings rep, holdt fast ved dine forordningers kjortelsøm, ytret det som var blitt dem tillatt i dine tavler, unnlatt å overtre grensene fastsatt i din bok og talt med visdom i dine land som bestemt i din gavmildhets ruller og din nådes epistler. O Herre! Hjelp dem til å reise

seg for din Saks seier ved det du har utlagt for dem med din mest opphøyede penn, og det du har gitt dem anvisning om i visse av dine tavler. O Herre! Overlat dem ikke til seg selv, men bevar dem ved ditt herredømme og din makt, og bistå dem ved din velde og din gavmildhet.

7 O Herre! De er dine tjenere og trelles som har trodd på deg og har nærmet seg din raushets himmel. La dem ikke berøves tegnene på din miskunn i dine dager, og hold heller ikke duften av din visdoms roser borte fra dem. Led dem, o min Gud, til ditt velbehags osean, slik at de kan nedsenke seg i det i ditt navn, og så de ikke skal bedrøves av det som deres eget sinn har unnfanget, ei heller tynges av alt de har bevitnet på din sti. Du er sannelig den allmektige, hvis velde er bekreftet av enhver som er sterk, hvis herredømme er anerkjent av enhver som besitter majestetisk storhet, du er den som får enhver som er lærd til å bekjenne sin uvitenhet overfor bølgene på din kunnskaps osean, og enhver sjel utstyrt med styrke til å innrømme sin hjelpeløshet overfor tegnene på din makt.

8 Du er, o min Gud, den som ethvert navn er forlegent over å være forbundet med, og i hvis nærvær alle ting krymper seg av skam over å bli nevnt. Fra evighet har du hatt tilhold i de transcendent høyder som er opphøyet over all omtale og beskrivelse. Hvor stort er vel ikke ditt herredømme og hvor stor din makt, og hvor veldig er vel ikke din storhet! – og det skjønt alle ting medgir at du er fullstendig helliget fra og umåtelig opphøyet over alt utenom ditt eget selv. Du har betvunget den ganske verden gjennom et eneste ord som er forbundet med din ytrings rike, og som angen av din befalings kappe er blitt ført fra.

O hele tilværelsens Herre og oppdrager av alle synlige 9
 og usynlige ting! Skjenk oss ører som er rene, hjerter som
 er helliget og øyne som ser, slik at vi kan oppdage din
 henrivende ytrings sødme, kan feste blikket på din høyeste
 horisont og kan komme til å vite hva som enn er blitt sendt
 ned ved din gavmildhet, o du som er navnenes Konge! Tenn
 så din kjærlighets ild i dine land, slik at dine skapningers
 hjerter derved kan bli fyr og flamme, så de kan vende seg
 til deg, kan erkjenne din enhet og bekrefte din eneværen.
 O Herre over alle navn! Sønderriv herlighetens slør for an-
 siktene på dem, og gjør dem kjent med hvor fortreffelig den
 er, denne dag som er blitt prydet med ditt navn og opplyst
 med ditt åsyns lys. Du er sannelig den som folkets gode
 gjerninger aldri kan opphøye eller deres onde gjerninger
 avskrekke, som aldri kan ydmykes av herskernes overlegen-
 het eller overvinnnes av de mektiges makt. Ingen Gud er der
 utenom deg, den allmektige, den mest opphøyede, den all-
 vitende, den allvise.

Send derfor ned fra din gavmildhets himmel over dine 10
 elskede, o min Gud, det som vil få dem til å feste blikket
 på deg og handle i samsvar med din vilje og din befaling.
 Bestem så for dem det som vil gavne dem og bevare dem,
 det som vil dra dem nær og sette dem fri. Sannelig, du er
 deres Herre, deres skaper og deres hjelper. Ingen Gud er der
 utenom deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

Jeg bønnfaller deg enn videre, o min Gud, om å forene 11
 dine elskedes hjerter og føye dem sammen i harmoni og
 samhörighet i din Sak, slik at det fra dem ikke må frem-
 komme noe som ville sømme seg dårlig for dem i dine dager.
 Du er sannelig den allmektige, den mest opphøyede, den
 høyeste, den største. Lovet være Gud, verdenenes Herre!

4

Han er den evig levende, den evig forblivende, den selvbestående.

¹ **G**UD bevitner at han er én i sin guddommelighet og ett i sitt vesen. Fra evighetens trone, fra hans stillings utilgjengelige høyder, forkynner hans Tunge at der ikke er noen annen Gud enn ham. Han selv har, uavhengig av alt annet, alltid vitnet om sin egen enhet, åpenbart sin egen natur og forherliget sitt eget innerste vesen. Han er sannelig den overmåte sterke, den allmektige, den fagre.

² Han har all makt over sine tjenere og er opphøyet over sine skapninger. I hans hånd er kilden til myndighet og sannhet. Han gjør menneskene levende ved sine tegn og lar dem dø ved sin vrede. Han skal ikke bli spurt om sine gjerninger, og hans makt formår alt. Han er den sterke, den altbetvingende. Han har i sitt grep herredømmet over alle ting, og ved hans høyre hånd er hans åpenbarings rike grunnfestet. Hans kraft omslutter i sannhet hele skapningen. Seier og overherredømme tilhører ham; all makt og velde tilhører ham; all herlighet og storhet tilhører ham. Han er sannelig den overmåte herlige, den sterkeste, den absolutte.

Lovet være du som alle skapte tings tunger fra evighet 3
 har ropt på og dog mislyktes i å nå din evige hellighets og
 storhets himmel. Alle veseners øyne er åpnet for å skue ditt
 strålende åsyns skjønnhet, men ingen har det lyktes å be-
 trakte ditt ansikts klare lys. De som er deg nær, har helt fra
 grunnleggelsen av ditt herlige herredømme og fra oppret-
 telsen av ditt hellige rike løftet sine bønnfallende hender
 mot deg, men ingen har vært i stand til å berøre sømmen
 av den kappe som bekler din hellige og suverene essens. Og
 dog kan ingen benekte at du ved din raushets og dine rike
 gavers undere til alle tider har vært enerådende over alle
 ting, at du er mektig til å gjøre alle ting, og at du er alle ting
 nærmere enn de er seg selv.

Måtte det være derfor langt fra din herlighet at noen 4
 skulle betrakte din underfulle skjønnhet med noe annet øye
 enn ditt eget øye, eller høre melodiene som forkynner ditt
 allmektige herredømme, med noe annet øre enn ditt eget
 øre. For høyt opphøyet er du til at noen skapning skulle skue
 din skjønnhet eller til at noe hjertes forstand skulle bestige
 din grenseløse kunnskaps høyder. For skulle hjertets fugler
 hos dem som er deg nær noensinne bli satt i stand til å sveve
 like lenge som ditt overveldende herredømme kan vare,
 eller å stige like lenge som din guddommelige hellighets
 rike kan vedbli å eksistere, så vil de på ingen måte være i
 stand til å overkomme de begrensninger som en betinget
 verden har påtvunget dem, ei heller til å krysse dens ytterste
 grenser. Hvordan kan da den som ved selve sin skapning er
 innskrenket av slike begrensninger, nå frem til ham som
 er Herren over alle skapte tings rike, eller stige inn i hans
 himmel som hersker over høyhetens og storhetens verdener?

- 5 Forherliget, umåtelig forherliget er du, min høyst-elskede!
For dem som løfter sitt hjerte til deg, har du forordnet at yttergrensen for deres oppstigning er at de bekjenner sin vanmakt til å tre inn i din hellige og transcendent enhets riker, og at det høyeste stadiet som kan nås av dem som streber etter å kjenne deg, er at de innrømmer sin manglende evne til å nå din sublim kunnskaps høyborger. Siden dette er slik, bønnfaller jeg derfor deg, ved selve denne maktesløshet som er deg kjær, og som du har bestemt som målet for dem som har nådd din forgård og trådt inn der, og ved ditt åsyns glans og herlighet som har omsluttet alle ting, og ved din viljes krefter hvorved den hele skapning er blitt frembragt, om ikke å berøve dem som har satt sitt håp til deg, din barmhjertighets undere, eller å holde din nådes skatter tilbake fra slike som har søkt deg. Tenn derfor din kjærlighets fakkell i deres hjerter så dens flamme kan fortære alt annet enn deres vidunderlige ihukommelse av deg, og slik at det i disse hjerter ikke må levnes spor av noe annet enn de juvel-lignende tegn på ditt høyhellige herredømme, så det fra det land de bebor ingen røst må høres annet enn røsten som opphøyer din barmhjertighet og velde, så intet lys må skinne på den jord de vandrer på unntatt lyset av din skjønnhet, og slik at man i alle sjeler intet kan oppdage bortsett fra åpenbaringen av ditt åsyn og tegnene på din herlighet, for at dine tjenere om mulig kan fremvise kun det som vil behage deg og samsvare helt med din overmåte mektige vilje.
- 6 Ære være deg, o min Gud! Din veldes kraft vitner for meg! Jeg kan ikke nære noen tvil om at hvis din miskunns hellige pust og dine rike gunstbevisningers bris kortere

enn et øyeblikk skulle opphøre å ånde over alle skapte ting, ville hele skaperverket forgå, og alle som er i himmel og på jord ville bli til det rene intet. Forherliget være derfor de underfulle tegn på din overopphøyede makt! Forherliget være styrken i din opphøyede velde! Forherliget være din altomsluttende storhets majestet og din viljes styrkende innvirkning! Din storhet er slik at om du skulle fortette alle menneskers øyne i øyet hos én av dine tjenere og sammenpresse alle deres hjerter i hans hjerte og sette ham i stand til i seg selv å se alle de ting du har skapt ved din makt og formet ved din velde, og om han i all evighet skulle grunne over ditt skaperverks riker og omfanget av dine henders verk, så ville han umiskjennelig oppdage at det ikke finnes noen skapt ting som ikke overskygges av din altbeseirende kraft og styrkes gjennom ditt altomsluttende herredømme.

Se meg derfor, o min Gud, liggende i støvet foran deg, 7
idet jeg bekjenner min vanmakt og din allmakt, min armod og din rikdom, min forgjengelighet og din evighet, min ytterste fornedrelse og din uendelige herlighet. Jeg erkjenner at der ingen annen Gud er enn deg, at du hverken har noen likemann eller partner, ingen til å være deg lik eller gjøre deg rangen stridig. I din utilnærmelige høyhet har du fra evighet vært opphøyet over all annen lovprisning enn din egen, og i din transcendentene eneværen og herlighet vil du for alltid fortsette å være helliget over å forherliges av noen annen enn deg selv.

Jeg sverger ved din velde, o min elskede! Å skulle 8
omtale noen skapt ting anstår seg ikke ditt overmåte opphøyede selv, og å rose noen av dine skapninger ville være din store herlighet uverdigg. Ja, slik omtale ville være bare

gudsbespottelse om den fremkom i din hellighets forgård, og slik ros ville utgjøre intet mindre enn en overtredelse overfor tegnene på ditt guddommelige herredømme. For bare det å nevne noen av dine skapninger ville i seg selv innebære en påstand foran din eneværens og enhets kongesete om deres eksistens. En slik påstand ville intet annet være enn åpen gudsbespottelse, en ugudelig handling, essensen av vanhellighet og en skjendig udåd.

9 Og derfor bevitner jeg med min sjel, min ånd og hele mitt vesen at om de som er din helligste enhets daglysninger og manifestasjonene av din transcendent eneværen skulle være i stand til å sveve like lenge som ditt herredømme består og din altbetvingende myndighet kan vare, ville det til sist mislykkes dem å nå selv forgården til det kongesete hvor du åpenbarte stråleglansen av kun ett av dine veldigste navn. Forherliget, forherliget være derfor din vidunderlige majestet. Forherliget, forherliget være din uoppnåelige høyhet. Forherliget, forherliget være din kongeverdighets ypperlighet og din makt og myndighets sublime natur.

10 De ypperste evner som de lærde har hatt, og hvilke sannheter de enn har oppdaget i sin søken etter din kunnskaps juveler; de lyseste virkeligheter som de vise er blitt skjenket, og hvilke hemmeligheter de enn har avslørt i sine forsøk på å lodde dybden i din visdoms mysterier, er alle blitt til gjennom skaperkraften i ånden som ble innblåst i den Penn som dine hender har formet. Hvordan kan da tingen skapt av din Penn være i stand til å fatte skattene i din tro som Pennen er blitt forlenet med, som befalt av deg? Hvordan kan den noensinne vite om fingrene som griper om din Penn, og om dine nådige gunstbevisninger som den er blitt

skjenket? Hvordan kan den, når den allerede er ute av stand til å nå dette stade, bli gjort oppmerksom på eksistensen av din hånd som styrer din veldes fingre? Hvordan kan den nå frem til å forstå naturen av din vilje som ansporer din hånd til å bevege seg?

Forherliget, forherliget være du, o min Gud! Hvordan 11
kan jeg noensinne håpe å stige opp til din overmåte hellige
himmel og inn i den, eller få adgang til din guddommelige
kunnskaps helligdom, når jeg vet at de vises og lærdes sinn
ikke evner å utgrunne hemmelighetene i dine henders verk
– et verk som i seg selv kun er noe din vilje har skapt?

Deg skje lov, o Herre min Gud, min mester, min besitter 12
og min konge. Når jeg nå overfor deg har bekjent min van-
makt og alle skapte tings vanmakt og vedgått min armod og
hele skapningens armod, så kaller jeg på deg med min tunge
og tungene hos alle i himmel og på jord, og jeg bønnfaller
deg med mitt hjerte og med hjertene hos alle dem som har
trådt inn i skyggen under dine navn og dine egenskaper, om
ikke å stenge oss ute fra din miskunns og nådes dører, ei
heller la din rike omsorgs og gunsts briser opphøre å føres
hen over våre sjeler, eller tillate at våre hjerter beskjeftiger
seg med noen annen enn deg, eller at våre sinn er opptatt
med noen annen ihukommelse enn ihukommelsen av deg
selv.

Ved din veldes herlighet, o min Gud! Om du skulle gjøre 13
meg til konge over dine riker, eller innsette meg på ditt
herredømmes trone, og ved din makt legge hele skaper-
verkets tøyler i mine hender, og om du selv for mindre
enn et øyeblikk skulle gjøre meg opptatt med disse ting
og glemme de vidunderlige minnene forbundet med ditt

overmåte mektige, fullkomne og opphøyede navn, så ville min sjel likevel forbli utilfreds og min hjertekval ikke stillet. Ja, i denne selvsamme tilstand ville jeg erkjenne at jeg selv var som den armeste av de arme og den usleste av de usle.

¹⁴ Opphøyet være ditt navn, o min Gud! Siden du nå har fått meg til å forstå denne sannhet, bønnfaller jeg deg ved ditt navn som ingen skriftrulle kan bære, som intet hjerte kan forestille seg og ingen tunge kan ytre – et navn som vil forbli gjemt så lenge som din egen essens er skjult, og vil forherliges så lenge som ditt eget vesen opphøyes – om å utfolde, før dette år er over, din ubestridte overlegenhets bannere, slik at den hele skapning kan bli beriket av din rikdom og kan bli opphøyet ved den foredlende påvirkningen av ditt overopphøyede herredømme, og slik at alle kan reise seg og fremme din Sak.

¹⁵ Du er sannelig den allmektige, den aller høyeste, den allherlige, den altbetvingende, den altbesittende.

5

Han er den enerådende konge, hellighetenes hellighet.

LOVET være du, o Herre min Gud! Dette er den dag blant 1
dine dager og denne time blant dine velsignede timer
som du har avsatt til ditt eget selv, forbundet med ditt eget
vesen og opphøyet i stade slik at ditt navn kan vare og ditt
herredømme bli åpenbart. Du har gjort denne dag til å være
alle dagers utspring ved at du har overøst den med åpenbar-
ingene av din majestets trone og tegnene på dine overopp-
høyede gunst. Du har denne gang skapt den på ny i den
ypperste form i dette urgamle tempel, slik at alle jordens og
himmelens beboere på denne dag og ved dens nåde kunne
bli vakt til live igjen, og bli kalt til å avlegge regnskap om
deg selv, uten at noen visste eller forstod det. Må hende kan
dine hellige og himmelske velsignelser og dine guddom-
melige og herlige gaver fullendes på den, slik at de kan vitne
om at alle ting ble skapt på ditt nærværs dag, og om at dine
dager kom, og at din skjønnhets sol stod opp.

I samme stund som det falt ord om denne enestående ære 2
og fornemste gave, om din altbeseirende kjærlighets over-
legne kraft og din hellige henrykkelses ekstatiske stunder,
hørte jeg ropet fra en av dine tjenere som har trodd på deg og

på dine tegn, som har gitt avkall på alle ting, vendt seg mot din skjønnhets åsyn og hastet gjennom alle egner hen til din hviles bolig. Han har til sist nådd din dør og stått overfor lyset fra din evigvarende hellighet som har skint frem over din enhets horisont og din evighets daggry, i lengsel etter å stige opp til ditt nærværs og din gjenforenings høyder og bli værende på din nærhets sete innenfor ditt hellige område. O min Gud, få derfor lengselens due til å sveve i hans hjerte, og din kjærlighets sjøer til å bølge i hans innerste vesen, og din ihukommelses makeløse tegn til å strømme fra hans tunge, og din lovprisnings juveler til å utgå fra hans ånd. Dra ham stadig nærmere, o min Herre, så han kan bli satt i stand til å hegne om dette overmåte strålende lys og denne skjulte skatt i sitt hjertes innerste gjemmer og således kan oppholde seg sammen med din tjener i din mest opphøyede horisont og ditt allherlige rike.

- ³ Du har sannelig endog nå tilhold i din evige bolig og ser denne karmosinrøde ånd og hører denne overmåte liflige melodi i hjertet av den guddommelige essens, midtpunktet i mysterienes rike. Mektig er du til å gjøre hva du vil. Du er sannelig den opphøyede, den allmektige, den allherlige, den selvbestående.

Ridván

6

I hans navn som har kastet sin glans over all skapningen!

DET guddommelige forår er kommet, o overmåte opp- 1
høyede Penn, for den allbarmhjertiges høytid nærmer
seg hurtig. Skynd deg å forherlige Guds navn overfor
hele skapningen, og syng hans pris på en slik måte at alle
skapte ting kan bli gjenfødt og fornyet. Tal, og ti ikke.
Lykksalighetens dagstjerne skinner over vårt navns hori-
sont, den lykksalige, for Guds navns rike er blitt prydet ved
utsmykningen av din Herres navn, himlenes skaper. Stå opp
fremfor jordens nasjoner, og væpne deg med dette største
navns kraft, og vær ikke av dem som nøler.

Det forekommer meg at du har stanset opp og ikke 2
beveger deg på min tavle. Kunne det guddommelige ås-
yns klare lys ha bragt deg i villrede, eller de egensindiges unyt-
tige tale ha fylt deg med sorg og lammet din bevegelse? Pass
på at intet hindrer deg fra å opphøye denne dags storhet
– dagen da majestetens og maktens finger har brutt seglet
på gjenforeningens vin og kalt på alle som er i himlene og
alle som er på jorden. Foretrekker du å nøle når brisen som
kunngjør Guds dag allerede har åndet hen over deg? Eller
er du blant dem som er lukket ute fra ham som ved et slør?

- 3 Intet slør har jeg tillatt, o alle navns Herre og himlenes skaper, å lukke meg ute fra å erkjenne din dags herligheter, den dag som er ledelsens lampe for hele verden, og tegnet på den gamle av dager for alle dem som bor der. Min taushet skyldes de slør som har blindet dine skapningers øyne for deg, og min stumhet begrunnes av de hindringer som har avholdt ditt folk fra å erkjenne din sannhet. Du vet hva som bor i meg, men jeg vet ikke hva som bor i deg. Du er den allvitende, den allkunnige. Ved ditt navn som overgår alle andre navn! Hvis din altbeherskende og altbetvingende befaling noensinne skulle nå meg, ville den gi meg makt til å gjenopplive alle menneskers sjeler, ved ditt mest opphøyede ord, som jeg har hørt uttalt ved din mektige tunge i din herlighets rike. Det ville gjøre meg i stand til å kunngjøre åpenbaringen av ditt strålende åsyn hvorved det som lå skjult for menneskers øyne er blitt åpenbart i ditt navn, den åpenbare, den suverene beskytter, den selvbestående.
- 4 Kan du oppdage noen annen enn meg, o Penn, på denne dag? Hvor er det blitt av skapningen og dens manifestasjoner? Hva med navnene og deres rike? Hvor er det blitt av alle skapte ting, om de er sett eller usett? Hva med universets skjulte hemmeligheter og dets åpenbaringer? Se, hele skaperverket er borte! Intet er tilbake uten mitt ansikt, det evig forblivende, det strålende, det allherlige.
- 5 Dette er dagen da intet er å se uten lysglansen som skinner fra din Herres åsyn, han den nådige, den mest gavmilde. Sannelig, vi har bragt hver en sjel til å utånde i kraft av vårt uimotståelige og altovervinnende herredømme. Vi har derpå frembragt et nytt skaperverk som et tegn på vår nåde mot menneskene. Jeg er i sannhet den overmåte gavmilde, den gamle av dager.

Dette er dagen da den usynlige verden roper: “Stor er 6
 din velsignelse, o jord, for du er gjort til din Guds fotskam-
 mel og valgt til setet for hans mektige trone.” Herlighetens
 rike utbryter: “Måtte mitt liv bli ofret for deg, for han
 som er den allbarmhjertiges elskede, har grunnfestet sitt
 herredømme på deg, gjennom kraften i sitt navn, som er
 blitt lovet alle ting, i fortiden som i fremtiden.” Dette er
 dagen da hver søtt duftende ting har hentet sin vellukt fra
 min kledning – en kledning som har spredt sin ange over
 hele skapningen. Dette er dagen da det evige livs brusende
 vann har strømmet ned ved den allbarmhjertiges vilje.
 Skynd dere, av hjerte og sjel, og drikk dere utørste, o skare
 fra rikene foroven!

Si: Det er han som er manifestasjonen av ham som er 7
 den ukjennelige, den usynlige av de usynlige, kunne dere
 bare oppfatte det. Det er han som har avdekket for dere den
 skjulte og skattede juvel, om dere skulle søke den. Det er
 han som er alle tings ene elskede, i fortiden som i fremtiden.
 Måtte dere sette deres håp til ham og vende hjertet til ham!

Vi har hørt din bønnfallende røst, o Penn, og unnskyl- 8
 der din taushet. Hva er det som har forvirret deg så såre?

Ditt nærværs beruselse, o alle verdens høyt elskede, 9
 har grepet og besatt meg.

Stå opp og bekjentgjør for hele skapningen det budskap 10
 at han som er den allbarmhjertige, har styrt sine skritt mot
 ridván og trådt inn der. Led derfor folket til lykksalighetens
 hage som Gud har gjort til tronen i sitt paradis. Vi har valgt
 deg til å være vår mektigste basun, hvis støt skal bebude hele
 menneskehetens oppstandelse.

- 11 Si: Dette er det paradisi på hvis løvverk ytringens vin har preget vitnesbyrdet: "Han som var skjult for menneskenes øyne, er åpenbart, omgjordet med herredømme og kraft!" Dette er det paradisi hvor bladenes rasling forkynner: "O dere som bebor himlene og jorden! Dét har vist seg som aldri før har vist seg. Han som fra evighet hadde skjult sitt ansikt for skapningens blikk, er nå kommet." Fra den hviskende bris som suser i dets grener, lyder ropet: "Han som er alles suverene herre, er gjort åpenbar. Riket er Guds," mens denne risling kan høres fra dets strømmende vann: "Alles øyne gleder seg, for han som ingen har sett, hvis hemmelighet ingen har oppdaget, har løftet herlighetens slør og avdekket skjønnhetens åsyn."
- 12 Innenfor dette paradisi og fra dets høyeste kamres høyder har himmelens jomfruer ropt med høy røst: "Fryd dere, innvånere av rikene foroven, for i himlenes midte ringer den gamle av dagers fingre den største klokke i den allherliges navn. Gavmildhetens hender har båret rundt det evige livs beger. Kom nærmere og drikk dere utørste. Drikk av hjertens lyst, o dere som er selve lengselens inkarnasjoner, dere som er legemliggjørelsene av heftig attrå!"
- 13 Dette er dagen da han som er Guds navns åpenbarer har trådt ut av herlighetens tabernakel og har forkynt for alle som er i himlene og alle som er på jorden: "Sett til side paradisetts begre og alt det livgivende vann de inneholder, for se, Bahás folk er gått inn i det guddommelige nærværs lykksalige bolig, og de har drukket av gjenforeningens vin, av kalken fra sin Herres skjønnhet, den altbesittende, den høyeste.

Glem skapningens verden, o Penn, og vend deg mot din 14
Herres åsyn, alle navns Herre. Pryd så verden med orna-
mentet av den rike gunsten fra din Herre, de evige dagers
konge. For vi fornemmer angen av dagen da han som er alle
nasjoners attrå over de usette og de sette riker har utgytt
lysglansen av sine ypperste navn og innhyllet dem i stråle-
glansen av sine nådigste gavers lyskilder, gaver som ingen
kan telle uten han som er den hele skapnings allmektige
beskytter.

Se ikke på Guds skapninger uten med vennlighetens 15
og barmhjertighetens øye, for vårt kjærlige forsyn har
gjennomtrengt alle skapte ting, og vår nåde har omsluttet
jorden og himlene. Dette er dagen da Guds sanne tjenere
inntar gjenforeningens livgivende vann, dagen da de som
er ham nær, er i stand til å drikke av udødelighetens mildt
strømmende elv, og de som tror på hans enhet, av hans
nærværs vin, ved sin erkjennelse av ham som er alles høyeste
og endelige mål, i hvem majestetens og herlighetens tunge
lar lyde dette rop: "Riket er mitt. Jeg selv er dets hersker,
ved min egen rett."

Tiltrekk menneskenes hjerter med hans rop, den ene 16
og alene elskedes rop. Si: Dette er Guds røst, om dere bare
lytter. Dette er Guds åpenbarings daglysning, visste dere
det bare. Dette er Guds Saks demringssted, om dere skulle
gjenkjenne det. Dette er Guds buds kilde, om dere bedømte
den med rettferdighet. Dette er den synbare og skjulte hem-
melighet; gid dere kunne oppfatte den, o verdens folk! Kast
fra dere, i mitt navn som er høyt over alle andre navn, de
ting dere eier, og nedsenk dere i dette osean, i hvis dybder
visdommens og ytringens perler ligger gjemt, et osean som

bølger i mitt navn, den allbarmhjertige. Slik belæres dere av ham som Moderboken befinner seg hos.

17 Den høyst-elskede er kommet. I hans høyre hånd er hans navns forseglede vin. Lykkelig det menneske som vender seg mot ham, drikker av den og utbryter: "Lovpriset er du, o åpenbarer av Guds tegn!" Ved den allmektiges rettferdighet! Hver en skjult ting er blitt åpenbart ved sannhetens kraft. Alle Guds gaver er sendt ned som et tegn på hans nåde. Det evige livs vann er i all sin fylde blitt tilbudt menneskene. Hvert eneste beger er båret rundt av den høyt elskedes hånd. Kom nærmere og nøl ikke, enn ikke et kort øyeblikk.

18 Velsignet er de som har svevet på løsrivelsens vinger og nådd det stade som, forordnet av Gud, overskygger den hele skapning, som hverken de lærdes forfengelige innbilninger eller verdens vrimplende hærskarer har formådd å lede bort fra hans Sak. Hvem er der blant dere, o folk, som vil forsake verden og nærme seg Gud, alle navns Herre? Hvor er han å finne som ved mitt navns kraft, som overtreffer alle skapte ting, vil kaste vekk de ting som menneskene eier og med all sin styrke klynge seg til de ting som Gud, kjenneren av det usette og det sette, har befalt ham å overholde? Således er hans rike gavmildhet blitt sendt ned til menneskene, er hans vitnesbyrd fullbyrdet og har hans bevis skint frem over barmhjertighetens horisont. Rik er den belønning som skal bli vunnet av den som har trodd og utbrutt: "Lovet er du, o alle verdener elskede! Forherliget være ditt navn, o du ethvert forstandig hjertes attrå!"

19 Fryd dere med usigelig glede, o Bahás folk, når dere minnes denne dag av fullkommen lykke, dagen da den gamle

av dagers tunge har talt idet han forlot sitt hus og dro til den plett hvorfra han over all skapning utgjøt stråleglansen av sitt navn, den allbarmhjertige. Gud er vårt vitne. Skulle vi åpenbare den dags hemmeligheter, ville alle som bor på jorden og i himlene, falle i avmakt og dø, unntatt slike som vil bli bevart av Gud, den allmektige, den allvitende, den allvise.

Således er Guds ords berusende virkning på ham som er ²⁰ åpenbareren av hans uomtvistelige bevis, at hans Penn ikke lenger kan bevege seg. Med disse ord avslutter han sitt brev: “Ingen Gud er der foruten meg, den mest opphøyede, den sterkeste, den ypperste, den allvitende.”

Han er det som sitter på denne lysende trone.

- ¹ **F**ORKYNN for den himmelske skare, du strålende herlighets Penn, at se – hemmeligholdelsens slør er spjæret, og Herrens skjønnhet er åpenbart fra denne overopphøyede herlighets sted med en slik glans at den fikk hans befalings himmellys til å skinne over hans allmektige navns horisont. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid, som har steget opp over en overveldende nådes horisont!
- ² Dette er en høytid der alle ting er blitt prydet med Guds navns kledning, og der hans gavmildhet har favnet alle ting fra først til sist. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid, som har skint frem over en strålende hellighets daglysning!
- ³ Kall derfor på evighetens jomfruer til å ile frem fra sine karmosinrøde gemakker i sin himmelske nåde, og til å fremtre mellom jord og himmel i den herligste pryde. Gi dem så lov til å sende rundt til verdens beboere, til både høye og lave, det livsens beger som er fylt ved barmhjertighetens himmelske strøm. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid, som har vist seg over hellighetens horisont med vidunderlig henrykkelse!

Byd derfor de himmelske ynglinger, som er formet av 4
 den høylovedes strålende glans, å tre frem fra sin himmelske
 bolig, iført den allbarmhjertiges drakt, og med rubinrøde
 fingre å by frem udødelighetens kalk til innvånerne av det
 høyeste paradys blant Bahás ledsagere, så de kan bli ført
 nærmere lysglansen fra storhetens Herre – denne skinnende
 og strålende skjønnhet. Hilset og hyllet være derfor denne
 Herrens høytid, som har vist seg over en opphøyet her-
 lighets daglysning!

Ved Gud! Dette er en høytid der den ukjennelige es- 5
 sensens skjønnhet har vist seg uten slør, prydet med slikt
 herredømme som bøyer nakken hos dem som har avvist
 hans sannhet. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens
 høytid, som har vist seg med overlegen herskermakt!

Dette er en høytid der alle ting er blitt tilgitt i kraft av 6
 at den urgamle konge viste seg og kom frem, fra bakenom
 navnenes slør. Fryd dere derfor av hjertens grunn, o verdens
 folkeslag, for tilgivelsens milde vinder er ført hen over hele
 skaperverket, og livsens ånd er blitt innblåst i verden. Hilset
 og hyllet være derfor denne Herrens høytid, som har vist
 seg over en strålende hellighets daglysning!

Vokt dere, at dere ikke overtrer høviskhetens grenser 7
 og begår det som deres sinn og hjerter avskyr. Dette er det
 som dere ble befalt av Guds Penn, han den allmektige, den
 sterkeste. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid,
 som har vist seg over en underfull nådes horisont!

Dette er en høytid da storhetens Herres skjønnhet er 8
 blitt opphøyet over alle ting, og der han, uten slør og skjul,
 har forkynt sin vilje og hensikt for alle som er i himmel
 og på jord. Og dette er bare et tegn på hans nåde som har

gjennomsyret hele skaperverket. I den ble Bahás tempel satt på evighetens trone, og glansen av hans åsyn steg opp over skaperverkets horisont med en vidunderlig herlighets lys. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid, som har vist seg over en underfull nådes horisont!

9 O dere som har tilhold under storhetens tabernakel! O dere som bor i den ukrenkelige hellighets paulun! O dere som har ly under høyhetens og herlighets tronhimmel! La deres røst høre og syng i de skjønneste toner i deres mest opphøyede gemakker, for i denne religionsordning er den tilslørede skjønnhet blitt åpenbart, og den usettes dagstjerne har steget opp over den urgamle herlighets horisont. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid, som har vist seg i storslagen pryd!

10 O forsamling av skaren i det høye og dere innvånere av den udødelige stad! Skynd dere å gi deres hyllest, for storhetens gravmæle er kommet til syne i dette paulun, som alle tidligere gravmæler kretser om; og beveg dere rundt alle menneskers Herre, og kom nærmere ham i disse dager, hvis like de tidligere slekters øyne aldri har skuet. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid, som har steget opp over Guds horisont, han den nådigste, den allbarmhjertige!

11 Drikk i dype drag, o dere jordens og himmelens beboere, av det evige livs kalk som Bahás hånd byr frem i dette overmåte høye og opphøyede paradiset. Ved Gud! Den som inntar kun en dråpe av den skal aldri lide under tidens omskiftelser eller falle som offer for den ondes renker, men Herren skal sende ham ut i enhver religionsordning prydet med en helliget og vidunderlig skjønnhet. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid, som er gjort åpenbar fra setet for all visdoms Herre!

Hellige deres sjeler fra verden, o folk, og skynd dere 12
hen til det guddommelige lotustre i denne fjerneste hellig-
dom, så dere kan få lytte til røsten fra deres Herre, den
allbarmhjertige, som kaller fra dette paradys som er skapt
etter befaling fra Gud, den høylovede, og som beboerne av
hellighetens paulun bøyer seg i tilbedelse foran, ved dets
portaler. Hilset og hyllet være derfor denne Herrens høytid,
som har skint frem over majestetens og storhetens horisont!

Ta dere i akt, o folk, så dere ikke berøver dere selv disse 13
dagers milde vinder der angen av den guddommelige kled-
ning føres hen hver en stund fra denne herlige og strålende
ungdoms nærvær. Hilset og hyllet være derfor denne Herr-
ens høytid, som har skint fra daglysningen for hans navn,
den høyeste!

Han er den helligste, den herligste.

¹ **D**EG skje lov, o min Gud, for at din ridván-høytid har begynt, og for at den som i løpet av den hadde søkt ditt nærvær, har nådd sitt mål, o du vår Herre, den mest barmhjertige! Hvor tallrike er vel ikke dine elskede, o min Gud, som har krysset Syrias sandområder i sin lengsel etter å skue din skjønnhet, men som ble forhindret fra å nå din overopphøyede enhets kongesete på grunn av misgjerningene begått av dine fiender, som ikke har trodd deg, og talt ditt herredømme imot.

² O Herre! Se på ditt folks undertrykkere med din hevnenende vredes øye. Ved din velde! Deres ondskap har nådd slike høyder som ingen kan utregne unntatt du, som vet alle ting. Dine elskede avfant seg med å være fanget og innestengt i dette fengsel, og dog var deres fiender ikke tilfredse, så sterkt var deres hat til din Saks manifestasjon. Salig det innsiktsfulle menneske som i alt det som har skjedd ham på din sti, ikke ser annet enn det som vil opphøye hans stade og forherlige din Sak, o du verdenenes Herre!

³ Ved din herlighet! Om alle jordens folkeslag skulle gå sammen for å skade en eneste én av Bahás folk, ville de finne

at de var maktesløse, for alt det de anser for å skade dine utvalgte, er som lys for dem og som ild for dine fiender. Om det ikke var for fangenskapet i det største fengsel for ham som er ditt overopphøyede herredømmes talsmann, hvordan ville din Sak da ha blitt gjort kjent, ditt herredømme åpenbart, din velde forkynt og sannheten i alle dine tegn fastslått? Gid jeg selv hadde båret alle verdens prøvelser av kjærlighet til deg og dine skapninger!

O Herre! Åpne du dine tjeneres øyne, så de til alle tider ⁴ kan se deg sitte på din storhets trone, i overhøyhet alle som er i himmel og på jord. Mektig er du til å gjøre hva du vil. Ingen Gud er der utenom deg, den allmektige, den sterkeste.

¹ PÅ den første dag da den urgamle skjønnhet besteg sin største trone i hagen som kalles Riḍván, talte herlighetens tunge tre velsignede ord. For det første, at i denne åpenbaring er loven om sverdet blitt opphevet.³ For det andre, at innen utgangen av ett tusen år er enhver som fremsetter et profetisk krav, falsk. Ved “år” menes et fullt år, og i denne sak er ingen utlegning eller tolkning tillatt. For det tredje, at i nettopp den stund utgjøt Gud, opphøyet være hans herlighet, alle sine navns fulle glans over hele skaperverket.

² Senere ble følgende vers åpenbart, men han gav uttrykk for at det bør innta samme stede som de andre tre – at når noens navn blir nevnt i hans nærvær, da har denne sjel sannelig oppnådd å bli nevnt av den pre-eksisterende Konge. Salige er de som oppnår det!

10

ORDENES dagstjerne, oppsteget over horisonten for hans ¹ ytring som er Herren over alle navn og egenskaper, har i denne mest velsignede blant timer skint frem i all sannhet med Guds strålende lys. Innsiktens ånd, i strøm fra den allherliges Penn, er i kraft av hans nåde blitt skjenket alle skapte ting. Mysteriet blant alle mysterier kom frem fra bakenom skjulets slør og er i sannhet blitt åpenbart for de rettferdige som befalt av Gud, den allmektige, den uhemmede.

Gud, den sterkeste, den mest opphøyede, den største, ² henvender seg til de hellige vesener skapt gjennom det første Ord som utgikk fra hans munn, og bakenom dem til skaren i det høye, og bakenom disse til dem han har helliget over alles fatteevne i himmel og på jord og oppreist gjennom sin skjulte og uutgrunnelige vilje, med disse ord: “Fryd dere i sjelens innerste indre, for den gunstigste tid er kommet, og slagen er timen som omkretses av alle de andre timer forutsagt i tavlene fra Gud, den allmektige, den allherlige, den mest barmhjertige, og i dette skattede navn har den skjulte morgen grydd fra guddommens daglysning og utsendt sin strålende glans over alt som har vært og alt som vil bli.” Velsignet være den overmåte gaverike Herre, kilden til himmelsk nåde!

- 3 Kommet er Guds lovede dag! Han som er den tilbedtes manifestasjon, har tatt plass på tronen for sitt navn den allkjærlige, og gavmildhetens sol har kastet sine stråler på de seende og det sette tillike. Gi derfor avkall, o beboere av begrensningens riker, på det som dere besitter, pryd deres tempel med hans herlige drakt, og se med ubesmittet syn ham som er Guds lysende skjønnhet sitte på herlighetens trone i sin overopphøyede, allmektige og altbetvingende herskermakt. All lov og pris skje den høyst-elskede, som med så klar og tydelig myndighet har åpenbart sin skjulte skjønnhet!
- 4 Alle dager har nådd sin fullendelse på denne mest opphøyede blant dager, og alle timer i denne edleste blant timer, og den usette har aktet å la enhver nåde bli jordens og himmelens innvånere til del, overfor alle i åpenbaringens og skapelsens riker å befeste Guds manifestasjon og hans høyhet, og Guds herskermakt og hans storhet, så hans gunst kan bli fullendt overfor hans tjenere og hans gavmildhet bli fullbyrdet for hans skaperverk. Og dog, så snart han fremstod, ble øynene blendet hos alle dem som hadde ventet ham, unntatt hos dem som hans makt hadde beskyttet, og som han hadde løftet alle verdslige slør bort fra synet hos. Velsignet være derfor han som ved sannhetens kraft er blitt gjort åpenbar i denne underfulle, denne skinnende kledning!
- 5 Og da hans åpenbarings fastsatte time slo på denne lovede dag, ble skjebnens slør spjæret, og den guddommelige befaling ble oppfylt da lyskilden fra evighetens himmel dro fra Bagdad by. Dette skjedde på grunn av det som de ondsinnes hender hadde gjort mot dette lys – et lys som

har overstrålt ethvert annet i sin hellige og underfulle glans. Velsignet være derfor han som har nedsendt disse dobbelt-åpenbaringer ved sin største, sin mektigste herskermakt!

Ved manifestasjonens komme ble alle skapte tings inn- 6
 erste virkelighet fylt av glede, og alle grep ekstasens beger med lengselsens og henrykkelsens hender og drakk derav den mest utsøkte vin av kjærlighet til denne skjønnhet – en skjønnhet som er kommet ved sannhetens kraft, ikledd prydelsen fra Gud, herskeren, den rettferdige, den allvise. Velsignet være derfor han som gjennom denne åpenbaring har tiltrukket seg hjertene hos Herrens yndlinger!

Si: Dette er dagen som den høyestes Penn har forordnet 7
 å være uten make, og hvis like aldri er opplevd av dem som hører hjemme blant skaren i det høye og av den innerste virkelighet hos profetene og Guds budbringere. Velsignet være derfor han som har latt opprinne denne helligede og hellige, den veldige og vidunderlige dag!

Dette er dagen da tronens søyler skalv av lengsel etter 8
 at Gud skulle ta sete på den, dagen da grunnvollene for det høyeste sete ble satt i bevegelse. Velsignet være derfor Gud, kilden til denne henrykkelse som har grepet hele skaperverket!

Dette er dagen da skjønnhetens sol steg opp over 9
 horisonten for Guds åsyn, han den mest opphøyede den største, og gavmildhetens skyer sendte sitt regn, og trærne i Paradis bar slike frukter som Gud har tildelt dem som i denne religionsordning vender seg til ham med strålende hjerter. Velsignet være derfor Gud, som har forordnet denne uførlignelige nåde!

- 10 Dette er dagen da åndene forlot sine legemer i iveren etter å skue Den urgamle skjønnhets utilslørede åsyn. Velsignet være derfor den som har åpenbart denne veldige dag!
- 11 Dette er dagen da Den største ånd ble legemliggjort i den fagreste blant former, kom fra riket i det høye og nærmet seg den overopphøyede herlighets sted med en slik glans som frydet himmelens jomfru, inntil hun stanset, svevende i luften foran vårt nærvær, så staselig at hjertene hos Guds budbringere ble grepet av lengsel. Velsignet være derfor Gud, som har skapt denne edle engel!
- 12 Derpå trådte de alle som én frem fra sine høye domener – Paradisets innvånere, og bak dem beboerne av hellighetens tilfluktssteder og rikene for fellesskap med Gud, og bak dem de som har tilhold i himmelens boliger, og de som befinner seg under fordølgelsens tronehimmel, og med dempet røst talte de sammen og fortalte hverandre om det som hadde skjedd på jorden. Det var som om den urgamle Konge hadde åpenbart seg overfor seg selv og derpå for sine tjenere og sine skapninger i skapelsens rike, med ubestridt hersker-makt. Velsignet være derfor Gud, som frembringer hva han enn behager ved styrken i sin altbetvingende befaling!
- 13 Den største ånd lot lyde et rop som runget gjennom hele skaperverket, med ordene: "Finn lise for øynene, o dere jordens og himmelens beboere, o dere manifestasjoner av de guddommelige navn og egenskaper, o dere som er fordypet i storhetens oseaner som ligger hinsides antydningens og hentydningens verdener! Dette er dagen da Gud selv, den mest opphøyede, den høyeste, ved sitt eget hellige og herlige selv bærer rundt nærhetens og gjenforenings beger til enhver sjel, høy som lav." Velsignet være derfor Gud, som

har åpenbart seg i all sin mangfoldige nåde på denne største av alle dager!

Dette er dagen da det smerteligste slør ble spjæret og den overopphøyede renhets sted ble åpenbart, dagen da Guds åsyn smilte av gjenforeningens fryd og hans nærværs porter ble slått på vidt gap for legemliggjørelsene av hans skjønnhet og majestet og for dem som har trengt gjennom herlighetens slør ved kraften født av Gud, den allmektige, den allvitende, den allvise, dagen da alle synlige og usynlige ting utbrøt: “Helliget være Herren, den ypperste av alle skapere!”

Derpå ble Den største ånd bedt om å forholde seg taus, og Guds henrykkelse grep innvånerne av evighetens byer, beboerne av de karmosinrøde kamre og dem som har tilhold i navnenes rike. Alle som én steg de ned fra sine boliger inntil de stod for hans åsyn mellom himmel og jord, i den ytterste ydmykhet og underdanighet. Velsignet være derfor Gud, som har åpenbart denne uimotståelige, denne allherlige og overopphøyede Sak!

Så hørtes de ta til orde i lovprisning og jubel på denne herlige dag, en dag som ikke henter sin glans fra solen og dens stråler, men fra Guds åsyns skinnende lys – han som er Kongen, den opphøyede, den overmåte gavmilde. Velsignet være derfor han som har gjort at dagen fremkom ved sannhetens kraft, og som på den har bragt sjelene hos hele menneskeheten til å gjenoppstå!

Og da ropte en annen herold fra stedet for overopphøyet herlighet: “Ved Gud! Dette er dagen da stridighetens slør ble spjæret, og enhetens milde vinder kom i bevegelse, og skaperverkets Herre stod frem, ikledd åpenbar herskermakt,

og fór frem på storhetens skyer på denne hans lovede dag.” Velsignet være derfor Gud, som fra den sublime hellighets himmel har steget ned i sannhet.

18 Dette er dagen da ild og vann ble sammenføyet som ett, og slørene ble tatt bort fra ansiktet på alle mysterier, for den uhemmedes skjønnhet kom frem kledd i sitt eget sely, hjelperen i fare, den allmektige, den uforlignelige. All ære være denne dag, som ved sitt komme har frydet øynene hos Guds nære yndlinger!

19 Da denne glede født av Gud hadde grepet alle utenom Den største ånd, ropte han nok en gang og forkynte: “O dere som bebor jordens og himmelens riker! O dere innvånere i åpenbaringsens og skapelsens riker! Velsignet er deres ører, for de har lyttet til nærhetens og møtets vers. Hør nå tidender om fjernhet og adskillelse, for verdens lys har aktet å forlate landet ‘Irâq i samsvar med den faste pakt som er nedfelt i skriftene fra Gud, den allmektige, den allvitende, den allvise.”

20 Denne kunngjøring fylte jordens og himmelens innvånere med forferdelse. Deres gråt og jammer var slik at de falt på sitt ansikt i støvet, fortært av sorg. Denne smertelige og såre besværlige adskillelse – så merkelig! Alle synlige og usynlige ting ble fylt med undring av dette rop. I en slik forfatning var de at bokstavene i ordet “bli” glemte hverandre, og elskerne forsaket sin elskedes ansikt, han den allmektige, den høylovede. Hvor sørgelig var vel ikke denne klare og ugjenkallelige befaling!

21 Da dette skjedde, rørte Den urgamle skjønnhet seg, og alle ting ble satt i bevegelse, i det indre som i det ytre. Derpå reiste han seg, og ved at han reiste seg, ble den store

gjenoppstandelse innledet mellom himmel og jord. Så ropte Ånden nok en gang, overfor hans nærvær: “O Isráfil!⁴ Ved Guds rettferdighet, du ble skapt for denne dag. Støt derfor i din basun for å forkynne denne manifestasjons komme, så hvert et hensmuldrende ben derved kan bli gjort levende!” Som befalt støtte engelen i sin basun og gjorde at alle i himmel og på jord falt i avmakt. Så støtte han igjen i sin basun; de reiste seg, rettet blikket mot dette herlige syn og ropte: “Helliget være Herren, den ypperste av alle skapere!”

Den urgamle skjønnhet trådte frem, mens åpenbarings-²² rike gikk foran ham og den guddommelige inspirasjons himmel fulgte etter ham. På hans høyre side skred befalingens rike, og på hans venstre marsjerte skarene av hans nære yndlinger. All ære være denne åpenbare og vidunderlige Sak!

Og da han kom frem til husets forgård, falt skaren i²³ hellighetens rike til fote for ham, og husets grunnvoller skalv i sin adskillelse fra Gud, den altformående, den allmektige, den mest opphøyede. Innbyggerne av hver en by brøt ut i rop, og de som kretser om Gud, ble såre rystet i sitt hjerte. Hvor bitter var vel ikke denne adskillelse som gjorde at selve grunnpilarene for verden smuldret opp!

Da han hørte klageropene fra innbyggerne av støvets²⁴ rike, stanset den høyt elskedes skjønnhet opp en stund, og majestetens øye gråt såre over deres gråt. Hans elskedes sukk og klage fylte hans hjerte med slik sorg at ingen i himlene eller på jorden kunne bære vekten av den.

Han fortsatte til han nådde det skjulende slør, og ved sine²⁵ føtter så han der et barn som var kommet bort fra morens bryst. Og dette spedbarn holdt så oppriktig fast ved hans kappesøm og bønnfalt ham med slike medynkvekkende ord

om å bli værende at sorgens støv la seg over ansiktet hos enhver sansende sjel, og smertens vinder blåste over hele skaperverket. Hvor tung var vel ikke den sorgens byrde som la seg som en sky over de oppriktiges ansikt! Hadde det ikke vært for Guds beskyttelse, ville de sju himler i selvsamme stund ha blitt kløvet, og jorden ville ha oppslukt alle som bor på den, og ethvert fjell ville ha blitt gjort til støv.

26 Kraftens hånd skilte dernest storhetens slør, og derfra kom den allherliges skjønnhet frem, med uovertruffen herskermakt. Da han som er Guds eget selv, den allmektige, den overmåte gavmilde, aktet å gå gjennom porten, kom Den største ånd med sin siste kunngjøring: “Ved Gud! Verdenenes aller kjæreste har dratt fra sitt hus på grunn av det som undertrykkernes hender har øvet.”

27 Han gråt deretter inneni seg med en slik gråt at de gråt sammen med ham – jordens og himmelens innvånere, de som svevet i luften foran ham, og de som kretset om storhetens åsyn. Og han talte til dem og sa: “Dere skal vite at i en slik avreise på nettopp den dag da vi stod frem, finnes det tegn og symboler for dem som forstår. Fordi vår avreise skjedde på denne mest sublimе og vidunderlige dag, vil kan hende jordens og himmelens folkeslag komme frem fra bakenom selvets og lidenskapens slør, nærme seg Gud, den mest opphøyede, den allherlige, og bli løst fra hva han enn har skapt eller forordnet i denne verden. Dette er det som Gud har tilsiktet for dem som en gave fra sitt nærvær. Han er sannelig den overmåte gavmilde, den evig tilgivende, den mest gavmilde.” Velsignet være derfor Gud, kilden til denne høyst åpenbare, denne overmåte opphøyede gave!

Evighetens konge dro frem, flankert av det settes og 28

det usettes skarer, med blikket festet på den guddommelige befalings kongesete. Foran ham steg sukkene fra hans elskere opp, mens bak ham var klageropene å høre fra dem som lengter etter ham. Da han kom til elvebredden, skiltes han fra sine kjære, og hos disse hengivne tjenere var det som om selve sjelen hadde forlatt legemet. Men han formante dem til tålmodighet og tapperhet og kalte dem til å frykte Gud, den altformående, den allmektige, den uhemmede. Og så krysset han elven og kom inn i Ridván-hagen, der han besteg sitt underfulle herredømmes trone. Velsignet være derfor den overmåte gavmilde, kilden til denne altomsluttende nåde!

Så snart han hadde tatt sete på sin trone, kastet Den ²⁹ urgamle skjønnhet glansen av sitt navn, den selvbestående, over alle ting for således å oppfylle det som var blitt nedtegnet av den ypperste Penn etter befaling fra Gud, den mest opphøyede, den høyeste. Derpå utsendte han lyset fra sitt navn, den altbesittende, over alle sette og usette ting; og av sitt navn, den mest åpenbare, over alt som blir nevnt og alt som er skjult; og av sitt navn, den største, over evighetens legemliggjørelser og alle andre folk; og av sitt navn, den allvitende, over representantene for Guds navn. Vel er det med den som har vendt seg mot det som han har åpenbart gjennom sin aldri sviktende nåde på denne overmåte opphøyede dag. Hvor herlig var vel ikke hans inntagelse av dette majestetens sete, ved hvilken hjertene fant forvissning hos dem som har nær adgang til ham, og sjelen hos dem som har anerkjent ham kom nærmere, og ansiktet hos dem som har vendt seg mot ham ble opplyst, og ånden hos dem som har festet blikket på ham ble helliggjort, og øynene hos

forsamlingen i det høye ble vederkveget, og tungen hos alle ting, synlige som usynlige, ble løst i lovprisning av Gud, den ypperste Herre, den veldige, den nådige! I sannhet liflig var den himmelske ange som spredte de skjulte betydningers moskus gjennom verdenene!

30 Den urgamle skjønnhet besteg sin trone i samme stund som folket reise seg for å fremføre sin ettermiddagsbønn til Gud, den allmektige, den fagre. Til og med i dette finnes det tegn for dem som er vel forvisset, bevis for dem som skjelner og hentydninger for slike som er utstyrt med innsikt. Den allbarmhjertiges skjønnhet ble værende i Riḍván-hagen i tolv dager, og i løpet av denne tiden kretset forsamlingen i det høye, Guds nære engler og hans budbringeres sjeler dag og natt rundt storhetens tronhimmel og den ukrenkelige hellighets paulun idet de vokter og beskyttet Guds folk mot den ondes skarer. Velsignet være derfor Gud, som har åpenbart dette uforlignelige, dette herlige stade!

31 Hvert et øyeblikk av disse dager steg beboerne av Paradisets kamre ned fra oven, med kalker fylt til randen av åpenbaringens levende vann og begre som flommet over av hellighetens utsøkte vin, som de tilbød dem som holdt til under herlighetens tronhimmel og dem som var huset i den strålende majestets paulun. Velsignet være derfor Gud for denne overmåte opphøyede, denne altomsluttende nåde!

32 Og da oppholdets fastsatte tid var fullført, og befalingen om avreise ble mottatt, reiste den allbarmhjertiges skjønnhet seg og forlot Riḍván-hagen til hest på den fineste hingst. Velsignet være derfor den allherlige, som stod frem i skapningens verden med et herredømme høyere enn himlene og jorden!

Idet han dro av sted, steg der opp et sorgens rop fra 33
hagen og dens trær og løv og frukter og murer og luft og
mark og paulun, mens ørkenenes og ødemarkens beboere og
til og med jordens sanddyner og støv frydet seg over at han
nærmet seg.

Således tok allherliges skjønnhet sete på evighetens høye 34
høyder, for han hadde blikket festet på befalingen som var
innrisset på den velsignede og snehvite tavle av Guds finger,
han den mest opphøyede, den herligste. Og således fortel-
ler vi dere beretningen om dagen for vår manifestasjon og
omstendighetene ved at vi ble forvist på grunn av de renker
som ble spunnet av slike opprørske sjeler som hadde nektet
å tro på Gud og gitt ham likemenn, han den altformående,
den allmektige, den mest gavmilde.

*Han er den åpenbare, den skjulte, den allherlige,
den allvitende, den evig overbærende.*

- ¹ **O** HERRE min Gud! Når enn jeg forsøker å løse tungen for å opphøye de vidunderlige uttrykkene for din overopphøyede enhet, eller å åpne leppene for å røpe ditt uforlignelige håndverks mystiske juveler, som du har inngitt meg, blir jeg nødt til å erkjenne at alle ting synger din pris og forherliger ihukommelsen av deg – en ihukommelse som i den grad har gjennomtrengt himlene og jorden at alle ting i selve sitt vesen forkynner de underfulle vitnesbyrd om din opphøyede lovprisning og vitner om din overopphøyede enhets vidunderlige tegn. Derfor skammer jeg meg, lik alle dem som nevner deg, over å nærme meg din ihukommelses opphøyede høyder, og lik alle dem som opphøyer deg, er jeg uten evne til å stige opp til din lovprisnings høye tinder.
- ² Forherliget, umåtelig forherliget er du! Så opphøyet er din vidunderlige gavmildhet overfor dine skapninger at du har skapt alle ting til å tjene som et tegn for de tenksomme blant dine tjenere og som en formaning til de aktløse blant ditt folk. Din herlighet vitner for meg! De som er utstyrt

med virkelig forståelse, kan i skaperverket ikke skjelne annet enn de underfulle tegnene på dine henders uforlignelige verk, ei heller se noe annet i tilværelsens verden enn ditt overmåte herlige herredømmes skjulte juveler.

Jeg sverger ved din herlighet, o min høyst-elskede! Når 3
 enn jeg løfter øynene mot himlene og ser hvor høye de er, erkjenner jeg i dem intet utenom din ypperste makts og høyeste myndighets underfulle høyder. Og når enn jeg vender blikket mot din jord og iakttar de muligheter den er inngitt, ser jeg intet annet enn de makeløse tegnene på din uomskiftelige og vedblivende uforanderlighet. Og når enn jeg ser havet og dets bærer, o min Gud, synes jeg å høre din rikdoms og styrkes bølgende oseaan. I solen ser jeg intet annet enn lysglansen fra ditt helligede åsyn og nærvær, og i vinden fornemmer jeg intet annet enn din nærhets og din gjenforenings bevegende briser. I trærne skuer jeg bare åpenbaringen av din visdoms og kunnskaps frukter, og i deres løv leser jeg kun sidene i de bøker som rommer mysteriene om alt som er blitt til ved din befaling eller vil bli til ved din kraft.

Forherliget være derfor du, o min Gud! Jeg og alle de 4
 som har nær adgang til deg, makter ikke å oppregne det minste tegn på ditt skaperverk, for du har skapt alle ting til å avspeile manifestasjonene av dine henders verk og åpenbaringene av ditt ypperste herredømme. Siden dette er makteløshetens og armodets grenser som avgrenser meg og alle skapte ting, hvordan kan da noen sjel noensinne håpe å nærme seg portalene til din kunnskaps helligdom eller unnfange den minste forventning om å komme frem til din overopphøyede herlighets stad? Forherliget, umåtelig

forherliget er du! Fra evighet har du vært helliget over dine skapningers forståelse, for denne forståelsen er intet annet enn produktet av slike tomme innbilninger som gjelder deres eget selv, mens du i ditt eget selvs virkelighet har vært opphøyet over dem og alt de besitter, og utenfor fatteevnen til alle som er i himmel og på jord. Det finnes ingen annen Gud enn deg, den allmektige, den uforlignelige.

⁵ O min Gud, etter at jeg med min sjel, min tunge, min essens og mitt indre og ytre vesen har innrømmet alle mine overtredelser, hvis like ingen dødelige øyne noensinne har skuet eller menneskesinn har tenkt seg, bønnfaller jeg deg om å tilgi meg og dine kjære det vi enn måtte ha unnlatt å overholde av dine lover og forordninger. Ikle oss derfor tilgivelsens kappe, o min Gud, på denne dag da du har inntatt din nådes og gavmildhets trone utstyrt med dine navns og egenskapers fulle herlighet – dagen da din skjønnhets sol har steget opp over din storhets horisont og tegnene på ditt herlige herredømme er blitt oss verdiget fra din nådes skattkammer – dagen da gjenforeningens liflige dufter er ført hen over alle som er i din himmel og på din jord, og det skjulte ord har skint frem fra din beskyttelses og krafts gjemme.

⁶ Jeg bevitner, o min Gud, at du har forordnet denne dag til å være uten like blant alle din verdens dager og til å være uten noen jevnbyrdig blant alt du har formet ved din skapende kraft. Dette er den første dag, utvalgt av deg blant alle andre dager og opphøyet over alle andre tider og utpekt som dagenes konge for alle folkeslag, for på denne dag har du manifestert tegnene på din overlegne kraft og bevisene på din hellige enhet. Du har fått dens glans til å overstråle

solens, månens og stjernenes skinn og til å overgå klarheten i ethvert høyt og herlig, ethvert skinnende og strålende lys. Ja, du har opplyst denne dag, o min høyst-elskede, med selveste lysene av ditt eget utilgjengelige vesen og med den fulle herlighet av din egen opphøyede essens.

Opphøyet være derfor denne dag da du for alle ting ⁷ åpenbarte din herlige enhets strålende lys og kastet glansen av din ypperste og høyfornemme enhet på hele skaperverket, dagen da du fjernet skjulthetens slør fra din skjønnhets åsyn, da du ved din nådige gunst brente bort den tomme innbilnings svøp som blindet folkets øyne, og kalte alle til å nyte din nærhet og møtet med deg. Umåtelig forherliget være denne dag da stråleglansens og nådens oseaner bølget og gavmildhetens og rettferdighetens elver flommet, en dag da din gavmildhet nådde et slikt nivå at hver stammende tunge sang din pris, hvert blindt øye så lysene fra din skjønnhet og hvert døvt øre lyttet til de herlige melodiene fra din enhets due.

På denne dag ble de fattige beriket ved din uforlignelige ⁸ rikdoms underer, de fornedrede ble opphøyet ved de mangfoldige åpenbaringene av din majestet og herlighet, de syndige fikk din tilgivelses vin å smake, de syke drakk av din nådige helbredelses vann, de trøstesløse fant tilflukt i skyggen av ditt håps og din gavmildhets tre, og de nødstilte nådde frem til bredden av din nådes og din gunsts hav.

Blindt er det øye som på denne dag ikke ser deg sitte ⁹ på ditt herredømmes trone eller oppfatter din ubestridte myndighet over alt det du har skapt til å tale om dine navn og egenskaper! Kan noen av dine tegn og jærtegn, o min Gud, forveksles med dem som er forbundet med dine skapninger?

Nei, ved din herlighet! Hva som enn utgår fra deg og ditt nærvær, skinner like klart som solen på sitt høyeste i din rettferdighets himmel, mens alt annet svinner til det ytterste intet, om det så skulle være blant ditt skaperverks skatter eller av det ypperste dine hender har gjort. Og siden du ikke har tildelt deg selv noen partner, finnes det på samme vis hverken motstykke eller make til det som du har manifestert. Og skjønt du har kastet din sublime enhets strålende lys på alle skapte ting, og intet utgår fra noen ting med mindre det blir manifestert fra deg eller skapes på din befaling, så er det dog slik at hva som enn fremkommer fra deg selv, overgår og overtreffer alt annet i dine himler og på din jord, og således åpenbares ditt herlige herredømmes tegn for menneskers øyne, og ditt vitnesbyrd fullbyrdes overfor hele skaperverket.

¹⁰ Siden dine rike gaver har overflommet hele universet og ditt åsyns lys har opplyst alle skapte ting, bønnfaller jeg deg ved denne dag og ved de hjerter du har gjort til din kunnskaps og inspirasjons gjemmer og din åpenbarings og anerkjennelses skattkamre, om å gi at ditt ubestridte overherredømmes tegn kan skinne over din befalings horisont, at din uforlignelige barmhjertighets byger kan regne fra din nådes himmel, og at symbolene på din befrielse kan bli å se ved din enerådende viljes virke. Måtte dine venner dermed bli løst fra dine fienders faste grep, og dine elskede bli utfridd fra hendene hos de egensindige blant dine tjenere, slik at de kan lovprise deg, o Herre, med klingende røst i dine navns høyfornemme sfærer og tilbe deg av hele sitt vesen i dine egenskapers rike. Og måtte dermed ditt navn bli forherliget, ditt vitnesbyrd befestet, ditt bevis bekreftet,

din gunst fullendt, din gavmildhet fullbyrdet, dine vers kunngjort og dine tegn utlagt, slik at hele verden kan bli fylt av ditt åsyns lys og all herskermakt tilligge deg alene. Ingen Gud er der utenom deg, den altformående, den allmektige, den altbeherskende, den altbetvingende.

Jeg bønnfaller deg enn videre, o min Gud, ved ditt navn 11
 hvorved fuglen fra den himmelske trone i det usette rike har sunget din overopphøyede enhets melodier, og din åpenbarings due i din evighets sfære har fremført lovsangene om din uovertrufne eneværen, og Den hellige ånd har forherliget din evigvarende herlighet i vidunderlige toner – jeg bønnfaller deg om ikke å holde de milde brisene fra din nærhets og ditt nærværs morgen tilbake fra disse tjenere, ei heller la dem være langt borte fra den liflige angen av din gjenforenings og din gjenkjennelses morgenrøde.

O min Gud, gi at denne høytid kan bli en kilde til vel- 12
 signaler for dem og for alle dine elskede. Sørg for at de får alt det gode du forordnet i din forordnings og hensikts himmel og i dine tavler viet beskyttelse og befaling. Overvinn så i løpet av dette år, o min Gud, deres fiender ved din vredes kraft og ved din uimotståelige makt, og bestem for dem, o min Gud, alt jeg har bedt deg om og alt det jeg har latt være ubedt. Forlen dem så med en slik standhaftighet i din kjærlighet og i din Sak at de aldri må bryte din Pakt eller overtre ditt testament som de forpliktet seg overfor før himlene og jorden ble skapt. Gjør dem seierrike ved de vidunderligste midler som ligger gjemt i din krafts skattkamre og din makts gjemmer, og gi dem, o min Gud, å oppleve den time du lovet dem i din siste oppstandelse da ditt allherlige selvs manifestasjon viste seg – for dette er i

sannhet selve hensikten med deres eksistens og med alle tings eksistens, årsaken til at de ble skapt og til at alle ting ble skapt. La dem så, o min Gud, få underkaste seg din vilje under alle forhold. Sannelig, du er den nådige og gavmilde Herre, med gaver uten ende og uinnskrenket herskermakt. Og du er sannelig den mest opphøyede, den allmektige, den overmåte gavmilde.

¹³ Jeg ber deg enn videre, o min Gud, ved alle dem som representerer dine navn og alle dem som åpenbarer dine egenskaper, om ikke å telle disse dine tjenere blant dem som i det ytre markerer høytidene forbundet med din manifestasjons komme, som ærer og forherliger disse dager slik det anstår deres midler og evner, og som dog forblir stengt ute som av et slør fra den som ved sin befaling og forordning er opphavet til disse markeringer og til alt annet, for ved dette vil alle deres gjerninger bli uten frukt, selv om de ikke merker det.

¹⁴ Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved hans tilsynekomst som du har åpenbart i disse dager gjennom navnet “han som påkalles”, ved hans skjønnhet og majestet, ved de hjemsøkelse han har måttet utstå, ved hans guddommelige dufter og liflige tonefall, ved hans storhet og velde, om å gi at dine elskedes øyne kan bli befridd for uvitenhetens og blindhetens slør og fra tvilens og mistrøstighetens fordunklende tåkedis. Muligvis kan de feste blikket på din åpenbarings tre og på det som fremkommer på det av din urgamle evighets blader og din hellige enhets frukter, kan fryde seg over dem og over det som de inneholder av dine skjulte gaver og din gjemte kunnskap, og derved kan fri seg fra å være knyttet til noe annet enn deg. Dette er

sannelig kun fullkommen nåde og den skjære velsignelse, selve dens essens og endelige tilhold, for innenfor rammen av din kunnskap finnes der intet høyere enn denne nåde eller lifligere enn denne velsignelse. Du er sannelig Kongen, den allvitende, den allmektige, den altformående, den allkunnige, den allvise.

HÚR-I-‘UJÁB

Den vidunderlige jomfrus tavle

- ¹ **D**EN helligede skjønnhet strålte frem fra bakenom sløret.
 For en underfull ting, i sannhet vidunderlig!
- ² Og se – henrykkelsens flamme gjorde at alle sjeler falt i
 avmakt. Hvor underfullt er ikke dette, i sannhet vidunder-
 lig!
- ³ De reiste seg og svevet til det velsignede paulun, under
 himmelhvelvets trone. For et underfullt mysterium, i sann-
 het vidunderlig!
- ⁴ Si: Evighetens jomfru trakk sløret fra sitt ansikt – måtte
 hennes vidunderlige skjønnhet bli virkelig opphøyet! –
- ⁵ og kastet sine prektige stråler fra jorden til himmelen.
 For et underfullt lys, i sannhet vidunderlig!
- ⁶ Hun kastet et blick, så gjennomborende som et
 stjerneskudd – for et underfullt blick fra henne, i sannhet
 vidunderlig! –
- ⁷ et blick som i sine flammer fortærte hvert et navn og
 hver en tittel. For en underfull bragd, i sannhet vidunderlig!
- ⁸ Mot innvånerne av støvets rike vendte hun blikket. For
 et underfullt blick fra henne, i sannhet vidunderlig!

Og da rystet hele skaperverket og gikk under. For en 9
forbløffende død, i sannhet utrolig!

Så lot hun falle en ravnsort lokk av sitt hår, en åndens 10
forsiring i den mørkeste natt – for en underfull lød, i sann-
het vidunderlig!

Og fra den lot seg åndens duftende briser fornemme. For 11
en underfull ange, i sannhet vidunderlig!

I sin høyre hånd holdt hun den rubinrøde vin, i sin 12
venstre en porsjon av den fineste spise. For en underfull
nåde, i sannhet vidunderlig!

Med hendene farget av sine lidenskapelige elskeres kar- 13
mosinrøde blod – hvor underfullt er ikke dette, i sannhet
vidunderlig!

i begre og skåler sendte hun rundt livets vin. For en 14
underfull drikk, i sannhet vidunderlig!

Med harpe og lutt sang hun sin elskedes pris. For en 15
underfull sang, i sannhet vidunderlig!

Ved det ble hjertene smeltet i fortærende flammer. For 16
en underfull kjærlighet, i sannhet vidunderlig!

Av sin bevarende skjønnhet gav hun en grenseløs andel 17
– for en underfull andel, i sannhet vidunderlig!

Så førte hun sin sjarmes sverd over nakken på sine 18
elskere. For et underfullt slag, i sannhet vidunderlig!

Hennes perlehvite tenner glitret straks hun smilte. For 19
en underfull perle, i sannhet vidunderlig!

Da kom det rop og gråt fra hjertene hos dem som vet. 20
For en underfull fromhet, i sannhet vidunderlig!

Men tvilerne og selvs kryterne benektet hennes sannhet. 21
For en forbløffende nektelse, i sannhet utrolig!

Og da hun hørte om dette, dro hun i sorg til sin bolig. 22

For en forbløffende sorg hos henne, i sannhet utrolig!

23 Dit hun kom fra, hun vendte tilbake: Hvor edle var ikke de trinn hun tok! For en forbløffende befaling, i sannhet utrolig!

24 Det hørtes fra henne et smertefylt rop, og alle ting ble så til intet. For en forbløffende sorg hos henne, i sannhet utrolig!

25 Og fra hennes lepper fløt disse ord som formaning og refselse – for en forbløffende flom, i sannhet utrolig!

26 “Hvorfor taler dere imot meg, o bokens folk?” Hvor forbløffende er ikke dette, i sannhet utrolig!

27 “Hevder dere å være dem som Herren leder og elsker?” Ved Gud! For en forbløffende løgn, i sannhet utrolig!

28 “O mine venner,” sa hun, “tilbake kommer vi ikke,” – for en underfull gjenkomst, i sannhet utrolig! –

29 “men vi skal skjule Guds hemmeligheter i hans skrifter og bøker,” som befalt av en som i sannhet er veldig og gavmild!

30 “Ei heller vil dere finne meg før den lovede fremtrer på dommens dag.” Så sant jeg lever! For en forbløffende fornedrelse, i sannhet utrolig!

13

Han er den helligste, den herligste.

DEG skje lov, o du vår Herre, den nåderikeste! Dette er ¹
en av dagene i den høytid du har kalt ridván, en høytid
der du har åpenbart ditt herredømme over alle som er i dine
himler og på din jord, til tross for at folket har reist seg for
å skade deg og slukke ditt lys, og hvor din enhets sol har
skint frem over alle synlige og usynlige ting fra din boligs
daglysning.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved denne dag og ved ²
ham som du har gjort til din åpenbarings demringssted og
din inspirasjons daglysning, om å forordne for dine elskede
det gode i denne verden og i den kommende verden og om
å telle dem blant dem som intet kan avlede fra din ihukom-
melse og lovprisning. Styrk så deres hjerter på en slik måte
at de aldri kan forferdes av overmakten hos dem som ikke
har trodd på deg og dine tegn.

O Herre! Opplys deres øyne med din kunnskaps lys og ³
hjertene med ditt åsyns strålende glans. Knytt så sjel og ånd
sammen hos dem, slik at alle innbyggerne i ditt rike kan bli
forenet gjennom deres enhet.

- 4 Mektig er du over alle som er i din åpenbarings og din skapelses riker. Du er sannelig den allmektige, den overmåte gavmilde. Lovet være du, o verdenenes Herre!

I Guds navn, han den allmektige, den overmåte gavmilde!

FORHERLIGET er du, o min Gud! Jeg bønnfaller deg ved ¹
 denne dag, og ved ham som på den er manifestert av
 din herskermakt og din majestet og din velde, og ved tårene
 som dine brennende elskere har felt i sin fjernhet og adskil-
 lelse fra deg, og ved ilden som har fortært deres hjerter som
 lengter etter å skue din skjønnhet, om på denne dag å sende
 ned over oss det som anstår din skjønnhet og sømmer seg
 for din nåde og din gavmildhet.

O Herre! Vi er bare ringe skapninger som har løsrevet ²
 oss fra alt utenom deg, vendt ansiktet mot din rikdoms
 skattkammer og lagt fjernheten bak oss i håp om å komme
 nærmere deg. Send derfor ned over oss fra din viljes himmel
 det som vil helliggjøre oss fra verden og alt som hører den
 til, og ifør oss den kledning du har tiltenkt oss ved din nåde
 og dine gunstbevisninger.

Jeg bønnfaller deg enn videre, o min Gud, ved ditt ³
 navn som du har gjort til din kunnskaps skattkammer, din
 åpenbarings gjemme og din inspirasjons kildevell, det navn
 hvorved du har adskilt og forenet de trofaste og de vantro,
 om på denne dag å kle oss i din ledelses skrud og din gunsts

kappe. Gjør oss dernest i stand til å forfekte din Sak, til å bistå din tro og til å uttale ditt navn foran alle som er i din himmel og på din jord, slik at hvert land kan bli fylt av din ihukommelses undere og hvert ansikt bli opplyst av ditt åsyns lys.

4 O Herre! Vi vitner om at du er Gud, og at der ingen annen Gud er enn deg. Vi gir vitnesbyrd om at du fra evighet av har innehatt et så overopphøyet stade at det unndrar seg å kunne fattes selv av dem som har anerkjent deg, og at du i all evighet vil ha tilhold i de herlighetens høyder som er så utiljengelige at hjertets fugler hos dine hengivne tjenere for alltid vil mislykkes i å sveve inn i din kunnskaps atmosfære.

5 O Herre! Alle ting vitner om din enhet, og hva som enn kan sies å være til, om det er synlig eller usynlig, gir vitnesbyrd om din eneværen. Du har sannelig helliggjort deg hinsides å kjennes av noen utenom deg selv og har opphøyet din essens over å ihukommnes av noen andre. Alle de ord og betydninger som er skapt i tilværelsens rike, vender til sist tilbake til det Ord som har flytt fra din befalings penn og ditt påbuds fingre. Enhver som er stor er som intet overfor bevisene på din storhet, og enhver som er mektig er som en bortglemt ting overfor åpenbaringene av din overopphøyeede makt.

6 O Herre! Du ser dine elskede omringet av misdederne. Jeg bønnfaller deg ved det av dine navn hvorved din vredes ild ble opptent og din harmes luer ble bragt til å flamme opp, om å ta dem fatt som har undertrykket dine elskede. Send så ned over oss alt det vi har utbedt oss av din nådes og gunsts undere, og la oss ikke bli hindret fra å vende oss til deg og nærme oss din overopphøyeede enhets helligdom.

Du er sannelig den allmektige som alle jordens atomer fra evighet av har vitnet om, og hvis majestet alle skapte ting alltid vil gi vitnesbyrd om. Du er i sannhet maktens og storhetens Herre og herskeren over himmel og jord. Ingen Gud er der utenom deg, den allmektige, den allherlige, som alle bønnfaller om hjelp fra.

- ¹ **L**OVPRISET være du, o min Gud, for at du på denne dag har kastet glansen av alle dine navn på alle skapte ting, o du som er herlighetens, majestetens, storhetens, kraftens, maktens og velsignelsenes Herre! Dette er dagen da han som er talsmannen for Gud, den altbesittende, den utilgjengelige, den høyeste, har latt dette rop lyde fra evighetens rike: “Riket tilhører Gud, den allmektige, den mest opphøyede, den herligste!”
- ² Lovet være ditt navn, o du som får vindene til å blåse og morgenen til å gry, som åpenbarer versene og avdekker bevisene! Alle ting forkynner at du er Gud, og at der ingen annen Gud er enn deg, herskeren, den allmektige, den mest opphøyede, den største. Forherliget være ditt navn, o du som har dannet himlene og skapt alle navn, som utsender din glans over alle ting i kraft av ditt største navn. Dette er sannelig det navn hvorved den mystiske due har sunget på den himmelske gren og forkynt: “All herskermakt tilkommer i all evighet Gud, vår Herre, den mest barmhjertige!”
- ³ Forherliget er du, o evighetens konge, nasjonenes hersker og den som oppliver hvert et hensmuldrende ben! Deg skje lov, en lovprisning som ingen jordisk tunge noensinne kan opphøye på behørig vis, en lovprisning hvorved utgytelsene

av din barmhjertighet har strømmet ned over alle skapting og ditt åsyns lys har skint på alle som er i himmel og på jord. Deg skje lov, en lovprisning som for å feire deg har satt tungen på gli hos enhver som stammer, som har ført enhver som er fjern nærmere setet for din veldige trone, og som har ledet enhver som er tørst til din gavmildhets levende vann og din gunstbevisnings stilleflytende åer. Deg skje lov, en lovprisning som har fått duften av din barmhjertighets kappe til å føres hen over alle i himmel og på jord og den liflige angen av rosene i ditt paradiset til å bre seg over innbyggerne av evighetens byer og ethvert navn til å høylove din ihukommelse og herlighet. Deg skje lov, en lovprisning som har inngitt dine elskedes hjerter en slik standhaftighet at intet jordisk slør kan forhindre dem fra å feste blikket på dine rike gavers horisont, ei heller kan undertrykkernes overlegne makt avholde dem fra å betrakte ditt åsyns vidunderlige lys. Deg skje lov, en lovprisning som fra dine tjeneres hjerter har fjernet enhver nevning av noe annet deg og hjulpet dem til å undervise i din Sak og til å forkynne ihukommelsen av deg i enhver region.

Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved dine ypperste navn ⁴ og dine mest opphøyede egenskaper, og ved dem som har svevet i din nærhets og ditt velbehags atmosfære og fløyet på tillitens og løsrivelsens vinger mot daglysningen for ditt navn, den allbarmhjertige, og ved blodet som er utgytt for din skyld, og ved sukkene som er utstøtt av kjærlighet til deg, om på denne dag å ta imot fra oss alle våre gjerninger på din sti.

Dette er dagen da den allbarmhjertige har utgytt sin ⁵ skinnende glans over alle navn. All ære være det som Gud har skjenket oss!

- 6 Dette er dagen da han som er den skjulte og den usette har vist seg for øynene på hele skaperverket. All ære være det som Gud har skjenket oss!
- 7 Dette er dagen da den største avgud ble splintret. All ære være det som Gud har skjenket oss!
- 8 Dette er dagen da barmhjertighetens Herre åpenbarte seg for hele skaperverket. All ære være det som Gud har skjenket oss!
- 9 Dette er dagen da farao druknet og Moses så ham som er den allherlige Herres skjønnhet. All ære være det som Gud har skjenket oss!
- 10 Dette er dagen da den tomme innbilnings falske guder ble veltet ved kraften fra vår Herre, den allmektige, den allvitende. All ære være det som Gud har skjenket oss!
- 11 Dette er dagen da bølgene på det største osean ble åpenbart på den overopphøyede herlighets åsted. All ære være det som Gud har skjenket oss!
- 12 Dette er dagen da alle skapte ting ble innkalt til sin Herres nærvær, han den utilgjengelige, den høyeste. All ære være det som Gud har skjenket oss!
- 13 Dette er dagen da alle ting bar vitnesbyrd om det som maktens tunge har båret vitnesbyrd om overfor det guddommelige lotustre. All ære være det som Gud har skjenket oss!

*I Guds navn, han som har kastet sin glans
over hele skaperverket!*

OJORDENS og himmelens forsamling! Lån øre til Guds 1
vitnesbyrd som utgår fra deres Herres munn, han den
allherlige. Han har sannelig båret vitnesbyrd, i seg selv og
ved seg selv, før hans Saks himmel ble utspent og hans be-
falings skyer samlet seg, om at der ingen annen Gud finnes
enn ham, og at han som har fremstått er det største navn,
hvorved hans urgamle bevis og vitnesbyrd er blitt godtgjort
overfor alle som er i himlene og på jorden.

Gud har sannelig, i seg selv og ved seg selv og i sin inner- 2
ste essens, bevitnet at der ingen annen Gud finnes enn ham,
og at han som er kommet ved sannhetens kraft, er mani-
festasjonen av hans ypperste navn og hans mest opphøyede
egenskapers demringssted. Ved ham runget den mystiske
morgens røst fra evighetens horisont, og den største ånd
talte foran det guddommelige lotustre og sa: "Dette er san-
nelig han som ble tilsiktet i navnenes stad og nevnt i tavlene
åpenbart fra din Herres viljes himmel, han som råder over
jord og himmel. Han er virkelig det største redskap midt
iblant nasjonene, kommet for å gjøre hele verden ny."

- 3 Gud har sannelig bevitnet, i seg selv og ved seg selv, og forut for verdens skapelse og manifesteringen av hans navn og egenskaper, at der ingen annen Gud er enn ham, og at han som er kommet på det guddommelige påbuds skyer, er Guds forvaring iblant dere og åpenbareren av hans essens i deres midte.
- 4 I denne stund og fra hans rike ser vi sannelig jordens og himmelens innvånere og kaller dem til denne skjønnhet som har vært en lise for paradisoernes øyne og også for dem som har tilhold i hellighetens paulun, de som har festet blikket på dette sted for strålende herlighet, og som de menneskelige begrensningers slør ikke har evnet avholde fra å skue Guds åsyn, han den allmektige, den vidunderligste. Han er den som inneni alle ting forkynner: "Sannelig, jeg er deres Herre, den barmhjertige, den medlidende. Fra uminnelige tider var jeg en skjult skatt i et stade som var ukjent for alle utenom meg selv, den allvitende, den allkunnige. Kast bort alt dere besitter og svev på løsrivelsens vinger inn i denne atmosfære hvor barmhjertighetens briser føres hen fra deres Herre, den evig tilgivende, den mest gavmilde."
- 5 Så sant jeg lever! Kommet er den dag som fra evighet av var skjult i deres Herres veldes skattkamre. Fryd dere på denne velsignede, denne herlige og høyfornemme dag. For han er i sannhet min egen tilsynekomst blant dere, og hver den som gjør den aller minste forskjell mellom ham og meg, har virkelig forvillet seg lang bort fra sannhetens strake sti. Han er den som har gjort at den mystiske due kurret på grenene av herlighetens tre og sa: "Ved den ene sanne Gud! Verdenenes høyst-elskede er kommet!"
- 6 Forherliget er du, o Herre min Gud! Kan noen på full-

godt vis takke deg for slike velsignelser som du har nedsendt fra din enhets himmel og fra din viljes himmelske hvelving, velsignelser som du har forbeholdt Bahás folk i skapelsens rike? Nei, ved din makt, o du verdenenes elskede og den eneste attrå for dem som har anerkjent deg! Dersom du skulle utstyre enhver skapning i himmel og på jord med tunger i hopetall, selv så mange som universets atomer, og dersom de skulle takke deg like lenge som ditt rike og din herskermakt består, for de rike gaver som du har skjenket dine elskede på denne dag – en dag da du har åpenbart deg i din egen essens og ditt innerste vesen for jordens og himmelens innvånere, og i din skjønnet for beboerne av evighetens byer, og gjennom dine navn for dem som er nedsenket i din storhets bølgende oseaner – så ville deres takksigelse svinne til det rene intet overfor det som du har forlenet dem ved din nåde og din gavmildhet.

Jeg vet ikke, o min Gud, hvilke av dine gaver jeg skal opphøye på denne dag, en dag som du har gjort til å være alle dine dagers kilde og demringsstedet hvorfra strålene fra lyset av din essens og glansen fra ditt åsyns herlighet har skint frem. Skal jeg prise det himmelske måltid som du på denne dag har nedsendt til Bahás folk, som du har utsett for din gunst blant jordens og himmelens innvånere? Dette er sannelig en føde båret frem i dine ords kar, hvorfra hver eneste bokstav lar en myriade soler av guddommelig visdom og ytring stige opp, og myndighetens og utlegningens lys skinne med strålende glans. Dette er sannelig en føde som består av slike indre meninger som fra evighet av hadde ligget skjult i dine ukrenkelige skattkamre og gjemt under din herlighets tabernakler. Eller skal jeg, o min Gud,

opphøye din tilsynekomst fra demringsstedet for din essens på denne dag; eller at du for alle menneskers blikk inntok tronen for ditt navn, den overmåte gavmilde; eller endatil din kunngjøring for alle synlige og usynlige ting ved maktens og styrkens tunge? Ved meg selv, den sanne! Den skjulte hemmelighet og det skattede mysterium er blitt åpenbart. Den som søker meg, skal se meg.

⁸ Jeg sverger ved din herlighet, o former av navn og skaper av jord og himmel! Dine skapningers tunger evner ikke å takke for de gunstbevisninger du har gitt dem på denne dag, en dag som du har fått alle dine dager til å utgå fra. Dette er dagen da du har kalt de nære yndlinger til din nærhets morgenrøde og de oppriktige til demringsstedet for ditt åsyns lys. Dette er dagen som du med enhver profet sluttet en pakt om å kunngjøre for alle: at på den dag vil han komme som vil bli manifestert med overlegen makt og himmelsk kraft.

⁹ Dette er dagen da Muhammed, Guds sendebud, ropte ut midt fra hjertet av Paradis og sa: “O jordens folk! Ved Gud, verdenenes elskede og ethvert forstandig hjertes attrå er kommet! Han er sannelig den hvis røst jeg lyttet til på min nattereise, men hvis skjønnhet jeg ikke skulle få skue før dagene nådde sin fullbyrdelse på denne dag, en dag som er pryden for alle dager fra Gud, den ypperste Herre, den allmektige, den høylovede. Dette er dagen da hans nådes og altgjennomsyrende barmhjertighets herredømme er blitt opprettet på så bred en basis at det favner enhver sjel, for han har i sannhet kalt hver og en til sitt nærvær og har utgytt glansen av sin herlige og strålende skjønnhet over alle ting.”

10 Dette er dagen da Ånden⁵ fra midt i hjertet av himmelen forkynte: “O skaperverkets forsamling! Han som er eneherskeren over alle er blitt åpenbart. Det som gjelder min Herres rike, er blitt oppfylt. Han som er mitt hjertes elskede og min Saks hjelper, er nå kommet. Følg ham, og vær ikke av dem som har vendt seg bort. Dette er dagen da ethvert slør er blitt trukket til side, og deres Herre, den allmektige, den mest gavmilde, har vist seg og ved sitt komme oppfylt alt som fordem ble lovet. Skynd dere hen til denne strålende, denne overmåte lysende skjønnhet!

11 O prester! Be våre tjenere om å ringe klokkene kun i hans navn, den allherlige, den høyeste. Dette er dagen da de fortørstede har nådd frem til det evige livs flod og de lengtende sjeler har skuet synet av den overmåte barmhjertige. Dette er dagen da de ringe er blitt opphøyet, de fattige beriket, de syke helbredet, de døve gitt å høre hans melodi og de blinde gjort seende. Si derfor takk, og vær ikke av dem som har gitt Gud likemenn. Guds rike kretser i sannhet om ham. Det er for hans skyld at jeg prydet korset med mitt legeme og så oppstod fra de døde for å gjøre hans ihukommelse blant mennesker fullkommen.

12 O evangeliets folk! Ta dere i akt, så dere ikke retter deres bønner til meg etter å ha vendt dere bort fra min allherlige Far, som ved sin kjærlighet omgjorde Abrahams ild til lys. Den som venter en annen etter at han fremstod, tar sannelig sørgelig feil. Skynd dere da hen til deres Herres barmhjertighets flod, han den allbarmhjertige, og ta dere i akt for å holde dere tilbake fra dens stilleflytende vann. Vi har sannelig fostret dere for denne dag. Les Boken, så dere kan fatte meningen med mine ord i mine dager. Sannelig,

jeg åpenbarte meg alene for hans Saks skyld, og jeg kom blant dere kun for å forkynne Guds rike, deres Herres og verdenenes Herres rike. Det som var skjult, er nå åpenbart, og det som var gjemt, er nå kommet. Skynd dere å hilse denne dag, en dag da himmelens porter er slått vidt opp, og evighetens skyer har sendt sitt regn, og hans Saks nattergal har kvitret sin melodi på grenene av Det guddommelige lotustre, og hjertene hos forsamlingen i det høye er blitt grepet av lengsel i det aller høyeste paradisi, og himmelens jomfruer har hastet ut av sine himmelske gemakker hen mot hans mektige trone. Kast bort alt dere besitter, og hold dere til det som er blitt dere pålagt av denne urgamle skjønnhet.

13 O forsamling av geistlige! La deres penner bero, for herlighetens Penn har talt. Legg deres bøker til side, for den Bok er kommet som omfatter alt som tidligere er sagt, og som strekker til for alle jordens beboere. Stig opp over visshetens horisont i deres Herres navn, den allbarmhjerterige, og riv i stykker de slør som er kommet mellom dere og hele skaperverkets Herre.

14 Slik befales dere av Ånden, som gav sitt liv for at verden skulle få liv, og for at ethvert hjertes attrå kunne fremstå. Og han er sannelig kommet ved sannhetens kraft. Følg ham, og klyng dere ikke til det som dere besitter av de henfarne tiders forkynnelse. For det er blitt støtt i basunen, og sel den tomme innbilnings jord er blitt kløvet; og storhetens tunge har talt fra herlighetens paulun og sagt: På denne dag tilhører riket Gud, den altbesittende, den allmektige, den mest opphøyede, den største! De døde har stått opp, og sjelene er blitt samlet, og dog ser vi at dere fortsatt hviler i aktløshetens og begjærets graver. Frykt Gud, o folk!

Stå opp fra de døde og vend ansiktet mot hans nådes daglysning som skinner over denne strålende horisont. Sannelig, jeg avventer hans befaling, slik at jeg ved hans tillatelse kan stige ned i verden slik jeg steg opp fra den. Makten til å forordne hva enn han vil ligger i sannhet hos ham.

O dere som følger evangeliet! Søker dere Jerusalem, når han er kommet som bygget Guds hus der ved kun en betydning av sin vilje? Vidt har dere vandret langs villfarelsens veier! Det er sikkert og visst at ingen gjerning vil bli godtatt på denne dag med mindre den ble gjort ved hans tillatelse, og ingen sjels påkallelse skal stige opp til Gud med mindre den ytres av kjærlighet til ham. Således er forordningen blitt oppfylt og befalingen fastsatt av ham som er den allmektige, den allvitende.” 15

Dette er dagen da Moses oppløftet sin røst fra vårt navns Sinai, vi den allmektige, og sa: “O folk! Dagen er sannelig kommet! Dette er han som jeg i lengselens ørken gråt såre over å være adskilt fra, og hvis kjærlighet jeg jamret etter i den glødende kjærlighets ødemark. Og da jeg aktet å tre inn i hans nærhets helligdom og beskue hans skjønnhet, hindret han meg ved sin ypperste makts kraft og holdt meg tilbake fra mitt hjertes attrå. Deretter tiltalte han meg og sa: ‘Du skal aldri se meg!’ og vendte tilbake til glansen av lysene fra sin mektige trone. Den lengsel som fortærte meg da, var slik at den klarer ikke jeg å beskrive og de sanne troendes ører å høre. Men se, han er nå kommet med sannhetens kraft og har avslørt sin skjønnhet for dere. Hvert eneste øyeblikk forkynner han: ‘O skaperverkets forsamling, se – og dere skal se meg!’ Ved Gud, dette er det ord som er utgått av deres Herres viljes munn, han den allbarmhjertige. 16

Det sømmer seg for dere å gi deres sjel som offer for hans skyld, om dere skulle være av dem som dømmes med rettferdighet. Således har jeg underrettet dere, o folk, om ham hvis fjernhet har sønderrevet mitt hjerte, og som har gitt meg adskillelsens beger å drikke. Bær vitnesbyrd om ham, og vær ikke av de aktløse. Velsignet er deres øyne for å ha sett og deres ører for å ha lyttet. Og ve dem som har berøvet seg selv dette strålende skue.”

- 17 Dette er dagen da Bayánens punkt⁶ ropte midt fra hjertet av Paradis og sa: “O folk! Dette er han som jeg ofret livet for, på hans sti. Dette er han som jeg ofret meg selv på grunn av, og det var om hans nærvær jeg bragte dere de mest frydefulle nyheter. Ta dere i akt, så dere ikke fornekter ham som Bayánens sol aldri ville ha steget opp for, om det ikke var for ham, ei heller ville den allbarmhjertiges vers ha blitt åpenbart. Ved Gud! Det var han som fikk den indre menings og forklarings morgen til å gry og den guddommelige gjenforenings porter til å åpnes for ansiktet på alle jordens folkeslag. Det er ved hans navn at navnenes byer er blitt prydet; det er ved hans ihukommelse at de utvalgte hjerter er satt i fyr og flamme. Ta dere i akt, så dere ikke behandler ham som dere behandlet meg. Jeg bevitner at jeg kun var en som bebudet hans åpenbaring for alle som er i himmel og på jord, og at jeg satte hans tillatelse og velbehag som betingelse for Bayánen. Jeg sverger ved Gud! Det er av kjærlighet til ham at jeg reiste meg blant dere og omgikk dere. Om det ikke var for ham, ville jeg viselig ikke ha åpenbart et eneste ord eller vers. Klyng dere til hans kappesøm, og hold fast ved hans kjærlighets rep. Dette er dagen da hvert atom forkynner: ‘Ved besitteren av

alle navn og egenskaper! Sannelig, kommet er nå han som påkalles av alle som er i himmelen!”

18 Lovet være du, o min Gud, for å ha prydet innledningen til evighetens bok med denne overmåte lysende dag, en dag da du utgjøt glansen av dine ypperste navn og mest opphøyede egenskaper over alle skapte ting. Dette er sannelig en dag hvorpå du har forordnet at hvert av dine navn skal utstyres med alle dine navns slumrende muligheter. Velsignet være derfor de som har vendt seg hen mot deg, oppnådd ditt nærvær og lyttet til ditt rop.

19 O Herre, min Gud! Jeg bønnfaller deg ved denne dag og ved ditt overmåte fullkomne navn, som har fått Det største oseaen til å bølge, om å beskytte Bahás folk mot dem som ikke har trodd på dine mektige tegn. Gjør dem så, o min Gud, til talsmenn for ditt overherredømme og din makt, så de kan reise seg for å forherlige deg og syng din pris blant dine tjenere, på en slik måte at hverken slørene hos jordens folk, ei heller deres forblommede hentydninger, og heller ikke angrepet fra dem som har reist seg for å slukke ditt lys, må holde dem tilbake fra deg. O Gud! Berøv dem ikke de milde briser som er i bevegelse på denne dag, en dag da hvert atom forkynner: “Sannelig, du er Gud; ingen Gud er der utenom deg!” O Herre, pryd dem med standhaftighetens og visshetens smykke, og gjør dem til forkjempere for din Sak midt i hele skaperverket.

20 O min Gud og alle verdener Gud! O min attrå og et hvert forstandig hjertes attrå! Jeg trygler deg, ved ham som har gjort at din åpenbarings og inspirasjons sol steg opp, om å forordne for denne dags folk det som du har forordnet for de utvalgte blant dine tjenere. Send så ned over dem

slike rause utgytelser av din nåde som ingen tidligere har oppnådd, og gi dem å kretse om din nærhets kongesete og ditt nærværs helligdom. Inspirer dem så i din Sak med det som gjør menneskers hjerte og sjel fyr og flamme. Gjør at hver av dem blir som en lampe for din ihukommelse for dem av dine tjenere som selvets og lidenskapens slør har avholdt fra å anerkjenne manifestasjonen av din essens og dine tegns daglysning.

21 O Herre! Du er den som har fått vitnesbyrd om din kraft og ditt herredømme av enhver som er mektig, og hvis majestet og nåde er bevitnet av enhver som er stor. Skjenk derfor dine elskede det som anstår denne dag, en dag som du har gjort til et lysende ornament på alle dine dagers panne, og som du har bragt til å skinne over evighetens horisont. Send så ned over dem fra din enhets skyer og din nådes himmel det som vil sette dem i stand til å unnvære alt annet enn deg.

22 O Herre! Gi dem, fra din barmhjertighets hender, en munnfull å drikke fra det evige livs elv som strømmer fra din trones høyre side, og hjelp dem til å holde seg til det du har åpenbart i din anskuelige bok. Du forordner i sannhet som du behager. Ingen Gud er der utenom deg, den mest opphøyede, den ypperste beskytter, den altbetvingende, den allmektige, den mest gavmilde.

I Guds navn, han den allmektige, den uhemmede!

DEG skje lov, o min Gud, for at du har samlet dine elskede ¹
 for å feire din største høytid, da du kastet glansen av
 dine ypperste navn over alle som er i himmel og på jord,
 høytiden da sannhetens dagstjerne strålte over din viljes
 horisont og den urgamle Konge inntok din barmhjertighets
 trone.

Dette er den niende dag i ridván, o min Gud, og på ²
 denne dag har en av dine elskede, som et tegn på sin kjær-
 lighet til din skjønnhet og i sin ivrige hengivenhet overfor
 deg, innbudt ham som er manifestasjonen av ditt selv og
 din herlighets daglysning, til å dra fra sitt rom i fengslet til
 et annet. Der har han overfor ditt nærvær lagt frem slike av
 dine gaver som han har vært i stand til å by på, til tross for
 at folket hadde plyndret alle hans og andre av dine elskedes
 eiendeler. O Herre, siden du har samlet dem rundt deg og
 hjulpet dem til å oppnå denne uovertrufne nåde, så skjenk
 dem standhaftighet i din Sak, og bind deres hjerter sammen
 på en slik måte at ingen uenighet kan oppstå mellom dem.
 Gi derfor at de kan lede alle mennesker til denne lyskilde,
 hvis like skapningens øye aldri har skuet, og som er uten
 make i det settes og det usettes riker.

- 3 Du vet godt, o Herre, at alle de som har kretset om deg, har ønsket å ta imot deg i løpet av riðván-dagene. Noen få er i samsvar med sine midler blitt satt i stand til å oppnå denne ære, mens andre grunnet sin mangel på disse er blitt forhindret fra det. Disse har nøyet seg med å sende rundt i hvite begre den karmosinrøde vin som brygges av bladene fra Kina.⁷ Jeg bønnfaller deg, o min Gud, ved ditt Ord hvorved du har tiltrukket dine tjenere til din miskunnhets himmel og din nådes og gavmildhets horisont, om å godta fra de førstnevnte alt det de har prestert på din sti, og om for de sistnevnte å forordne godtgjørelse for hva de enn hadde aktet å gjøre. Du er sannelig den rundhåndede og gavmilde, den nådige og herlige Herre. O Herre, hjelp visse sjeler blant dem til å kjenne seg selv og til å legge bånd på sin tunge så de ikke ytrer det som ville fornedre deres stade og gjøre deres gjerninger til intet. Du har sannelig makt over alle ting.
- 4 Du hører, o Herre, veklagene fra de oppriktige blant dine elskede som ble forhindret fra å møte deg i løpet av disse dager, dager som du har forordnet som en høytid for ditt folk og som en skatt og heder for ditt rikes innvånere. ... Godta fra dem, o Herre, det de har satt seg fore i sin kjærlighet til deg, og bestem for hver og en av dem godtgjørelsen til slike som har oppnådd enhver god ting du har i ditt forråd. Du har i sannhet makt over alle ting.
- 5 Se enn videre, o min Gud, med blick fra din barmhjer-tighets øye på dine elskede som er spredt i landet H̄á.⁸ De har oppholdt seg der helt siden de ble forhindret fra å søke tilflukt i skyggen av din enhets tre. O Herre, nekt dem ikke de ting du besitter. Sannelig, du er herskeren over himlene

og over jorden. Ingen Gud er der utenom deg, den allmektige, den allvise. Lovpriset være du, o verdenenes Herre og den attråede for alle dem som har anerkjent deg!

Din herlighets makt er mitt vitne, o min Gud! Det søm- 6
mer seg for alle å ofre livet for ditt øres skyld, det som hører ropene fra dine glødende elskere i alle land og sukkene fra dine venner som lider ved dine fienders hender. Sannelig, de har istemt sine veklager på grunn av sin kjærlighet til deg, og deres hjerter fortæres av adskillelsens ild i dine dager. Måtte min sjel bli en løsepenge for din langmodighet, o herlighetens åsyn, og måtte min ånd bli et offer for din overbærenhet, o du som har jordens og himmelens rike i din hånd!

Jeg sverger ved din herlighet, o du som er den elskede 7
for dem som lengter etter deg, og den attråede for dem som skatter din kjærlighet! Dersom et menneske med innsikt skulle øve press på denne hellige tavle, ville det se mitt hjerteblod flyte fra den, et blod som har smeltet av kjærlighet til deg og til dem som er blitt forhindret fra å skue ditt ansikt etter å ha styrt sine skritt mot deg og kommet for å ha tilhold i byen eller dens omgivelser. Måtte mitt hele vesen bli gitt som offer for din tålmodighet, o maktens og kraftens Herre! Måtte min sjel bli en løsepenge for din overbærenhet, o du som har fått hjertene hos dem som bor i navnenes rike til å beve av frykt for din vrede!

Deg skje lov, o vederkvegelse for Bahá-folkets hjerter! 8
Jeg bevitner, o min Gud, at ingen utenom deg kan lodde din uutgrunnelige visdom eller fatte sannhetene og mysteriene i alt som er utgått fra de mangfoldige tegn på din kraft og fra din viljes manifestasjoner. Jeg trygler deg enn videre,

o min Gud, om nådigst å sette mine elskede i stand til å vise deg sin gjestfrihet ved sin karakter og sin adferd, slik at din miskunns himmelske taffel ved det kan bli anrettet foran alle dine tjenere, og at alle verdens folkeslag kan samle seg rundt det. Dette er virkelig den sanne betydningen av å vise sine medmennesker gjestfrihet. Din makt og din kraft evner sannelig å overkomme alle ting. Deg skje lov, o verdenenes Herre, som omslutter himlene og jorden med din kraft!

I Guds navn, han den herligste!

FORHERLIGET er du, o Herre min Gud! Dette er en av 1
 dagene i din rikvån-høytid da du kastet glansen av ditt
 navn, den allbarmhjertige, på alle jordens folkeslag og åpen-
 barte din kraft og din herskermakt for alle skapte ting. Du
 ser, o Herre, hvordan dine elskede på denne dag har innbudt
 manifestasjonen av din essens fra sitt rom til et annet rom i
 dette fengsel, der en sammenkomst er blitt holdt i ditt navn
 og prydet med ditt eget selv som et smykke, på en slik måte
 at din skjønnhets sol har skint over sin horisont. Velsignet
 være den som har nådd derhen, velsignet den dag som er
 blitt æret ved din åpenbaring, og velsignet det land som er
 blitt opplyst av ditt åsyns lys.

O Herre! Bestem for ham og dine tjenere som er blitt 2
 forhindret fra å møte deg, den godtgjørelse som er forordnet
 for slike som har oppnådd ditt nærvær og kalt sammen til
 et møte for å opphøye ditt navn og din ihukommelse. Skriv
 så ned for dem det du har nedskrevet for slike som har nær
 adgang til deg. Din makt evner i sannhet å overkomme alle
 ting.

Han er Gud.

¹ **F**ORHERLIGET et du, o Herre min Gud! Dette er en av dagene i din riðván-høytid da et hjørne i dette fengsel er blitt pyntet til at han som representerer din skjønnhet skal komme og ved det imøtekomme anmodningen fra en hvis glødende hengivenhet har tilskyndet ham til å innby deg. All lov og pris skje deg, for du har, som et tegn på din gavmildhet overfor dem som har tilhold under din skygge og kretser om ditt vesen, skint frem på denne dag over dette fengsels horisont med en slik glans at hele skaperverket ble opplyst.

² Dette er dagen da du løste tungen og i rikt monn forlenet verdens folkeslag med den indre menings og ytrings juveler. Oppliv så, o Herre, ved dette himmelske beger, alle som bor på jord, og bestem for dem det som vil være til gagn for dem blant Bahás folk som lengter etter å skue ditt ansikt, men som dine fienders misgjerninger har avholdt fra det, o navnenes Konge og Herskeren over jord og himmel. Skjenk dem enn videre en andel av dine mangfoldige gaver i disse dager da enhver fornedret er blitt opphøyet, enhver

trofast sjel er blitt ikledd din nåde, ethvert kjølig hjerte er blitt tent, enhver fattig er beriket og enhver søker er blitt sendt av sted på stien.

Lovpriset er du, o Herre, for å ha utpekt dine elskede og utvalgt dem blant ditt folk, og for å ha vendt blikket mot dem fra dette sted hvor han sitter fengslet som er legemliggjørelsen av din Sak. O Herre, hold ikke tilbake fra dem de ting du besitter, men henrykk du deres hjerter ved din åpenbarings briser så de kan løsrive seg fra alt annet enn deg og vende ansiktet mot din nådes og gavmildhets kongesete. Mektig er du til å gjøre hva du behager, og makt har du over alle ting. Alle lov og pris skje deg, o verdenenes attrå!

Han er den helligste, den herligste.

- ¹ **A**LL lov skje deg, o Herre min Gud! Dette er en av dagene i din ridván-høytid, da en av dine tjenere har gitt en innbydelse til manifestasjonen av din essens og åpenbareren av din herskermakt og har anrettet et sted i fengslet for å ta imot din allherlige skjønnhet, o du som er Herren over himmel og jord! Alle ære være denne stund, da han som er din overopphøyede makts daglysning har styrt sine skritt fra ett rom i fengslet til et annet. Jeg bønnfaller deg, o du som er navnenes konge og himmelens og jordens skaper, om å skrive ned for slike av dine elskede som er blitt forhindret fra å tre inn i din barmhjertighets forgård og stå for din makts trone, den lønn som er bestemt for slike som har nådd ditt nærvær og beskuet ham som er din skjønnhet.
- ² Du hører, o Herre, at de sukker og klager seg i sin adskillelse og fjernhet fra deg. Jeg bønnfaller deg om å forordne for dem alt det gode som du besitter. Mektig er du til å gjøre som du vil. Ingen Gud er der utenom deg, den allmektige, den høylovede.

LAWḤ-I-‘ĀSHIQ VA MA‘SHÚQ

Tavle om elskeren og den elskede

Han er den opphøyede, den sublime, den allerhøyeste.

BEFRI dere, o Guds nattergaler, fra elendighetens og 1
 ynkværdighetens tornekratt og klungerkjerr, og styr
 deres flukt til den uvisnelige herlighets rosenhage. O mine
 venner som bor i støvet! Skynd dere hen til deres himmelske
 bolig. Kunngjør for dere selv det glade budskap: "Han som
 er den høyst-elskede, er kommet! Han har kronet seg selv
 med Guds åpenbarings herlighet og åpnet dørene til sitt
 urgamle paradys for menneskers åsyn." La alle øyne fryde
 seg, og la ethvert øre gledes, for nå er tiden til å skue hans
 skjønnhet, nå er tiden inne til å lytte til hans røst. Forkynn
 for enhver lengtende elsker: "Se, deres høyt elskede er kom-
 met blant mennesker!" Og gi disse tidender til budbringerne
 fra kjærlighetens fyrste: "Se, den tilbedte er kommet iført
 sin herlighets fylde!" O dere som elsker hans skjønnhet!
 Vend smerten ved adskillelsen fra ham til en evig gjenforen-
 ings lykksalighet, og la sødmen av hans nærvær oppløse
 bitterheten ved å være fjernt fra hans kongesete.

- 2 Se hvordan Guds mangfoldige nåde, som stadig utøses fra den guddommelige herlighets skyer, har omsluttet verden på denne dag. For mens enhver elsker i fordums dager bønnfalt og søkte etter sin elskede, er det nå den elskede selv som kaller på sine elskere og innbyr dem til å nå sitt nærvær. Vokt dere, at dere ikke forspiller så dyrebar en gunst. Ta dere i akt, at dere ikke forkleiner et så bemerkelsesverdig tegn på hans nåde. Gi ikke avkall på de uforgjengelige goder, og vær ikke tilfreds med det som forgår. Løft sløret som fordunkler deres syn, og spre mørket som det er innhyllet i, slik at dere kan skue den elskedes ansikt i dets nakne skjønnhet, kan se det som intet øye har sett og høre det som intet øre har hørt.
- 3 Hør meg, dere dødelige fugler! I den uforanderlige herlighets rosenhage er en blomst kommet i flor, og sammenlignet med den er enhver annen blomst kun en torn, og overfor glansen av dens herlighet må selve innbegrepet av skjønnhet blekne og visne. Reis dere derfor, og bestreb dere av hjertets hele begeistring, sjelens udelte iver, viljens fulle glød og hele deres vesens samlede anstrengelser på å nå frem til hans nærværs paradisi. Streb etter å innånde angen av den uforkrenkelige blomst, etter å fornemme hellighetens liflige dufter og etter å få del i denne himmelske herlighets vellukt. Den som følger dette råd, vil bryte sine lenker, vil oppleve å gi seg den ekstatiske kjærlighet fullstendig i vold, vil nå sitt hjertes attrå og overgi sin sjel i sin elskedes hender. Han bryter ut av buret, og lik åndens fugl vil han vinge sin vei til sitt hellige og evige rede.
- 4 Natt har fulgt dag, og dag har fulgt natt, og deres livs timer og øyeblikk har kommet og gått, og dog har ingen av

dere vært villig til å løsrive seg en stakket stund fra det som forgår. Våkne opp til dåd, slik at de korte stunder som ennå er deres, ikke skal ødes og gå tapt. Hurtig som lynet skal deres dager svinne og deres legemer stedes til hvile under støvets tronhimmel. Hva kan dere da prestere? Hvordan kan dere da gjøre bot for deres fordums forsømmelse?

Den evigvarende kjerte skinner i sin nakne herlighet. Se ⁵ hvordan den har fortært ethvert jordisk slør. O dere møllignende elskere av hans lys! Tross enhver fare, og vie deres sjeler til dets fortærende flamme. O dere som tørster etter ham! Avkle dere enhver jordisk hengivenhet, og skynd dere å omfavne deres elskede. Skynd dere å nå hen til ham, med en iver som ingen kan måle seg med. Blomsten som inntil nå har vært skjult for menneskers blikk, er avdekket for deres øyne. I sin herlighets åpne glans står han foran dere. Hans røst kaller alle de rene og hellige vesener til å komme og forenes med ham. Lykkelig er den som vender seg derhen, og vel er det med ham som har nådd frem og beskuet lyset fra så underfullt et åsyn.

I ditt navn, den vidunderligste, den herligste!

¹ **S**IDEN du, o min Gud, har inntatt din overopphøyede enhets trone og tatt sete på din enhets nådestol, anstår det deg å utslette fra alle veseners hjerte hva som enn kan avholde dem fra å få adgang til dine guddommelige mysteriers helligdom, og kan utelukke dem fra din guddommelighets tabernakel, slik at alle hjerter kan avspeile din skjønnhet og åpenbare deg og tale om deg, og slik at alle skapte ting kan fremvise tegnene på ditt høyeste herredømme og utsende glansen av lyset fra din helligste makt og myndighet, og slik at alle som er i himmel og på jord kan love og prise din enhet og gi deg ære for at du har manifestert deg for dem gjennom ham som er åpenbareren av din eneværen.

² Avkle derfor dine tjenere, o min Gud, selvets og begjærets kledebon, eller gi at ditt folks øyne kan bli vendt mot slike høyder at de i sine begjær ikke vil skjelne noe annet enn bevegelsen av din evige herlighets milde vinder, og at de i seg selv ikke må oppfatte annet enn åpenbaringen av ditt eget barmhjertige selv, slik at jorden og alt som i den er kan bli lutret for alt som er deg fremmed, eller enhver ting som manifesterer noe annet enn deg selv. Alt dette kan bli

gjennomført i hele ditt herredømme ved ditt befalingsord “Bli”, og det er! Ja, endog hurtigere enn dette, og folket forstår likevel ikke.

Forherliget, umåtelig forherliget er du, o min elskede! ³
 Jeg sverger ved din herlighet! Jeg innser i denne selvsamme stund at du har imøtekommet alt som jeg har bønnfalt deg om, i denne velsignede natt som etter din befaling ihukommer ham som var din skjønnhets ledsager og beskueren av ditt ansikt, før jeg var blitt nevnt av deg eller skapt i din hellighets forgård. Jeg oppfatter at du har skapt alle ting til å være manifestasjonene av din befaling og åpenbaringene av dine henders verk og din kunnskaps gjemmer og din visdoms skattkammer. Jeg innser enn videre at dersom noen av dine navns og egenskapers åpenbaringer skulle holdes tilbake, om så mye som vekten av et sennepsfrø, fra hva som enn er blitt skapt av din kraft og avlet av din makt, så ville grunnvollen for ditt evigvarende verk dermed gjøres ufullstendig og din visdoms juveler bli ufullkomne. For uansett hvor langt borte benektelsens bokstaver kan befinne seg fra din kunnskaps hellige dufter, og likegyldig hvor meget de kan ha glemte den underfulle glansen av din skjønnhets morgenrøde fra din majestets himmel, så må de nødvendigvis eksistere i ditt rike, slik at de ord som bekrefter deg derved kan bli opphøyet.

Din makt vitner for meg, o min høyt elskede! Hele skaperverket er blitt frembragt for å opphøye din seier og fastslå din overlegenhet, og alle grensene satt av deg er bare tegnene på ditt herredømme og forkynner din veldes makt. Hvor store, hvor overmåte store er vel ikke åpenbaringene av din vidunderlige kraft i alle ting! De er slik at den ringeste blant ⁴

dine skapninger er frembragt av deg som en manifestasjon av din overmåte opphøyede egenskap, og det forakteligste tegn på dine henders verk er blitt valgt som en mottager av ditt veldigste navn. Som befalt av deg er fattigdom gjort til midlet for å åpenbare din rikdom, og fornedrelse til en sti som leder til din herlighet, og syndighet til en grunn til å utøve din tilgivelse. Ved dem har du vist at dine ypperste titler hører deg til, og at dine mest opphøyede egenskapers undere tilhører deg.

- ⁵ Siden du, o min Gud, har aktet å gjøre det slik at alle skapte ting kommer inn i din overopphøyede nådes og gunsts tabernakel, og å føre angen av din herlige enhets kledebon hen over hele skaperverket, og å beskue alle ting med din gavmildhets og din enhets øyne, så bønnfaller jeg derfor deg ved din kjærlighet, som du har gjort til utspringet for din evige hellighets åpenbaringer, og ved flammen som gløder i hjertet hos slike av dine skapninger som lenges etter deg, om i denne stund – av din gavmildhets og frikostighets essens, og fra din nådes og din herlighets innerste ånd – å skape, for dem av ditt folk som er deg fullstendig hengivne, og for slike av dine elskede som elsker deg, din overopphøyede hellighets paradiset, og å opphøye det over alt annet utenom deg selv, og å hellige det fra alt annet enn deg selv. Skap enn videre av lysene som utgår fra din trone, o min Gud, tjenerinner som vil istemme melodiene du har dannet på ditt vidunderlige og overmåte skjønne vis, så de kan forherlige ditt navn med slike ord som ingen av dine skapninger har hørt, de være seg innvånerne av din himmel eller jordens beboere, ei heller noen av ditt folk har forstått. Lukk derfor portene til dette paradiset opp for dine

elskedes øyne, så de må hende kan gå inn gjennom dem i ditt navn og ved ditt herredømmes kraft, så de ypperste gaver skjenket dine utvalgte av deg og de hinsidige gaver gitt dine betrodde kan bli fullkomne, så de kan opphøye dine dyder med slike melodier som ingen kan istemme og heller ikke beskrive, og slik at ingen av ditt folk kan komme på tanken om å fremtre forkledd som en av dine utvalgte, eller om å strebe etter å overgå dine elskedes eksempel, og at ingen kan unnlate å skjelne mellom dine venner og dine fiender, eller å se forskjell på dem som er deg hengivne og slike som i sin egensindighet gjør motstand mot deg. Du har makt til å gjøre hva du vil, og mektig og enerådende er du over alle ting.

Opphøyet, umåtelig opphøyet er du, o min elskede, over 6
 enhver av dine skapningers bestrebelsers på å kjenne deg, hvor lærde de enn måtte være; opphøyet, overmåte opphøyet er du over ethvert menneskeforsøk på å beskrive deg, det være seg enn så inngående! For menneskers høyeste tanke, deres kontemplasjon være seg enn så dyp, kan aldri håpe å sveve utenfor de begrensninger som er lagt på ditt skaperverk, ei heller å overstige den betingede verdens stadium eller å bryte de grenser som er ugjenkallelig satt for den av deg. Hvordan kan da en ting skapt av din vilje som overstyrer hele skaperverket, en ting som i seg selv er den del av den betingede verden, makte å sveve inn i din kunnskaps hellige atmosfære eller å nå frem til setet for din overopphøyede makt?

Høyt, umåtelig høyt er du over bestrebelsene fra din 7
 flyktige skapnings side på å sveve hen til din evighets trone, eller fra de stakkarliges og ynkeliges side på å nå din evig

fyldestgjørende herlighets tinde! Fra evighet av har du beskrevet deg selv for deg selv og i din egen essens beskrevet din essens for din essens. Jeg sverger ved din herlighet, o min høyst-elskede! Hvem finnes det utenom deg som kan hevde å kjenne deg, og hvem foruten deg kan omtale deg på behørig vis? Du er den som fra evighet av holdt til i ditt rike, i din overopphøyede enhets herlighet og din hellige storhets strålende glans. Dersom noen uten du selv skulle bli funnet verdig til å nevnes, i alle de riker du har skapt, fra udødelighetens høyeste domener ned til denne nedre verdens nivå, hvordan kunne det da bli vist at du har sete på din enhets trone, og hvordan kunne da din enhets og din eneværens vidunderlige dyder bli forherliget?

- 8 Jeg bevitner i denne selvsamme stund det som du har vitnet om for deg selv, før du hadde skapt himlene og jorden, at du er Gud, og at der ingen Gud finnes foruten deg. Gjennom din makts manifestasjoner har du fra evighet av vært mektig til å åpenbare tegnene på din kraft, og gjennom din kunnskaps daglysninger har du alltid gjort kjent din visdoms ord. Bortsett fra deg er ingen funnet verdig til å nevnes foran din enhets tabernakel, og ingen annen enn du har vist seg i stand til å bli lovprist i din enhets helligede forgård.
- 9 Lovet være du, o min Gud, for at du har åpenbart dine gunstbevisninger og dine rike gaver; og ære være deg, o min elskede, for at du har åpenbart din godhets og din miskunns dagstjerne. Deg takker jeg på en måte som kan styre de egensindiges skritt mot skinnet av din ledelses morgenrøde og gjøre det mulig for dem som lenges etter deg å nå stedet for åpenbaringen av din skjønnhets stråleglans.

Deg takker jeg på en måte som kan få de syke til å nærme seg din helbredelses vann og hjelpe dem som er fjernt fra deg til å komme nærmere ditt nærværs levende kilde. Deg takker jeg på en måte som kan avføre dine tjeneres legemer dødelighetens og fornedrelsens kledebon og iføre dem din evighets og din herlighets kledning og lede de fattige til din hellighets og din evig fyldestgjørende rikdoms egner. Deg takker jeg på en måte som kan sette den himmelske due i stand til å fremføre sin sang på grenene av udødelighetens lotustre: "Sannelig, du er Gud. Ingen Gud er der utenom deg. Du har fra evighet av vært opphøyet over å skulle lovprises av noen annen enn deg og høyt hevet over å skulle beskrives av noen annen enn deg selv." Deg takker jeg på en måte som kan få herlighetens nattergal til å kvitre sin melodi i den høyeste himmel: "Alí (Báb), er i sannhet din tjener, som du har utsett blant dine sendebud og dine utvalgte og gjort til manifestasjonen av deg selv i alt som henhører til deg og har med åpenbaringen av dine egenskaper og dine navns tegn å gjøre." Deg takker jeg på en måte som kan anspore alle ting til å opphøye deg og til å forherlige din essens, og som kan løse tungen hos alle vesener for å forherlige din skjønnhets herredømme. Deg takker jeg på en måte som kan fylle himlene og jorden med tegnene på din overopphøyede essens og hjelpe alle skapte ting til å tre inn i din nærhets og ditt nærværs tabernakel. Deg takker jeg på en måte som kan gjøre enhver skapt ting til en bok som skal tale om deg, og en rulle som skal avdekke din lovprisning. Deg takker jeg på en måte som kan innsette din herskermakts manifestasjoner på din ledelses trone og la din herlighets talsmenn innta din guddommelighets sete.

Deg takker jeg på en måte som kan få det fordervede tre til å bære god frukt ved dine gunstbevisningers hellige pust og gjenopplive alle veseners legemer ved din overopphøyede nådes milde vinder. Deg takker jeg på en måte som kan gjøre at din opphøyede aleneværens tegn sendes ned fra din hellige enhets himmel. Deg takker jeg på en måte som kan lære alle ting om virkeligheten i din kunnskap og om din visdoms essens og ikke vil avholde de ynkelige skapninger fra din barmhjertighets og din rikelige gunsts dører. Deg takker jeg på en måte som kan gjøre det mulig for alle i himmel og på jord å unnvære alle skapte ting, ved dine evig fyldestgjørende rikdommers skattkamre, og kan hjelpe alle skapte ting til å nå dine allmektige gunstbevisningers tinde. Deg takker jeg på en måte som kan hjelpe dine glødende elskeres hjerter til å sveve inn i atmosfæren for nærhet til deg og for lengsel etter deg, og tenne lysenes lys i landet 'Tráq. Deg takker jeg på en måte som kan løsrive dem som er deg nær fra alle skapte ting og dra dem til dine navns og dine egenskapers trone. Deg takker jeg på en måte som kan gjøre at du tilgir alle synder og overtredelser og dekker behovene hos alle religioners folkeslag og fører din forlatelses dufter hen over hele skaperverket. Deg takker jeg på en måte som kan sette dem som anerkjenner din enhet i stand til å bestige din kjærlighets høyder, og gjøre at de som er deg hengivne stiger inn i ditt nærværs paradisi. Deg takker jeg på en måte som kan dekke behovene hos alle slike som søker deg, og oppfylle deres målsetninger som har anerkjent deg. Deg takker jeg på en måte som fra menneskers hjerter kan utviske alle antydninger om begrensninger og risse inn din enhets tegn. Deg takker jeg på en måte lik den du fra

evighet av forherliget ditt selv på og opphøyet det over alle likemenn, jevnbyrdige og sammenligninger, o du som i dine hender har nådens og gavmildhetens himler og herlighetens og majestetens riker!

Priset være ditt navn, o Herre min Gud og min Mester! 10
 Du gir vitnesbyrd, og du ser og vet de ting som har overgått dine elskede i dine dager, og de stadige prøvelser og gjentagne trengsler og uopphørlige hjem søkels er blitt nedsendt over dine utvalgte. De har vært i en slik forfatning at jorden ble dem for trang, og de ble omringet av bevisene på din vrede og tegnene på din frykt i hvert et land, og din barmhjertighets og din miskunns dører ble stengt for dem, og deres hjerters hage ble berøvet din nådes og dine rike gunstbevisningers overstrømmende byger. Vil du, o min Gud, holde din overhøyhets og seiers undere tilbake fra slike som elsker deg? De som er deg hengivne, o min elskede, vil du tilintetgjøre de håp de har satt til dine mangfoldige gaver og foræringer? De som har anerkjent deg, o min Mester, vil du holde dem tilbake fra din helliggjorte kunnskaps egner, eller vil du slutte å la din overopphøyetes nådes byger regne ned over hjertene hos slike som attrår deg? Nei, nei, og om dette gir din herlighet meg vitnesbyrd! Jeg bevitner i denne selvsamme stund at din barmhjertighet har overgått alle skapte ting, og at din miskunn har favnet alle som er i himmel og alle som er på jord. Fra evighet av var din gavmildhets dører åpne for ansiktet på dine tjenere, og din nådes milde vinder ble ført hen over dine skapningers hjerter, og din gavmildhets overstrømmende regn ble sendt ned over ditt folk og beboerne i ditt rike.

- 11 Jeg vet godt at du har ventet med å manifestere din seier i den skapte verden på grunn av din kunnskap som favner om både din befalings mysterier og de skjulte ting som er forordnet bak din ugjenkallelige hensikts slør, slik at de som har trådt inn under din overopphøyede barmhjertighets skygge, kan bli skilt fra dem som har behandlet deg med forakt og vendt seg bort fra ditt nærvær på den tid da du manifesterte din overmåte opphøyede skjønnhet.
- 12 Opphøyet, umåtelig opphøyet er derfor du, o min elskede! Siden du i ditt rike har adskilt dine elskede fra dine fiender og har fullbyrdet ditt vektigste vitnesbyrd og ditt overmåte ufeilbarlige bevis for alle som er i himmel og på jord, så ha derfor barmhjertighet med dem som ble nedverdiget i ditt land på grunn av det som har skjedd dem på din sti. Opphøy dem derfor, o min Gud, ved din veldes makt og ved din viljes styrke, og reis dem opp for å forkynne din Sak, ved din allmektige herskermakt og besluttsomhet.
- 13 Jeg sverger ved din herlighet! Min eneste hensikt med å fremvise ditt overlegne stade har vært å forherlige din Sak og opphøye ditt ord. Jeg er overbevist om at dersom du skulle vente med å nedsende din seier og vise din makt, ville ditt herredømmes tegn visselig forgå i ditt land, og ditt herreveldes symboler ville bli fjernet i ditt domene.
- 14 Mitt bryst snevres, o min Gud, og sorger og ubehageligheter har omsluttet meg, for blant dine tjenere hører jeg enhver lovprisning unntatt den vidunderlige lovprisningen av deg, og blant ditt folk ser jeg tegn på alle ting bortsett fra tegnene på det du har foreskrevet dem ved din befaling og bestemt for dem ved din ypperste vilje og forordnet for dem ved ditt styrende påbud. De har streifet så langt

bort fra deg at om en av dine elskede skulle overbringe dem din enhets vidunderlige tegn og de juvel-lignende ytringer som bekrefter din overopphøyede eneværen, ville de stikke fingrene i ørene, gjøre grunnløse opphevelser mot ham og spotte ham. Alt dette har du nedtegnet ved ditt altomfattende herredømme og oppfattet ved din allmektige overhøyhet.

Forherliget, umåtelig forherliget er du, o min Mester! 15
Se derfor på de hjerter som i sin kjærlighet til deg er blitt gjennomboret av dine fienders piler, og de hoder som ble båret på spyd for å opphøye din Sak og forherlige ditt navn. Forbarm deg derfor over de hjerter som er blitt fortært av din kjærlighets ild og blitt berørt av slike trengsler som kjennes av deg alene.

All pris og ære skje deg, o min Gud! Du kjenner godt 16
til de ting som i et snes av år har skjedd i dine dager og har fortsatt å skje helt til denne stund. Intet menneske kan utregne eller noen tunge fortelle hva som har overgått dine utvalgte i løpet av all denne tid. De kunne ikke finne seg noe ly og heller ikke noe tilfluktssted der de kunne oppholde seg i sikkerhet. Gjør du, o min Gud, deres frykt om til tegn på din fred og din trygghet, og deres fornedrelse til din herlighets herredømme, og deres fattigdom til din evig fyldestgjørende rikdom, og deres fortvilelse til din fullkomne sinnsros under. Forunn dem din veldes og din barmhjerthets dufter, og send ned over dem ved din underfulle miskunn det som vil sette dem i stand til å unnvære alt unntatt deg, og vil løse dem fra alt annet enn deg selv, slik at din enhets herredømme kan bli åpenbart og din nådes og din gavmildhets overhøyhet kan bli vist.

17 Vil ikke du, o min Gud, se på tårene som dine elskede har grått? Vil du ikke ha medlidenhet, o min elskede, med øynene som er blitt uklare på grunn av sin adskillelse fra deg, og fordi tegnene på din seier har tatt slutt? Vil du ikke beskue, o min Mester, hjertene hvori lengselens due har flakset med vingene i sin higen etter deg og av kjærlighet til deg? Tingenes tilstand har nådd et så kritisk punkt at håpet nesten er forvist fra dine utvalgte hjerter, og fortvilelsens vinder er rede til å gripe dem på grunn av det som har hjemsøkt dem i dine dager.

18 Se meg, o min Gud, hvordan jeg har flyktet fra meg selv hen til deg og har forlatt mitt eget vesen så jeg kan komme til glansen fra din vesens lys, og har forsaket alt som holder meg tilbake fra deg og får meg til å glemme deg, så jeg kan innånde duftene av ditt nærvær og din ihukommelse. Se hvordan jeg har betrådt støvet i din tilgivelses og gavmildhets stad og oppholdt meg innenfor din overopp-høyede barmhjertighets enemerker og har tryglet deg, ved hans herredømme som er din ihukommelse, og som har vist seg i din reneste og mest opphøyede skjønnhets kledning, om i løpet av dette år å sende ned over dine elskede det som vil gjøre dem i stand til å unnvære enhver unntatt deg, og som vil sette dem fri til å anerkjenne bevisene på din overlegne vilje og altovervinnende besluttsomhet, på en slik måte at de kun vil søke det du begjærte for dem ved din befaling, og intet vil ønske annet enn det du ønsket for dem ved din vilje. Helliggjør deres øyne, o min Gud, så de kan skue din skjønnhets lys, og rens deres ører, så de kan lytte til melodiene fra din overopp-høyede enhets due. La derfor din kjærlighets undere overstrømme deres hjerter,

og bevar deres tunges mot å nevne noen annen enn deg, og vakt deres ansikter mot å vende seg til noe annet enn deg. Mekting er du til å gjøre det som behager deg. Du er sannelig den allmektige, hjelperen i fare, den selvbestående.

Beskytt du enn videre, o min elskede, ved din kjærlighet ¹⁹ til dem og ved den kjærlighet de nærer til deg, denne tjener som har ofret sitt alt for deg og brukt hva du enn har gitt ham på din kjærlighets og ditt velbehags sti, og bevar ham fra alt det du avskyr, og fra hva som helst som kan forhindre ham fra å tre inn i ditt hellige herredømmes tabernakel, og fra å nå til din overopphøyede enhets sete. Henregn ham så, o min Gud, til slike som ikke har tillatt noe som helst å avholde dem fra å beskue din skjønnhet, eller fra å meditere over de underfulle tegn på dine hendes evigvarende verk, så han ikke må ha selskap med noen utenom deg, og ikke vende seg til noe bortsett fra deg, og så han i hva som enn er skapt av deg i jordens og himmelens riker intet må se uten din underfulle skjønnhet og åpenbaringen av ditt ansikts strålende glans, og bli så nedsenket i ditt overmektige forsyns bølgende oseaner at han vil glemme enhver nevning unntatt nevningen av din overopphøyede enhet, og fra sin sjel bannlyse sporene av alle onde antydninger, o du som har alle navns og egenskapers riker i dine hender!

Lovet være ditt navn, o du som er min attråsmål! Jeg ²⁰ sverger ved din herlighet! Hvor sterkt er vel ikke mitt ønske om å bli så fullstendig løsrevet at om de skulle vise seg for meg, de åsyn som er skjult i din kyskhets kamre, og hvis skjønnhet du tilsløret for all skapningens øyne, og hvis ansikter du helliget fra alle veseners blikk, og skulle de avsløre seg i den fulle herlighet av din uforlignelige skjønnhets

strålende glans, da ville jeg nekte å se på dem og ville beskue dem kun for å skjelne mysteriene i dine henders verk, som har gjort sinnet villrådig hos slike som har nærmet seg deg og fylt sjelen med ærefrykt hos alle dem som har anerkjent deg. Ved din kraft og din makt ville jeg sveve til slike høyder at overhodet intet ville makte å holde meg tilbake fra de mangfoldige bevisene på din uovertrufne herskermakt, ei heller ville noe jordisk renkespinn stenge meg ute fra din guddommelige hellighets manifestasjoner.

²¹ Forherliget, umåtelig forherliget er du, o min Gud og min elskede, og min Mester og min attrå! Skuff ikke dette ringe vesens håp om å komme til din herlighets egn, og berøv ikke denne ynkelige skapning din rikdoms uendelige omfang, og støt ikke denne underdanige ansøker bort fra din nådes dører og din gavmildhet og dine gaver. Ha derfor medynk med denne arme og fortvilede sjel som ikke har søkt noen annen venn enn deg, og ingen ledsager utenom deg, og ingen trøster bortsett fra deg, og ingen elskede uten deg, ei heller næret et ønske om noe annet enn deg.

²² Send derfor, o min Gud, din barmhjertighets øyekast på meg, og tilgi mine overtredelser og deres overtredelser som er deg kjær, og som kommer inn mellom oss og åpenbaringen av din seier og din nåde. Utslett enn videre våre synder som har stengt våre ansikter ute fra glansen av dine gunstbevisningers dagstjerne. Mektig er du til å gjøre som du behager. Du forordner hva du vil, og ved ditt herredømmes kraft blir du ikke spurt om hva du ønsker, ei heller kan du forpurres i hva enn du foreskriver ved din ugjenkallelige forordning. Ingen Gud er der utenom deg, den allmektige, den sterkeste, den evig levende, den mest medlidende.

23

SÚRIY-I-QALAM

Pennens sure

Dette er Pennens sure, som er sendt
ned fra evighetens himmel til dem
som har festet blikket på hans trone.

I Guds navn, han den vidunderligste, den herligste!

ODEN høyestes Penn! Gi du i deg selv det vitnesbyrd at ¹
han sannelig er Gud, og at der ingen Gud er utenom
meg, hjelperen i fare, den selvbestående. Gi du det vitnes-
byrd, ved din egen essens, at jeg sannelig er Gud, og at der
ingen Gud er utenom ham, at alle er blitt skapt på mitt bud,
og at alle etterkommer min befaling. Gi du enn videre det
vitnesbyrd, ved ditt eget innerste vesen, at dette er Guds
skjønnhet som har steget opp over den usettes horisont, en
skjønnhet som alltid har vært og alltid vil forbli ukjent for
alle bortsett fra ham selv. Han er sannelig den allmektige,
den allherlige, den høyst-elskede. Ved bare én av hans ut-
strålinger har majestetens og storhetens dagstjerner skint

frem og hjertene er blitt skapt hos det evigvarende rikes beboere og de helliggjorte virkeligheter som lå skjult under det mystiske slør, og hemmelighetene om alt som var og skal bli er blitt avdekket.

² O Penn! La intet forferde deg, for deg har vi skjenket vår ypperste makts og krafts ukrenkelige beskyttelse, og deg har vi inngitt en ånd som er slik at om ett av dens pust ble ført hen over hele tilværelsens legemer, ville det få dem til å reise seg fra sine løybenker, løse tungen, tale og i sitt innerste vesen gi det vitnesbyrd at der ingen Gud er utenom meg, den sterke, den herlige, den opphøyede, den mektige, den makeløse, den altbetvingende, den selvbestående.

³ O befalingens Penn! Vær forvisset i deg selv, og åpenbar for alle vesener et mål av det som Gud skjenket deg før ord og bokstaver ble skapt og alle ting ble dannet, og før navnenes og egenskapenes rike ble opprettet og hans mektige og bevoktede tavle ble åpenbart. Si: Dette er en kraft som fra all evighet har vært og i all evighet vil forbli uovertruffen, om dere bare kunne vite det, o Åndens forsamling, og dette er en skjønnhet uten like fra den begynnelse som ingen begynnelse har, om dere kunne forstå det. Si: Hver den som unnfanger det minste forsett om å trosse denne Penn, om å tro seg å være dens partner, om å få nær adgang til den, eller fullstendig å fatte det som utgår fra den, vær forvisset om at den onde hvisker i vedkommendes bryst. Således er den guddommelige befaling blitt gitt, kunne dere bare forstå. Si: Ved Gud! Ingen i hele skaperverket har noensinne vært og skal heller aldri bli i stand til å gjøre meg rangen stridig. Således er det blitt skrevet av den guddommelige åpenbarings Penn, kunne dere bare fatte det. Si: Én eneste bokstav

av min ytring har i sannhet frembragt hele verdensaltet, alle tings virkelighet og verdener som ingen foruten Gud kan utgrunne, han den allmektige, den mest åpenbare.

O Penn! Lån øre til det som de vantroende har tilskrevet deg. Si: O forsamling av ondskap! Gå til grunne i deres hat, deres misunnelse og deres vantroenhet! Ved ham som er den evige sannhet! Dette er den Penn som ved kun en antydning av sin vilje bevirket dannelsen av sjelene hos forsamlingen i det høye, virkelighetene hos beboerne av det evigvarende rike og essensene i menneskers hjerter og sinn. Dette er den Penn som ved kun en bevegelse bevirket at maktens og storhetens sol kom til, og opphøyethetens og hellighetens måne og nådens og gunstens stjerner. Dette er den Penn ved hvilken det aller høyeste paradiset ble skapt, og alle som har tilhold der, og den himmelske hage og alt som gjelder den, kunne dere bare forstå. Si: Ett pennestrøk alene har manifestert kunnskapen om alt som var og skal bli, og frembringelsen av alle ting i fortid og fremtid. Lukk derfor øynene opp så dere kan gi vitnesbyrd om denne sannhet.

O Penn! Nøy deg med det som du så langt har antydnet for verden om ditt herredømme og din kraft, for de misunneliges hjerter er på nippet til å briste. Tilslør derfor din Sak, og åpenbar ikke mer enn dette, for dine ord ville sønderrive den urgamle herlighets himler og kløve selve hellighetens jord i to og få innvånerne i storhetens rike til å falle i avmakt. Vær tålmodig i ditt hjerte, for verdens folk evner ikke å se ditt herredømme eller å oppfatte dine mangfoldige tegn, hvor meget mindre å anerkjenne ham som har skapt og formet deg ved kun et eneste ord av sin ytring! Opphøyet er din Herre over alt du har åpenbart i fortiden

eller vil åpenbare i fremtiden. Opphøyet er han over alt som hans oppriktige og velbegunstigede tjenere har forstått eller noensinne vil forstå. Nøy deg derfor med det som du så langt har åpenbart. Jeg sverger ved den ene sanne Gud! Skulle alle som er i himlene og på jord og hva som enn ligger mellom dem – det være seg trær, frukter, blader, kvister, grener, elver, oseaner eller fjell – støte på et eneste ord av din ytring, ville de visselig si det som den brennende busk, som vokste frem fra den guddommelige åpenbarings jordbunn, talte til Moses i hin hellige og velsignede dal.

- 6 O Penn! Lån øre til den underfulle beretningen om det som Gud nådigst har skjenket deg. Løsriv deg da fra alt du besitter, og kunngjør de glade tidender for folket om at det mest opphøyede Ord har fremstått i denne mektige åpenbaring, så de må hende kan anerkjenne sin Skaper og gi avkall på alt annet enn ham. Kall så på forsamlingen i det høye og si: O dere storhetens representanter i ly under majestetens tabernakel! O dere innvånere av kraftens domene med tilhold under herlighetens tronhimmel! O dere beboere av det settes og det usettes rike beliggende i de fjerneste forgårder hinsides evighetens osea! O dere manifestasjoner av de guddommelige navn i den høyeste himmel! La hjertene frydes i denne største høytid da Gud selv byr frem denne pureste kalk til slike som står foran ham med behørig beskjedenhet og ydmykhet. Pryd derfor sjelen med visshetens silkedrakt og legemene med den allbarmhjertiges broderte kappe, for se – et lys er kommet til syne og har strålt frem over min pannes horisont, og for åpenbaringen av det har alle som er himlene og på jord bøyd seg i tilbedelse, kunne dere bare fornemme det.

Si: Jeg sverger ved den ene sanne Gud at det i hele skap- 7
 erverket aldri har fremstått noen som er ham lik. Den som
 påstår noe annet, har motsagt Guds vitnesbyrd og regnes
 blant de troløse i hans veldige og velbevoktede tavle. Si:
 Dette er det lys som innvånerne av den himmelske verden
 og deres indre virkeligheter er blitt frembragt ved, og som
 legemliggjørelsene av det himmelske rike og deres innerste
 essenser er blitt til ved. Dette er det lys hvorved Gud har
 skapt verdener som har hverken begynnelse eller ende, verd-
 ener som ingen har den ringeste anelse om, bortsett fra dem
 som deres Herre har villet. Således røper vi de skjulte mys-
 terier for dere, så dere kanskje kan grunne over Guds tegn.
 Si: Dette er sannelig det lys for hvis strålende glans ethvert
 hode har bøyd seg i underdanighet, og for hvis manifesta-
 sjon Guds nære yndlingers hjerter og hans helliges sjeler og
 hans sanne tilbederes innerste virkeligheter og hinsides dem
 hans ærede tjenere har falt ned i nesegrus tilbedelse.

O beboere av det hellige tilfluktssted! Jeg sverger ved 8
 Gud! Han er i all sannhet Guds helligdom iblant dere og
 hans hellige domene i deres midte, Åndens hellige plett for
 deres øyne og stedet for både indre og ytre fred og sikkerhet.
 Ta dere i akt, så dere ikke berøver dere selv hans kunnskaps
 helligdom. Skynd dere hen til ham, og nøl ikke. Dette er
 helligdommen som omkretses av det guddommelige vesens
 manifestasjoner og legemliggjørelsene av hans evige virke-
 lighet, og hvis forgård Gud helliget over å kunne nås av
 de utstøtte og de gudløse. Dette er sannelig den helligdom
 som himmelens terner søker velsignelsen av å tjene, og
 likeledes de som bor i det største oseans dybder, og de som
 har tilhold i hellighetens bolig og gjenforeningens rike – og
 folk flest forstår likevel ikke.

- 9 O jordens og himmelens beboere! Forlat deres løybenker og gjennomfør den største valfart for denne rene og strålende skjønnhets skyld. Hvis Gud skulle se at dere er ute av stand til å gjøre det, vil han frita dere for dette og befale dere å nærme dere ham med hjerte og sjel isteden. Og oppnå dette skal alene de som anser alt som befinner seg i himlene og på jorden, som en dag da ingen var verd å nevne.⁹ Disse er de som deres Herre med egne hender vil gi hellighetens forseglede vin å drikke. Sannelig, hver den som vender ansiktet mot denne overmåte velsignede og lysende plett, skal omkretses av strålende soler med en lysglans uten begynnelse eller ende, og over vedkommendes hjerte skal solenes Sol oppgå med et lys som verdslige navns lyspunkter hylles i mørke overfor, om dere skulle være av dem som forstår.
- 10 O Penn! Forkynn for evighetens forsamling og si: O dere som ferdes på udødelighetens arenaer! O dere som holder til under storhetens tabernakel! O juvel-lignende virkeligheter som ligger skjult for skapningens øye! Stig ned fra deres høye gemakker for å feire og frydes, og for å drikke av det evige livs beger som den allherliges hånd byr frem på denne dag. Dette er i sannhet dagen hvis like aldri er sett i hele skaperverket, en dag da storhetens øye er blitt vederkveget på den overopphøyede herlighets sete. O dere som bærer Guds trone! Utsmykk den største trone på denne dag, for den usette skjønnhet har vist seg – han som beboerne av det aller høyeste paradisi og innvånerne i hvilens hage hittil ikke har maktet å komme nær. Si: Ved Gud! Den skjulte hemmelighet har vist seg i sin herlighets fylde og har ved sin skjønnhet vederkveget alle sette og usette tings øyne, og hinsides dem øynene hos dem som har lutret sjelen med det

hellige vann som strømmer fra deres Herres navns osean, han den mest åpenbare.

Si: Dette er dagen da Gud har gjort sitt eget selv kjent 11
 og åpenbart det for alle som er i himlene og på jord, en dag da han har grunnfestet sitt overlegne herredømme over åpenbaringens og skapelsens riker. Hvor opphøyet er derfor ikke denne hellige, den overmåte velsignede og høyst elskede nåde! Dette er enn videre en dag da Den urgamle skjønnhet har vist seg med slik pryde som fikk slørene til å bli spjæret og mysteriene til å bli avslørt og fruktene til å vokse frem og alle ting til å love sin Herre, den uhemmede – en dag da jorden og alt den rommer, og himlene og alt de inneholder, og fjellene og alt de skjuler, og oseanene og alt de forvarer i sine dybder, har blottlagt sine hemmeligheter, skjønt folket forblir tilsløret fra dette. Dette er en dag da vrangtroens og det verdslige begjærs avguder er blitt knust og Den urgamle skjønnhet har inntatt sin veldige trone. Herlighetens ånd roper fra evighetens forgård, og Den helligste ånd fra det guddommelige lotustre, og befalingens ånd fra treet som ingen ferd går bortenfor, og maktens ånd fra det opphøyede domene, og den trofaste ånd fra den brennende busks høyre side og sier: “Helliget være barmhjertighetens Herre, som har trådt inn i tilværelsens verden utstyrt med det som dødelige øyne aldri har skuet!” Si: Det er han som ved en bevegelse av sin finger gjør at jordens og himmelens skapninger omkommer, som ved et ord fra sin munn gjør dem levende igjen, og som ved bare et antydende blick vender hele skapningen til Guds nærvær, til ham som er hjelperen i fare, den allmechtige, den høyst-elskede.

- 12 Si: O forsamling av munker! Forlat kirkene der dere har forherliget deres Herre, for han som steg opp til himmelen, har i all sannhet kommet ned igjen og kretser om Guds trone. Jeg sverger ved den ene sanne Gud! På denne dag ringer klokkene for å minne om meg, basunen lyder for å prise meg, og hornet forkynner mitt navn, hjelperen i fare, den selvbestående. Berøv ikke dere selv denne dags nåde; skynd dere heller til stedet hvor tronen er, gi avkall på det dere besitter, og ta et fast grep om Guds rep, han som har reist seg, manifestert seg selv og talt så alle kan høre.
- 13 O dere som bor i det settes og det usettes riker! Syng, ja syng de mest frydefulle melodier i denne Guds høytid som er fremkommet ved sannhetens kraft, og som de fordums og senere slekter aldri har oppnådd, visste dere det bare. Dette er dagen da Guds Penn har tilgitt alle som er i himlene og på jord. Således har hans evige bud skint frem fra hans Penns daglysning, så dere kan fryde dere i sjelen og være av dem som får hjertet fylt av glede.
- 14 O Penn! Kunngjør for paradisets jomfru:¹⁰ "Ved Gud! Denne dag er din dag. Tre frem som du vil, og pryd deg etter behag med navnenes broderte kappe og udødelighetens silkedrakt. Kom frem fra din evige bolig likesom solen som gryr fra Bahás åsyn. Stig ned fra dine fjerne høyder, og løft, stående mellom jord og himmel, det skjulende slør fra ditt lysende ansikt, og skinn frem over skaperverkets horisont som den sortøyede mø, så det verste slør må hende kan bli revet bort fra dette folks øyne og de kan se den overopp-høyede herlighets skue, Guds skjønnhet, den helligste, den sterkeste, den høyst-elskede."

“O urgamle skjønnhet! De vantroende er fortapt i den 15
 tomme innbilnings avmakt og evner ikke å vende øynene
 mot det helligste kongesete. Ved din ukrenkelige beskyt-
 telses overlegne kraft har du skjermet meg under slørene
 av lys og voktet min skjønnhet mot dine fienders blikk.
 Befalingsmakten er din; du forordner som du behager ved
 ditt ord ‘Bli’, og det er.”

“O Bahás jomfru! Stig frem fra evighetens forgård, men 16
 la ikke ditt overmåte rene blikk dvele ved jordiske men-
 neskers ansikt. Jeg sverger ved den ene sanne Gud! Ingen
 utenom de som har sann innsikt kan noensinne håpe å se
 deg i dette overmåte edle syn. Forlat navnenes rike på din
 høyre side og egenskapenes domene på din venstre, og skinn
 ved min tillatelse frem over min ukrenkelige beskyttelses
 horisont, avkledd alt som er skapt i åpenbaringens rike og
 blottet for alt som har vist seg i skapelsens verden, så du
 kan manifestere Guds avbilde i alle regioner. Istem dernest
 de lifligste melodier mellom jord og himmel, slik at hele
 tilværelsen kan bli løst fra alt utenom din Herres ansikt,
 han den helligste, den nådigste, den høyt elskede. Strål frem
 over ridvåns horisont med den allbarmhjertiges skjønnhet,
 og la dine duftende lokker flomme over ditt bryst så angen
 av din overmåte nådige Herres kledning kan spre seg over
 verden. Skjul ikke din lysende skikkelse for øynene på åpen-
 baringens forsamling, og hold ikke din eteriske hellighets
 slør tilbake fra folkets blikk. Fremstill deg så for tronen
 med flommende lokker, juveldekte armer, blussende åsyn,
 glødende kinn og utsmykkede øyne, og grip den snehvite
 kalk i mitt mest opphøyede navn. By derpå innbyggerne
 i evighetens rike min allherlige skjønnhets karmosinrøde

vin, så åpenbaringsens forsamling må hende kan helliggjøre sine sjeler i denne overmåte opphøyede høytid i kraft av denne rene drikk, og så de kan tre frem fra bakenom skjultetens slør ved kraften i mitt allmektige og altformående, mitt altbetvingende og selvbestående herredømme.”

- 17 “Ved Gud! Jeg er himmelens jomfru, med tilhold midt i hjertet av Paradis, skjult bak den allbarmhjertiges slør og gjemt for menneskers øyne. Fra uminnelige tider forble jeg dekket av hellighetens slør under storhetens tabernakel. Jeg hørte et overmåte sødmefylt rop kalle fra den høyre side av min Herres trone, han den mest opphøyede, og jeg så Paradis selv kommet i bevegelse og alle dets beboere i liv og røre i sin lengsel etter å oppnå Guds nærvær, han den allherlige. Derpå lød der et annet rop: ‘Ved Gud! Verdenenes elskede er kommet! Velsignet være den som oppnår hans nærvær og skuer hans ansikt og låner øre til hans overmåte hellige, herlige og elskede ytring. Guds røst har henrykket sjelen hos forsamlingen i det høye og hjertet hos det evigvarende rikes beboere, og kjærlighetens altfortærende henrykkelse har fått dem til å sitre av lengsel og til å feste blikket på hellighetens kongesete, setet for den utilnærmelige herlighet.’ Og skulle jeg tale på ethvert tungemål, ville jeg likevel ikke makte å beskrive hva jeg skuete på dette stade. Og dog, til tross for denne nåde som har favnet alle ting, og denne henrykkelse som har grepet alle som er nedsenket i navnenes osean, da se – jeg fant Bayánens folk dekket av slør og i en likegyldig tilstand, og de lå som døde i glemselens graver. O Bayánens folk! Antar dere å følge åndens sti selv når dere har forkastet denne åpenbaring? Nei, ved min skjønnhet, som Gud har forordnet som sin skjønnhets manifestasjon blant alle de fordums og senere slekter!”

“O hellighetens jomfru! Oppgi å tale om slike folk, for 18
 deres hjerter er like urokkelige som sten, ugjennomtrengelige
 for alt annet enn den tomme innbilnings tilskyndelser. For
 de forblir umodne i Guds Sak, og patter uvitenhetens melk
 fra egensindighetens bryst. La dem få holde til i støvet, og
 syng du dine melodier i evighetens rike. Gjør så Paradisets
 innvånere kjent med det som er manifestert i skapelsens
 rike. Således kan de bli tiltrukket av ditt sødmefylte tone-
 fall, haste hen mot denne helligede og lovede skjønnhet og
 bli fullt underrettet om denne dag – en dag da alle ting er
 blitt prydet med navnenes smykke, en dag da enhver fattig
 har funnet kilden til sann rikdom og enhver trengende og
 syndig sjel har fått tilgivelse.”

O folk! Søk i disse dager Guds nåde og hans altomslut- 19
 tende barmhjertighet, og vakt dere for å følge i sporene til
 enhver tilsløret og aktløs sjel.

Således avsluttes Pennens formaning om denne vel- 20
 signede og skjebnetunge beretning i denne tavle.

Han er den evig forblivende.

¹ **D**ET er ridván-høytiden, forårstiden da den allherliges skjønnhet ble åpenbart mellom jord og himmel. På denne vidunderlige dag ble Paradisets porter satt vidt åpne overfor alle mennesker, som befalt av ham som er den høylovede, og fra den himmelske gunsts skyer regnet den guddommelige barmhjertighets utstrømninger ned over hans utallige legemliggjørelser og manifestasjoner i tilværelsens verden.

FRA deg har vi mottatt nok et brev, som nevnte de hel- 1
 ligede og velsignede riðván-dagene. Gud skje lov, fra det
 anget de sødmefylte duftene fra den sanne kunnskaps og
 indre betydnings rosenhage. Om verdens folk alle som én
 besluttet seg til å opphøye dagene som vi tilbragte i pasja
 Najibs hage, som er blitt kalt Riðván-hagen, ville de finne
 seg fullstendig ute av stand til det og ville bekjenne sin
 maktesløshet.

Sannelig, skapningens øye har aldri skuet lyset fra disse 2
 dager, ei heller har menneskehetens blikk noensinne vært
 vitne til deres like. Ankomsten av ham som er verdens attrå,
 hans inntreden i denne hagen, hans inntagelse av ytringens
 trone og ordene som strømmet fra hans viljes munn i den
 stund, vil for alltid overstige enhver jordisk omtale. Enhver
 egenskap som kunne tilskrives dem, enhver lovprisning
 som de kunne bli opphøyet ved, ville mislykkes i å yte
 rettferdighet overfor det støv som er blitt foredlet av hans
 fottrinn, hvor meget mindre da overfor hans veldige trone,
 hans åpenbare inntagelse av den og hans gjennomtrengende
 og altomsluttende ytring. Den dags strålende glans unndrar
 seg virkelig verdens folks forstand og fatteevne.

3 Denne hage har fått navn etter sin oppsynsmann, som ble kalt Riđván. Dette var dagene da den allbarmhjertige kastet glansen av alle sine navn over alle som er i hans himmel og på hans jord. Noen blant hans utvalgte hadde æren av å være vitne til disse dagene og se det som ble manifestert i dem. I Den urgamle skjønnhets ankomst og avreise var Guds tegn klare og tydelige, og åpenbaringsens lys fikk skinne frem i sin fulle herlighet. Sannelig, hans majestet ble opphøyet, hans kraft forherliget og hans herredømme åpenbart.

4 Denne tjener¹¹ bønnfalt sin Herre om å skrive ned for hans utvalgte lønnen for denne dag og for det som skinte frem på den over horisonten fra vår Herres vilje, han den allvitende, den allvise. Da jeg leste ditt brev, fremstilte jeg meg for hans trone og leste det i sin helhet i hans nærvær. Han hørte det nådigst og sa, velsignet og opphøyet være hans ytring: "I mitt navn som har utsendt sin glans over alle som er i himmel og på jord. O 'Alí! Med deg være min herlighet og min miskunn. Du har tidligere oppnådd og vil heretter fortsette å oppnå å nevnes av meg og å nyte min gunst, å oppleve havet og dets bølger, og lyset og dets glans, og lotustreet og dets frukter, og solen og dens stråler. Fra vårt forsyns og vår gavmildhets himmel har vi til deg sendt ned vers med en betydning som de viseste og lærdeste mennesker ikke makter å fatte. Vi bønnfaller Gud, opphøyet og forherliget være han, om til alle tider å hjelpe deg til å tjene hans Sak blant hans tjenere, og under alle forhold å forsørge deg med hans anerkjennelses levende vann fra hans gunstbevisnings beger, slik at alle mennesker kan nærme seg hans hellighets kongesete og hans herlighets trone. Han er sannelig den allmektige, den sterkeste.

“Du nevnte ridván-dagene og dem som samlet seg i ditt 5
 hus og i andre hjem for å minnes Gud, Herren over tronen
 foroven og jorden forneden, Kongen på denne uforligne-
 lige dag. Vel er det med det hjem som er blitt prydet med
 min gunst, innenfor hvis vegger min ihukommelse er blitt
 forherliget, og som er blitt æret ved slike av mine elskedes
 nærvær som har opphøyet min lovprisning, klynget seg til
 mitt forsyns rep og fremsagt mine vers. Disse er sannelig
 blant de ærede tjenere som Gud har berømmet i Qayyúmu’l-
 Asmá’ og i andre hellige bøker. Han er sannelig den som
 hører alt, som ser alt, og som er rede til å svare.

Vi har sannelig hørt deres ihukommelse og lovprisning 6
 av denne kunngjøring som forsamlingen i det høye har
 utropt dette om: Ved Gud! Dette er den store kunngjøring
 som er blitt nevnt i Koranen og i de tidlige bøker åpenbart
 av Gud, verdenenes Herre. Han priser i sannhet seg selv på
 deres vegne og nevner seg selv gjennom deres tunger. Han
 er sannelig den mest gavmilde, den overstrømmende nådes
 Herre. Salig er den standhaftige sjel som har stått upåvirket
 av de tvilens stormkast som fiendene har utløst. Og salig
 er den trofaste som er forblitt urokket av stormløpet fra
 undertrykkelsens skarer og den overlegne makt øvet av
 fornektelsens talsmenn, de som er blitt offer for sine egne
 ørkesløse forestillinger og har forkastet nettopp den som de
 påstår seg å være tro mot. Disse regnes sannelig blant de
 fortapte i min tydelige bok.

O ‘Alí! Besøk mine elskede på vegne av meg. Overbring 7
 min ros, min ihukommelse og mine hilsener til dem, så de
 liflige duftene av din Herres gavmildhet kan tiltrekke dem
 og før dem nær hen til Gud, den allmektige, den høylovede.

MINNEDAGER

Vi minnes enn videre mine tjenerinner og mine blader som har holdt fast ved mitt tre og klynget seg til sønnen av min mektige og lysende kappe. Med deg og med dem, mann som kvinne, være herlighet fra Gud, den medlidende, den evig tilgivende, den mest barmhjertige.”

*Bábs
erklæring*

26

LAWḤ-I-NÁQÚS

Klokke-tavlen

Han er den allherlige.

DETTE er Paradisets hage, og der stiger det lovsanger til ¹
Gud, hjelperen i fare, den selvbestående; der hever det
seg sjelsfortryllende melodier kvitret av evighetens natt-
ergal på grenene i det guddommelige lotustre; der holder
himmelens terner til, som ingen har rørt foruten Gud,
den allherlige, den helligste; og der ligger dét forvart som
tiltrekker de trengende til kysten av den sanne rikdoms os-
ean og leder folket til Guds ord. Og dette er sannelig intet
annet enn den klare sannhet.

Ved ditt navn “han”! Sannelig, du er “han”, o du som er ²
“han”!¹²

O du, den guddommelige enhets munk! Ring i klokken, ³
for Herrens dag er kommet, og den allherliges skjønnhet
har inntatt sin velsignede og strålende trone. Deg skje lov,
o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett
fra “ham”!

- 4 O Húd, det guddommelige påbuds profet! Blås i trompeten i Guds navn, han den allherlige, den mest barmhjerlige, for hellighetens tempel har satt seg på den ypperste herlighets sete. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!
- 5 O udødelighetens åsyn! Slå an de hellige og vidunderlige strenger med åndens fingre, for den guddommelige essensens skjønnhet har vist seg, iført en silkedrakt av lys. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!
- 6 O lysets engel! La et støt i trompeten lyde ved denne åpenbarings komme, for bokstaven Há’ er blitt føyet til den urgamle herlighets bokstav.¹³ Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!
- 7 O himmelens nattergal! Syng på grenene i denne himmelske hage i den elskedes navn, for rosens skjønnhet har vist seg fra bakenom et ugjennomtrengelig slør. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!
- 8 O Paradisets sangfugl! Slå dine triller på grenene i disse underfulle dager, for Gud har kastet sine funklende stråler på alle ting. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!
- 9 O evighetens fugl! Sjev opp i disse høyder, for troskapens fugl har svevet i den guddommelig nærhets atmosfære. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!
- 10 O innvånere av Paradis! La de lifligste toner synges og messes, for Guds melodi er blitt istemt i den uforlignelige hellighets tabernakel. Deg skje lov, o du som er “han”, og

som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

O rikets beboere! Istem den elskedes navn, for hans Saks 11
skjønnhet har skint frem fra bakenom slørene, prydet med
en lysende ånd. Deg skje lov, o du som er “han”, og som
ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

O dere som bor i navnenes rike! Utsmykk himmelens 12
fjerneste egner, for Det største navn er kommet og farer
frem på den overopphøyede majestets skyer. Deg skje lov, o
du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett
fra “ham”!

O innbyggere av de guddommelige egenskapers domene 13
i herlighetens rike! Gjør dere rede til å tre inn i Guds nærvær,
for hellighetens milde briser er ført hen fra den guddom-
melige essensens helligdom, og dette er sannelig en åpenbar
gave. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i
tillegg til bortsett fra “ham”!

O den guddommelige enhets paradisi! Fryd deg i deg selv, 14
for Guds paradisi, han den mest opphøyede, den allmek-
tige, den allvitende, har fremstått. Deg skje lov, o du som er
“han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

O storhetens himmel! Takk Gud i ditt innerste vesen, 15
for hellighetens himmel er blitt oppreist i et hjerte av plett-
fri renhet. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen
finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

O verdslige myndighets sol! Formørk ditt ansikt, for 16
over en prektig morgens horisont har strålene fra evighetens
dagstjerne skint. Deg skje lov, o du som er “han”, og som
ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

O kunnskapens jord! Oppsluk din lærdom, for den 17
sanne kunnskaps jord er blitt utspredd gjennom ham som er

Guds selv, den allherlige, den allgavmilde, den høyeste. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

18 O jordiske herredømmes lampe! Blås ut ditt lys, for Guds lampe er blitt tent i evighetens nisje og har opplyst alle som er i himmel og alle som er på jord. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

19 O verdens sjøer! Bring deres dønning til ro, for en overmåte vidunderlig Sak har fått den karmosinrøde sjø til å bølge. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

20 O den guddommelige enhets påfugl! La ditt klagende skrik lyde i tykningen i den himmelske verden, for Guds melodi har hørtet å være nær på alle kanter. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

21 O evighetens unge hane! Utstøt ditt rop i skogene i den overjordiske himmel, for Guds innkaller har ropt fra hver kneisende høyde. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

22 O forsamling av glødende elskere! Fryd dere i sjelen, for adskillelsens dag er over, og Pakten er oppfylt, og den elskede har vist seg prydet med opphøyet og majestetisk skjønnhet. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

23 O forsamlede besittere av mystisk kunnskap! La hjertene fylles av glede, for fjernhetens stund er over, og visshetens ånd har vist seg, og den himmelske ynglings åsyn har strålt frem, smykket med hellighetens pryde i hans navns paradiset

– den allmektige. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

Forherliget er du, o Herre min Gud! Jeg bønnfaller deg 24
ved din dag hvorved du frembragte alle andre dager, og hvorav du i et eneste nu oppregnet den fastsatte tid for alt som har vært og alt som skal bli – deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”! –
og ved ditt navn som du har gjort til fyrsten over 25
navnenes rike og herskeren over alle som er i himmel og alle som er på jord – deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”! –

om nådigst å sette dine tjenere i stand til å unnvære 26
alt utenom deg, til å komme deg nærmere og til å bli løst fra alt annet enn deg. Du er sannelig kraftens, maktens og barmhjertighetens Gud. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

Sett dem dernest i stand til å gi vitnesbyrd om din enhet 27
og til å bevitne din eneværen på en slik måte at de intet må se utenom deg og lukke øynene for alt annet. Du er i sannhet mektig til å gjøre hva deg behager. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

Opptenn så din kjærlighets ild i deres bryst, o min 28
elskede, så den kan brenne bort omtalen av alt annet, og slik at de i seg selv kan bevitne at du fra evighet av har hatt tilhold i din evighets utilgjengelige høyder, at du var alene uten noen ved din side, og at du i all evighet vil fortsette å være det du alltid har vært. Ingen Gud er der utenom deg, maktens og gavmildhetens Herre. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

- 29 For dersom dine tjenere som lenges etter å bestige din enhets høyder, skulle feste hjertet ved noe utenom deg, kunne de ikke bli regnet blant slike som virkelig har trodd, ei heller ville din eneværens tegn være å finne i dem. Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!
- 30 Forherliget er du, o Herre min Gud! Siden dette forholder seg slik, bønnfaller jeg deg om å sende ned fra din barmhjertighets skyer det som vil rense dine glødende elskeres hjerter og helliggjøre deres sjeler som tilber deg. Reis dem derfor opp, ved din overopphøyede kraft, og gjør dem seierrike over alle som bor på jord. Dette er virkelig det du har lovet dine elskede ved ditt sannhetsord: “Men Vi ønsket å vise nåde mot dem som var undertrykket i landet, og gjøre dem til ledere og arvtagere.”¹⁴ Deg skje lov, o du som er “han”, og som ingen finnes i tillegg til bortsett fra “ham”!

LAWḤ-I-GHULÁMU'L-KHULD

Den udødelige ynglings tavle

*Dette er en ihukommelse om det som ble åpenbart
i år seksti på Guds dager, han den allmektige,
hjelperen i fare, den allherlige, den allvitende.*

SE, Paradisets porter ble låst opp, og den helligede yngling ¹
kom frem mens han bar på en tydelig slange.¹⁵ Fryd dere!
Dette er den udødelige yngling, kommet med krystallklart
vann.

På hans ansikt var der et slør vevet av maktens og ²
kraftens fingre. Fryd dere! Dette er den udødelige yngling,
kommet med et mektig navn.

På hans panne skinte en fager krone, som kastet sin ³
glans på alle som er i himmel og alle som er på jord.
Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med
en mektig sak.

Ned på hans skuldre falt åndens lokker, lik sort moskus ⁴
på hvite og glitrende perler. Fryd dere! Dette er den udødelige
yngling, kommet med en overopphøyet sak.

- 5 På hans høyre hånd var det en ring, prydet med en ren og velsignet edelsten. Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med en mektig ånd.
- 6 På den var det inngravert, med hemmelig og eldgammel skrift: “Bevare oss vel, – dette er da ikke et menneske, men en herlig engel!”¹⁶ Og hos innvånerne i det evige rike ropte hjertene: “Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med et urgammelt lys.”
- 7 På hans høyre kinn var det et merke med et utseende som fikk ethvert forstandig menneske til å vakle i sin tro. Og de som bor bak den usettes slør, utbrøt: “Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med en mektig hemmelighet.”
- 8 Dette er det punkt hvorfra de fordums og de senere slekters kunnskap er blitt utfoldet. Og rikets innvånere istemte: “Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med en mektig kunnskap.”
- 9 Dette er sannelig Åndens rytter som kretser om det evige livs kilde. Og de som ligger gjemt i den høyeste himmels tilfluktssteder, ropte: “Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med en mektig avsløring.”
- 10 Han steg ned fra skjønnhetens tabernakel inntil han stod, lik solen midt på himmelen, prydet med en skjønnhet som var både uforlignelig og overopphøyet. Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med de gledeligste tidender!”
- 11 Han stod midt på himmelen og skinte som solen i middagshøydens glans, idet han opplyste den guddommelige skjønnhets sete med sitt mektige navn. Derpå ropte utroperen: ““Fryd dere! Dette er den udødelige yngling,

kommet med en mektig ånd.”

Og himmelens terner ropte ut fra sine himmelske kamre: “Helliget være Herren, den ypperste av alle skapere!”¹²
Og nattergalens søte sang lød: “Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, hvis like himmelens begunstigede aldri har sett for sine øyne.”

Og se, Paradisets porter ble låst opp enda en gang med hans største navns nøkkel. “Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med et mektig navn.”¹³

Og skjønnhetens jomfru skinte frem lik den gryende sol over en strålende morgens horisont. Fryd dere! Dette er den guddommelige jomfru, kommet med uforlignelig skjønnhet.¹⁴

Hun kom frem med en slik utsmykning at de som er nær Gud, ble grepet av lengselsfullt begjær i sine tanker. Fryd dere! Dette er himmelens jomfru, kommet med forlokkende sjarmer.¹⁵

Hun steg ned fra evighetens kamre mens hun sang i toner som trollbandt de oppriktiges sjeler. Fryd dere! Dette er den udødelige skjønnhet, kommet med en mektig hemmelighet.¹⁶

Mens hun hang i luften, lot hun en eneste hårløkk falle fra under sitt lysende slør – fryd dere, dette er himmelens jomfru, kommet med en vidunderlig ånd –¹⁷

og sendte duften av denne lokk hen over hele skaperverket. Da ble de hellige bleke i ansiktet, og hos de glødende elskere ble hjertet fylt av smertens blod. Fryd dere! Dette er himmelens jomfru, kommet med den lifligste ange.¹⁸

Ved Gud! Den som lukker øynene for hennes skjønnhet, er blitt et offer for alvorlig bedrag og åpenbar villfarelse.¹⁹

Fryd dere! Dette er den udødelige skjønnhet, kommet med et skinnende lys.

20 Hun vendte seg om, og rundt henne kretset beboerne av både denne og den kommende verden. Fryd dere! Dette er himmelens jomfru, kommet med en mektig ordning av religionen.

21 Hun skred frem, prydet med et sjeldent og herlig smykke, til hun stod ansikt til ansikt med ynglingen. Fryd dere! Dette er den udødelige skjønnhet, kommet med henrivende nåde.

22 Hun trakk hånden frem fra sløret, med et gyllent skjær lik en solstråle som faller på et plettfritt speil. Fryd dere! Dette er den udødelige skjønnhet, kommet med en strålende prydelse.

23 Hennes makeløse rubinrøde fingre grep kanten av sløret som skjulte ynglingens ansikt – fryd dere, dette er den udødelige skjønnhet, kommet med et mektig blikk –

24 og trakk det til side, hvorpå søylene under tronen i det høye begynte å skjelve. Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med en mektig sak.

25 Da forlot ånden legemet, hos alle skapte ting. Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med en mektig sak.

26 Og da Paradisets beboere fikk se et lynende glimt av hans urgamle og skinnende åsyn, sønderrev de sine klær. Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med et strålende lys.

27 I samme stund hørtes den eviges røst fra bakenom skyenes slør i et sødmefylt og fortryllende rop. Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med en mektig fortryllelse.

Og fra kilden til Guds uutgrunnelige forordning forkynte 28
den usettes tunge: “Ved Gud! Maken til denne yngling har
de fordums slekter aldri skuet.” Fryd dere! Dette er den
udødelige yngling, kommet med en mektig sak.

Og hellighetens terner brøt ut i rop fra det opphøyede 29
herredømmes kamre. Fryd dere! Dette er den udødelige
yngling, kommet med åpenbart herrevelde.

Ved Gud! Dette er ynglingen hvis skjønnhet er den 30
himmelske forsamlings glødende attrå. Fryd dere! Dette er
den udødelige yngling, kommet med en mektig sak.

Da hevet ynglingen hodet opp mot forsamlingen av 31
himmelske engler – fryd dere, dette er den udødelige yng-
ling, kommet med en mektig ånd –

og ytret et eneste ord, hvorpå himmelens beboere stod 32
opp, alle som én, til et nytt liv. Dette er den udødelige yng-
ling, kommet med et mektig basunstøt.

Han så deretter på jordens beboere med et vidunderlig 33
blikk. Fryd dere! Dette er den udødelige yngling, kommet
med et mektig blikk.

Og med dette blikk samlet han dem, alle som én. Fryd 34
dere! Dette er den udødelige yngling, kommet med en mek-
tig sak.

Med nok et øyekast gav han tegn til noen få utvalgte 35
og trakk seg deretter tilbake til sin bolig i det evigvarende
Paradis. Og dette er virkelig en mektig sak!

Evighetens herold forkynte fra sin skyomkransede tro- 36
ne: O dere som bier forventningsfullt i tålmodighetens og
troskapens dal! O dere som lengter etter å sveve i nærhetens
og møtets atmosfære! Den himmelske yngling, som inntil
nå var skjult i Guds uantastelige skattkamre, har vist seg, lik

virkelighetens sol og den evige ånd, fra demringsstedet for den uforanderlige lysglans, smykket med den allmektiges prydelse og den høylovedes skjønnhet. Han har reddet alle som er i himmel og på jord fra dødens og utslettelsens fare, iført dem den sanne og evigvarende tilværelsens kledebon og skjenket dem et nytt liv.

³⁷ Dette bortgjemte ord som alle Guds budbringeres og hans utvalgte sjeler alltid har vært avhengige av, har manifestert seg ut fra den usynlige verden inn på det synlige plan. Ikke før hadde dette skjulte ord skint frem fra det innerste vesens og den absolutte eneværens rike for å opplyse jordens folk, så utgikk det en barmhjertighetens bris fra det, lutret alle ting for syndens stank og iførte tilværelsens utallige former og menneskets virkelighet tilgivelsens kledebon. Så stor var denne vidunderlige nåde som gjennomtrengte alle ting, at da bokstavene i ordet “bli” ble ytret, ble juvelene som lå skjult i denne betingede verdens gjemmer, bragt frem og gjort åpenbare. Således ble det sette og det usette sammenføyet i ett klesplagg, og det skjulte og det åpenbare kledd i en eneste kappe; således oppnådde det rene intet frem til evighetens rike, og lutter forgjengelighet fikk adgang til det evigvarende livs forgård.

³⁸ Og derfor, o dere som elsker den allherliges skjønnhet! O dere som ivrig søker den allmektiges nærværs kongesete! Dette er dagen for nærhet og gjenforening, ikke tiden for strid og tomme ord. Hvis dere er oppriktige i deres kjærlighet, se da den høyst-elskedes skjønnhet skinne, klar og strålende som den sanne morgen. Det sømmer seg for dere å være fri for all tilknytning, både til dere selv eller til andre; ja, dere bør gi avkall på både eksistens og ikke-eksistens, lys

og mørk, heder og fornedrelse. Løs hjertet fra alle flyktige ting, fra alle tomme innbilninger og ørkesløse forestillinger slik at dere, rene og ubesudlede, kan tre inn i åndens rike og med strålende hjerter få del i den evigvarende hellighets glans.

O venner! Det evige livs vin strømmer. O elskere! Den 39
elskedes ansikt er utilsløret og ikke skjult. O ledsagere!
Ilden i kjærlighetens Sinai brenner klart og skinnende.
Kast av dere den byrde som kjærlighet til denne verden og
enhver tilknytning til den er, og svev lik himmelske fugler i
det himmelske Paradisets atmosfære, ving deres flukt til det
evigvarende rede. For uten dette har livet selv ingen verdi,
og uten den elskede er hjertet uten betydning.

Ja, den allherliges møll-lignende elskere ofrer hvert 40
øyeblikk livet rundt vennens fortærende flamme, idet de er
opptatt av ham alene. Dog kan ikke enhver fugl etterstrebe
slike høyder. Gud leder sannelig hvem han vil til sin mek-
tige og opphøyede sti.

Således skjenker vi beboerne av det mystiske rike det 41
som vil dra dem nærmere det evigvarende livs høyre side
og sette dem i stand til å nå det stade som er opprettet i
hellighetens himmel.

Han er den evig forblivende, den mest opphøyede, den største.

- ¹ **S**E, herlighetens tunge har ropt høyt, og Guds ord har utbrutt: "Riket tilhører Gud, himlenes Skaper og alle navns Herre!" Og dog er folket stort sett likegyldige. All skapningen gjenlyder av den allbarmhjertiges melodier, hellighetens rike anger av duften fra hans kledebon, og Det største navn har kastet hans herlighets glans over alle som bor på jord, og dog er folket hyllet i et påtagelig slør.
- ² O herlighetens Penn! Istem storhetens lovsanger, for vi har innåndet gjenforeningens duft fordi den dag nærmer seg da navnenes rike ble smykket med vårt navns prydelse: den opphøyede, den høyeste. Straks denne dag ble nevnt foran tronen, sang himmelens terner en underfull melodi, nattergalen istemte sin himmelske sang, og den allbarmhjertige uttalte det som besnæret sjelen hos Guds budbringere, hans utvalgte og dem som har nær adgang til ham.
- ³ Dette er like før dagen da den urgamle morgen grydde over denne horisont, som skinte med strålende glans. Si: Dette er dagen da Gud opprettet Pakten angående ham som er sannhetens røst¹⁷ ved å utsende den¹⁸ som gav menneskheten de gode tidender om denne store kunngjøring. Dette

er dagen da det største tegn viste seg og forkynte dette mektige navn og dermed besnæret alle skapte ting med de gjenopplivende brisene av Guds vers. Lykkelig er den som har anerkjent sin Herre og telles blant dem som har nådd hans nærvær.

Si: Han er sannelig den fullkomne vekt som er satt blant nasjonene, og ved den blir alle tings mål tydelig angitt av ham som er den allvitende, den allvise. Han er den som har beruset ethvert forstandig hjerte med sin ytrings vin, og som har flerret i stykker slørene ved kraften i mitt navn som overskygger verdenene. Han har sannelig forordnet at Bayánen skal være et blad i denne hagen og prydet den ved å nevne denne uforlignelige ihukommelse. Han har formant alle mennesker til ikke å holde seg borte fra den urgamle herlighets daglysning, og ved tiden for hans manifestering å ikke holde fast ved slike beretninger og overleveringer som er gjengs blant dem. Således er det bestemt i samsvar med det som han har åpenbart, og om dette vitner han som sier sannheten. Ingen Gud er der utenom meg, den allmektige, den mest gavmilde.

De som har vendt seg bort fra den seneste manifestasjon har faktisk unnlatt å anerkjenne den foregående. Således er det forordnet av alle tings opphav i denne mektige utsmykning. Si: Han kunngjør sannelig denne Rot for dere; og derfor blir de i sannhet regnet blant de døde, de som holdes tilbake på grunn av bare en gren. Akk, folket klynger seg til grenen og har vendt seg bort fra Gud, Kongen, den herlige, den høyløvede. For alt som han har åpenbart, satte han som betingelse at jeg ville godta det, og han gjorde enhver sak avhengig av denne åpenbare og uimotstæelige Sak. Om det

ikke var for meg, ville han ikke ha ytret et eneste ord, ei heller ville han ha åpenbart seg for alle som er i himmel og på jord. Hvor ofte beklaget han seg vel ikke over min forvisning, mitt fangenskap og mine trengsler! Det som ble nedsendt i Bayánen, gir vitnesbyrd om dette, kunne dere bare oppfatte det. I sannhet sterk er den som ved Guds makt er blitt løst fra alt utenom ham, og maktesløs er den som har vendt seg bort fra ham etter at han fremstod med åpenbar herskermakt.

⁶ O jordens folk! Tal om Gud på denne dag da Ånden har talt og de har oppsteget til ham, de virkeligheter som ble skapt av Guds Ord, han den mektige, den opphøyede. For alle sømmer det seg på denne dag å fryde seg med overordentlig glede, å ikle seg sitt fineste antrekk, å synge sin Herres pris og takke ham for denne overmåte store gunst. Velsignet er de som har fattet Guds hensikt, og ve de aktløse.

⁷ Etter å ha åpenbart denne tavle i aften ønsker vi å sende den til deg som en nådesbevisning fra oss, så du kan være av dem som er takknemlige. Etter at du har mottatt den, fremsier du den i nærvær av Guds elskede, så de kan lytte til det som storhetens tunge har talt og være av dem som handler etter dens råd. Således har vi utvalgt deg og prydet deg med det kledebon som vi har prydet de rene av hjerte med. Priset være Gud, verdenenes Herre!

*Bahá'u'lláhs
bortgang*

SÚRIY-I-GHUŞN

Grenens tavle

Han er det, som for alltid har tilhold i herlighetens rike.

GUDS Sak er kommet ned på ytringens skyer, mens de ¹
 som har gitt Gud partnere, lider pinefulle kvaler. Med
 den himmelske inspirasjons bannere i sine hender har den
 guddommelige åpenbarings skarer steget ned fra hans tavles
 himmel i Guds navn, han den allmektige, den sterkeste, og
 de trofaste gleder seg over hans seier og herredømme, mens
 benekterne fylles av forferdelse.

O folk! Flykter dere fra Guds barmhjertighet etter at ²
 den har gjennomsyret alt som er i himlene og på jord? Tusk
 ikke bort denne barmhjertighet som Gud har begunstiget
 dere med, og holde dere heller ikke tilbake fra den, for de
 som vender seg bort, lider sannelig et stort tap. Guds barm-
 hjertighet er lik versene som sendes ned fra en og samme
 himmel: Fra dem drikker de sanne troende det evige livs
 vin, mens de gudløse drikker en skoldende munnfull. Og
 når Guds vers fremsies for dem, opptennes hatets ild i deres

bryst. Således tusker de bort den rike gave som Gud har skjenket dem, og blir regnet blant de aktløse.

³ O folk, streb etter å tre inn under Guds ords skjermende skygge. Drikk derpå av den indre betydnings og forklarings utsøkte vin, for den er det sted hvor den allherliges levende vann forvares, og den er kommet fra horisonten over den allbarmhjertiges vilje med uforlignelig glans. Si: Ut fra dette største osean har det pre-eksisterende hav forgrenet seg; salig er den som har nådd derhen og funnet hvile på dets strender.

⁴ Fra Sadratu'l-Muntahá har dette hellige og strålende vesen vokst ut, denne hellighetens gren. Vel er det med den som har søkt ly hos ham og oppholder seg under hans skygge. Sannelig, Guds lovs gren har vokst frem fra denne rot som Gud har plantet fast i sin viljes jord, og dens gren er blitt hevet så høyt at den favner den hele skapning. Forherliget være derfor han for dette sublime, dette velsignede, dette veldige, dette opphøyede verk! Kom nærmere ham, o folk, og smak visdommens og kunnskapens frukter som er fremkommet fra ham som er den allmektige, den allvitende. Den som har unnlatt å smake dem, er berøvet Guds rike gave, selv om han forsyner seg av alt som jorden kan frembringe, kunne dere bare oppfatte det!

⁵ Som et tegn på vår nåde er et Ord utgått fra den overmåte store tavle – et Ord som Gud har smykket med seg selv som pryde, gitt det å råde over jorden og alt som i den er, og gjort det til et tegn på sin storhet og makt blant dens folk, slik at alle kan forherlige sin Herre, den allmektige, den altformående, den allvise, og lovsynge sin Skaper og Guds sjels hellighet som hersker over alle skapte ting. Dette

er sannelig intet annet enn et ord sendt ned fra ham som er den allvitende, den gamle av dager.

Takk Gud for at han fremstod, o folk, for han er sannelig den aller største gunstbevisning og den mest fullkomne gave til dere; og gjennom ham blir hvert hensmuldrende ben gjort levende. Den som vender seg til ham, har vendt seg til Gud, og den som vender seg bort fra ham, har vendt seg bort fra min Skjønnhet, har forkastet mitt bevis og forsyndet seg mot meg. Han er Guds betrodde blant dere, til forvaring hos dere, han er Guds manifestasjon for dere og hans tilsynekomst blant hans begunstigede tjenere.

Således fikk jeg anvisning om å formidle Guds budskap til dere, fra deres Skaper, og jeg har oppfylt det som jeg fikk anvisning om. Om dette vitner Gud, hans engler og hans budbringere og hans helliggjorte tjenere. Innånd derfor Paradisets liflige dufter fra dets roser, og vær ikke av dem som blir berøvet. Skynd dere å vinne deres andel av den nåde som Gud har skjenket dere, og la ikke slør skille dere fra den.

Vi har nedsendt ham i et menneskelig tempels form. Velsignet og helliget være Gud som skaper hva han enn vil ved sin ukrenkelige, sin ufeilbare befaling. De som berøver seg selv Grenens skygge, har gått seg bort i villfarelsens ødemark, fortæres av de verdslige begjærs ild og er blant dem som visselig vil forgå.

O folk! Skynd dere å tre inn under Guds skygge, så den kan skjerme dere mot den dags flammende hete da ingen skal finne ly eller tilflukt andre steder enn i skyggen av hans navn, den evig tilgivende, den mest medlidende. Ifør dere visshetens kledebon, o folk, så det kan beskytte dere mot

den tomme innbilnings og de ørkesløse forestillingers piler og dere kan bli talt blant de trofaste i disse dager – dager da ingen kan oppnå visshet eller standhaftighet i Guds Sak uten å gi avkall på alt som er gjengs blant mennesker og vende seg mot denne helligede og strålende skjønnhet.

10 O folk! Vil dere ta dere en falsk guddom til hjelper fremfor Gud? Vil dere følge den største avgud heller enn deres Herre, den allmektige, den sterkeste?¹⁹ Avstå fra å nevne dem, o folk, og grip livets beger i deres Herres navn, den allbarmhjertige. Ved Guds rettferdighet! En eneste dråpe fra dette beger inngir hele menneskeheten liv, kunne dere bare vite det.

11 Si: Ingen vil på denne dag være unntatt fra Guds befaling; ingen skal finne tilflukt uten hos ham. Dette er sannelig sannheten, og alt annet er åpenbar villfarelse. Gud har pålagt alle å undervise i hans Sak i den utstrekning de evner det. Slik er befalingen som maktens og styrkens finger har nedtegnet i overmåte herlige tavler. Den som ansporer bare en eneste sjel til liv i denne åpenbaring, det er som om vedkommende hadde levendegjort hele menneskeheten: På oppstandelsens dag vil Gud igjen reise ham til liv i sin enhets paradiset, prydet med sin egen kledning, han den ypperste beskytter, den allmektige, den allbarmhjertige. Slik arter den bistand seg som dere kan gi deres Herre, og intet annet er omtale verd på denne dag i Guds nærvær, han som er deres Herre og Herren over deres henfarne aner.

12 Og angående deg, o tjener, så lån øre til det vi har gitt deg formaning om i denne tavle, og søk til alle tider din Herres nåde. Spre denne tavle blant dem som har trodd på

Gud og hans tegn, så de kan overholde dens formaninger og bli regnet blant de rettferdige.

Si: O folk! Spre ikke uorden på jorden, og strides heller ikke med deres medmennesker, for dette ville anstå seg dårlig for dem som under sin Herres skygge innehar stedet for slike som er trofaste mot den ene sanne Gud. Når dere møter en tørstende sjel, da gi ham å drikke av det evige livs beger; og når dere finner et lyttende øre, da fremsi for ham versene fra Gud, den sterke, den mektige, den medlidende. Løs tungen og tal vennlige ord, og skulle dere finne at folket har en dragnig mot Guds helligdom, da kall dem til sannheten; overlatt dem i annet fall til seg selv og til den tilstand som er den nederste ilds virkelighet. Vokt dere for å kaste den indre betydnings perler for dem som er av hjertet blinde og golde, for de er avskåret fra å skue lyset og evner ikke å skjelne den verdiløse småsten fra den kostelige og skimrende perle. Om du i tusen år skulle fremsi den vidunderlige herlighets vers for en sten, ville den noensinne bli påvirket av dem eller forstå deres betydning? Nei, ved din Herre, den allbarmhjertige, den mest medlidende! Om du skulle fremsi alle Guds vers for de døde, ville de da høre en eneste bokstav av dette? Nei, ved hans urgamle og herlige Skjønnhet!

Således har vi meddelt deg den guddommelige visdoms og ytrings juveler, så du kan feste blikket på din Herre og fri deg fra all tilknytning til verden. Måtte hans ånd hvile over deg og over dem som har tilhold i hellighetens bolig, og som er inngitt sann troskap i sin Herres Sak.

LAWḤ-I-RASÚL

Tavle til Rasúl

*Sannelig, jeg er den trøstesløse innvåner
under denne verdens himmelhvelv.*

¹ **O**Rasúl! Om du skulle spørre om den indre betydnings sol, vit da at den er blitt fordunklet av misunnelsens skyer; og om du skulle forhøre deg angående den evigvarende hellighets måne, vær da underrettet om at den er blitt formørket av hatets slør; og om du skulle søke etter stjernen på den usette virkelighets himmelhvelving, vær da kjent med at den har gått ned bak ondskapens horisont. Se, en ensom Ḥusayn angrepet av hundre tusen dødsfiender! Se, en enslig Abraham omringet av en myriade tyranniske konger!²⁰ Se, én plettfri sjel som store skarer streber etter å gripe! Se, en enkelt strupe som dolker uten tall søker å gjennomføre!

² Ikke en eneste natt i mitt jordiske liv fant jeg ro; ikke en eneste dag fikk jeg hvile. En gang ble mitt avhuggede hode sendt fra land til land som trofé; en annen gang ble jeg hengt opp i luften. En gang hadde jeg som min hjertevenn han som tilføyet meg et drepende slag; en annen

gang hadde jeg som min nære omgangsfelle han som vanhelliget mine levninger. Hver morgen da jeg stod opp av sengen, ventet det meg en ny trengsel; og hver kveld da jeg trakk meg tilbake til ensomheten i mitt rom, forestod en hard prøvelse. I rekken av mine bedrøvelser var det ingen henstand å få, og i mine sorgers stormende angrep gaves det ingen utsettelse.

Alt dette til tross stod jeg mot mine fiender like ³ umiskjennelig som solen og viste meg for beboerne av det himmelske rike så klar som månen. Ikke et øyeblikk søkte jeg å bevare livet, og enn ikke en stakkert stund søkte jeg å oppnå ro og mak for min egen del. Jeg gav min sjel som offer på min elskedes sti og lot livet for hans skyld. Min borg var min fortrøstning til Gud, og mitt skjold var min hengivenhet til denne makeløse venn; min rustning var min usvikelige tillit til ham, og mine hærskarer var mine glødende forhåpninger om hans nåde.

Åpenbaringen av meg vakte til sist mine fienders mis- ⁴ unnelse og utløste de ondsinnedes hat. O min Rasúl! Skulle du skue med et skarpt og skjelnende øye, ville du se at alle ting – ja, til og med innvånerne av riket i det høye – deler min kval og min sorg. O Rasúl! Den sataniske misunnelses knugende mørke har skjult åndens skinnende morgen, og ondskapens dunkle slør har formørket strålene fra den evige hellighets dagstjerne.

I denne stund har den urgamle Konge satt seg fore å for- ⁵ late dette egensindige folk. Men ingen vet hvorvidt denne essensen av Guds barmhjertighet vil bli spart for disse giftslangers hugg etter sin avreise, slik man klart ble vitne til etter hans første forvisning.

- 6 O Rasúl! Er du i stand til å oppfatte situasjonen for denne forurettede og forviste sjel, som finner seg ille prøvet av to stridende folk, og som hverken får medlidenhet av sine fiender eller medynk av sine venner? Jeg sverger ved min skjønnhet at de lidelser som hjemsøker meg ved mine fienders hender, er hundre tusen ganger lettere å bære! Takk Gud for at du ikke er fullt underrettet om tilstanden for ham som er den evige Konge, og det han har måttet lide. Dette er virkelig dager hvis like skapningens øye aldri har sett.
- 7 Bestreb deg derfor, så du kan oppgi blendverkets og etterligningens sti og få adgang til det indre syns rike og de åndelige oppdagelsers verden. For i disse dager er alle omtåket i uvitenhetens beruselse, med unntak av dem som din Herre har villet skåne. Noen tar den svinnende hildring for å være det bølgende oseaan og tror at det ugjennomtrengelige mørke er den strålende morgen. Andre har gitt avkall på det evige livs elv og nøyer seg med en svinnende dråpe. Slik er folkets forfatning og tilstand: "... Han jo har skapt dere i utviklingsfaser. ..." ²¹
- 8 Og hva deg angår, o Rasúl, dersom du skulle ønske å fly i min kjærlighets atmosfære, så anstår det deg å sveve over jordens og himmelens riker og alt de inneholder, så du kan nå det paradiset som den allherliges velbehag utgjør. Vel er det med dem som har trådt inn der.

LAWḤ-I-MARYAM

Tavle til Maryam

Mine sorger gjør ham sørgmodig.

OMARYAM! Den urett som jeg lider, har fra skapelsens 1
 tavle utvisket urettferdighetene lidd av mitt første
 navn.²² Den guddommelige forordnings skyer har hvert
 øyeblikk latt trengselens byger regne ned over denne åpen-
 bare skjønnhet. Min forvisning fra mitt hjemland fant sted
 alene for min elskedes skyld; min utlendighet skjedde på
 hans velbehags sti og ingen annen. Midt i himmelsendte
 prøvelser brant jeg klart som en kjerte, og overfor guddom-
 melig forordnede hjemsøkelser stod jeg fast som en klippe.
 Når utgytelsene av hans nåde skjedde fra meg, var jeg lik en
 gavmild sky, og som en brennende flamme var jeg når jeg
 tok den makeløse Konges fiender fatt.

De klare tegn på min kraft vakte misunnelse hos mine 2
 fiender, og de respektinngytende bevis på min visdom opp-
 ildnet de ondsinnesdes hat: Ikke en eneste natt hvilte jeg i

fred; ikke en eneste morgen våknet jeg med ro i sinnet. Jeg sverger ved Guds skjønnhet at Husayn²³ felte smertearer ved all den urett jeg led, og Abraham styrtet seg inn i flammene på grunn av de trengsler jeg utholdt. Om du skulle skue med et skjelnende blikk, ville du se storhetens øye i såre gråt under hellighetens tabernakel og majestetens essens klage seg i høyhetens riker. Om dette vitner sannhetens og herlighetens tunge.

3 O Maryam! Fra landet Tá²⁴ nådde vi etter bud fra Persias tyrann²⁵ 'Íráq etter talløse prøvelser, og etter våre fienders fotjern ble vi der hjemsøkt av våre venners troløshet. Gud vet hva som deretter rammet meg! Til sist forlot jeg mitt hjem og alt som befant seg der, gav avkall på mitt liv og alt som hadde med det å gjøre, og trakk meg tilbake, alene og uten noen ledsager. Jeg streifet om i selvoppgivelsens ødemark og feredes på en slik måte at i mitt eksil gråt hvert øye såre over meg, og alle skapte ting felte blodstårer på grunn av mine kvaler. Luftens fugler var mine ledsagere, og markens dyr var mine omgangsfeller. På dette vis for jeg over denne flyktige verden, lik åndens lynglimt. I to år eller litt mindre unngikk jeg alt unntatt Gud og lukket mine øyne for alt utenom ham, slik at hatets ild kanskje kunne dø ut og sjalusiens hete avta.

4 O Maryam! Å røpe de himmelske hemmeligheter ville være upassende, og å avdekke de himmelske mysterier ville sømme seg dårlig. Med "hemmeligheter" menes intet annet enn de skattkamre som er nedlagt i mitt eget vesen. Ved Gud rettferdighet! Jeg har utholdt hva intet menneske, det være seg i fortiden eller fremtiden, har utholdt eller vil utholde.

I denne tilbaketrunkne tid forsøkte ingen, hverken blant 5
mine brødre eller noen annen sjel, å undersøke saken, langt
mindre å forstå dens betydning, skjønt dens innebyrd over-
går skapelsen av jord og himmel. Og dog, jeg sverger ved
Gud, var hvert et åndedrag jeg dro i løpet av min ferd bedre
enn begge verdeneres tjeneste, og nettopp min retrett var det
mektigste vitnesbyrd og det mest fullkomne og avgjørende
bevis. Ja, sann synsevne må til om man skal skue den over-
opphøyede herlighets sted, for den blinde evner ikke å se
sitt eget ansikt, og langt mindre den evige hellighets åsyn.
Hvordan kan en blott og bar skygge forstå den som kaster
den? Hvordan kan en håndfull leire fatte hjertets subtile
virkelighet?

Til sist beveget et guddommelig bud visse sjeler til å 6
huske denne kanaaneiske ungdom.²⁶ Utstyrt med et antall
bønnskifter søkte de på hvert sted og forhørte seg hos
enhver person helt til de fant et spor av denne sporløse i en
fjellhule. Han leder i sannhet alle ting til den strake sti.²⁷
Jeg sverger ved den evige sannhets dagstjerne at ankomsten
av disse sjeler i den grad overrasket og forundret denne
arme og forviste sjel at min penn ikke makter å beskrive
det. Kan hende vil en stålskarp penn komme fra evighetens
rike, spjære slørene og avsløre disse hemmeligheter med
fullkommen sannhet og absolutt oppriktighet; eller kanskje
vil en veltalende tunge tale og hente frem åndens perler
fra taushetens skall. Og dette ville det virkelig ikke være
vanskelig for Gud å prestere. Kort sagt, hans hånd som er
den uhemmede, brøt mysterienes forsegling, men ingen
kan merke dette bortsett fra dem som er inngitt virkelig
forstand, nei, snarere: som har løsrevet seg fra alle ting.

- 7 Slik hadde det seg at verdens lys vendte tilbake til Irak, der vi ikke fant mer enn en håndfull sjeler, svake og motløse, ja, ytterst fortapte og døde. Guds Sak hadde opphørt å være på noens lepper, ei heller var noe hjerte mottagelig for dens budskap. Denne ringe tjener reiste seg så med en slik kraft for å beskytte og fremme Guds Sak at det for meg synes som at en ny oppstandelse ble innvarslet. Sakens herlighet ble tydelig i enhver mindre by, og dens gode navn ble opphøyet i enhver større by, i en slik utstrekning at alle herskerne behandlet den med overbærenhet og velvilje.
- 8 O Maryam! Besluttsomheten utvist av denne tjener om å motstå angrepet fra sine fiender innenfor enhver sekt og blant alle sine slektninger økte deres forbitrelse i den grad at man knapt kan beskrive eller forestille seg det. Slik ble det forordnet av maktens og styrkens Herre.
- 9 O Maryam! Den gamle av dagers Penn forkynner: Blant de fremste foreskrevne plikter er å rense sitt hjerte for alt utenom Gud. Helliggjør derfor ditt hjerte for alt utenom Vennen, så du kan bli gjort verdig til å tre inn i forgården for samfunn med Gud.
- 10 O Maryam! Utfri deg fra den blinde etterlignings lenker, så du kan gis adgang til løsrivelsens lykksalige rike. Løs ditt hjerte fra verden og alt som i den er, så du kan oppnå troens uovertrufne herredømme og ikke utelukkes fra den allbarmhjertiges helligdom. Riv du ved forsakelsens kraft den tomme innbilnings slør i filler og tre inn i visshetens helligede fristeder.
- 11 O Maryam! Selv om et tre skulle lave av et utall blader og frukter, er en høstlig vind nok til å utslette dem alle. Flytt derfor ikke blikket fra selve roten på guddommens

tre og grenen på den himmelske herlighets lotustre. Tenk på havet, hvor uforstyrrelig det ligger, hvor majestetisk det hviler i sitt leie. Og dog vil den evige elskedes vinder få talløse krusninger og utallige dønninger til å vise seg på overflaten, der hver bølge er avgrenset og forskjellig fra de andre. Alle verdens folkeslag er i dag opptatt av disse bølgenes stigende og synkende bevegelser og er uten tanke for den veldige makten i dette havens hav som ved hver eneste bevegelse blottlegger hans tegn som er den uhemmede.

Ha samfunn, o Maryam, med den allbarmhjertiges ånd, 12
sky den ondes selskap og slektskap, og søk ly innenfor den gavmilde Herres ukrenkelige beskyttelse, så hans miskunns hånd må hende kan fri deg fra de selviske syslers sti og styre dine skritt mot den overopphøyede herlighets rike.

Oppgi disse flyktige skygger, o Maryam, og vend deg 13
mot dagstjernen som eier en glans som aldri blekner. Enhver skygges eksistens og bevegelse skyldes solens nærvær; for om den et eneste øyeblikk skulle holde sin nåde tilbake, ville alle ting synke under ikke-eksistensens slør. Hvor inderlig sorgelig og beklagelig det er at man skulle beskjeftige seg med denne verdens forgjengelige ting og bli utelukket fra den evige hellighets daglysning!

O Maryam! Sett pris på verdien av disse dager, for om 14
ikke lenge skal du ikke lenger se den himmelske yngling i dette betingede rike, men skal fornemme tegnene på sorg hos alle skapte ting. Snart skal dere bite fingertuppene i anger, for det skal mislykkes dere å finne denne yngling, selv om dere skulle gjennomsøke jordens og himmelens trakter. Slik er forordningen blitt sendt ned fra den overopphøyede herlighets rike. Ja, du skal om ikke lenge se hele tilværelsen

bite seg i fingrene over å være berøvet denne yngling, og skulle den gjennomsoke enhver jord og enhver himmel til fulle, vil den dog mislykkes i å oppnå hans nærvær.

15 Kort sagt, forholdene har i den grad toppet seg at denne tjener har besluttet å trekke seg alene tilbake fra dette elendige folks midte. Med unntak av husholdningens kvinner, som nødvendigvis må bli værende hos meg, vil jeg ikke gi noen andre adgang til å være sammen med meg, ikke engang min livsledsagers personale. La oss så se hva Gud har satt seg fore. Jeg drar, mens mine ledsagere er de tårer jeg feller og min omgang er de sukk jeg trekker; pennen er min trøst, og min egen skjønnhet er min sjelefyrd; mine hærskarer er min fortrøstning til Gud, og mine hærstyrker er min tillit til ham. Således har vi meddelt deg et mål av mysteriene i dette anliggende, så du kan være av dem som forstår.

16 O Maryam! Alt vann i verden og alle dens elver har strømmet fra denne ynglings øyne, som på skyers vis har latt sine tårer falle som regn ved den urett han har lidd. Vi har kort sagt alltid gitt liv og sjel som offer på den elskedes sti, og vi er takknemlige og tilfredse overfor hva som enn måtte vederfares oss. En gang ble mitt hode løftet i været på et spyd, og en annen gang falt det i min dødsfiendes hender. En gang ble jeg kastet i ilden, og en annen gang ble jeg hengt opp i luften. Slik har den virkelig vært, den behandling som de gudløse har utsatt oss for.

17 O Maryam! Vi har kalt denne tavlen “de mest utsøkte klagesanger” og “tårenes forårsbyge”. Vi har sendt den til deg så du kan gråte når hjertet har ro, og dele Den urgamle skjønnhets kvaler og lidelser.

KITÁB-I-'AHD

Paktens bok

SKJØNT herlighetens rike ikke har noen av verdens for- 1
 fengeligheter, har vi innenfor tillitens og forsakelsens
 skattkammer likevel testamentert en ypperlig og uvurder-
 lig arv til våre arvinger. Jordiske skatter har vi ikke testa-
 mentert, ei heller har vi tilføyet slike bekymringer som de
 fører med seg. Ved Gud! I jordisk rikdom er det gjemt frykt,
 og det skjuler seg fare der. Betenk og kom i hu hva den
 allbarmhjertige har åpenbart i Koranen: "Vé over hver ivrig
 baktaler, som samler rikdom, og teller og teller..."²⁸ Flyktig
 er verdens rikdom; alt det som forgår og forandrer seg, er
 ikke verd oppmerksomhet og har aldri vært det, unntatt i
 en viss grad.

Denne forurettedes hensikt med å utholde sorger og 2
 prøvelser, med å åpenbare de hellige vers og fremlegge be-
 vis, har ikke vært annet enn å slukke hatets og fiendskapets
 flamme, så menneskehjertenens horisont kan opplyses av
 enighetens lys og oppnå virkelig fred og ro. Fra den gud-
 dommelige tavles demringssted skinner og stråler ytringens
 dagstjerne, og det sømmer seg for alle å feste sitt blikk

på den: Vi formaner dere, o jordens folk, til å overholde det som vil høyne deres stade. Hold fast ved gudsfrykten, og hold dere til det som er rett. Sannelig sier jeg, tungen er til å tale om det som er godt. Besudle den ikke med usømmelig tale. Gud har tilgitt det som hører fortiden til. Heretter bør enhver ytre det som er passende og sømmelig, og avstå fra ærekrenkelse, munnbruk og hva som enn bedrøver folk. Høyt er menneskets stade! For ikke lenge siden strømmet dette opphøyede ord frem fra vår herlighets Penns skattkammer: Stor og velsignet er denne dag – dagen da alt som slumret i mennesket er blitt og vil bli åpenbart. Opphøyet er menneskets stade om det skulle holde fast ved rettferdighet og sannhet og forbli fast og urokkelig i Saken. I den allbarmhjertiges øyne fremtrer et sant menneske likesom himmelhvelvingen; dets sol og måne er synet og hørselen, og en skinnende og strålende karakter er dets stjerner. Et slikt menneske har nådd det høyeste stade, og dets innflytelse oppdrar tilværelsens verden.

³ Enhver mottagelig sjel som på denne dag har innåndet duften av hans kledning og med et rent hjerte vendt ansiktet mot den overmåte herlige horisont, regnes blant Bahás folk i Den karmosinrøde bok. Grip min miskunnhets beger, i mitt navn, og drikk dere derpå utørste i min herlige og underfulle ihukommelse.

⁴ O dere som bor på jorden! Guds religion er til for kjærlighet og enhet; la den ikke bli årsak til fiendskap eller splid. For mennesker med innsikt og for dem som beskuer det mest opphøyede syn, er alle de virkningsfulle midler til å trygge og fremme menneskebarns lykke og velferd allerede blitt åpenbart av herlighetens Penn.

Men jordens dårer, oppdratt i onde lidenskaper og lyster, har forblitt likegyldige overfor hans fullendte visdom som i sannhet er den allvise, mens deres ord og gjerninger er tilskyndet av tomme innbilninger og meningsløse forestillinger.

O dere Guds elskede og betrodde! Konger er manifestasjonene av Guds makt og demringsstedene for hans velde og rikdom. Be på deres vegne. Dem har han gitt å herske over jorden, og som sitt eget herredømme har han utvalgt menneskenes hjerter. 5

Konflikt og strid er kategorisk forbudt i hans Bok. Dette er en forordning fra Gud i denne største åpenbaring. Den er guddommelig bevart mot å skulle oppheves og er gitt hans bekreftelses glans. Sannelig, han er den allvitende, den allvise. 6

Det påligger enhver å bistå de demringssteder for myndighet og kilder til herredømme som er prydet med rettskaffenhetens og rettferdighetens smykke. Velsignet er herskerne og de lærde blant Bahás folk. De er mine betrodde blant mine tjenere og manifesterer mine påbud blant mitt folk. Måtte min herlighet, mine velsignelser og min nåde som har gjennomtrengt tilværelsens verden, hvile over dem. I denne forbindelse er ytringene åpenbart i Kitáb-i-Aqdas av en slik art at den guddommelige nådes lys skinner klart og strålende fra deres ords horisont. 7

O dere mine grener! En mektig styrke, en fullkommen kraft, ligger skjult i tilværelsens verden. Fest blikket på den og på dens forenende innflytelse, og ikke på ulikhetene som fremkommer fra den. 8

Den guddommelige arvelaters vilje er som følger: Det 9

påligger aghṣán, afnán og min slekt, alle som én, å vende ansiktet mot Den mektigste gren. Tenk på hva vi har åpenbart i vår helligste Bok: “Når mitt nærværs osean har ebbet ut og min åpenbarings bok er avsluttet, vend dere da hen til ham som Gud har ment, som har vokst frem fra denne urgamle rot.” Siktemålet for dette hellige vers er ingen annen enn Den mektigste gren ‘Abdu’l-Bahá. Således har vi nådigst åpenbart for dere vår sterke vilje, og jeg er sannelig den nådige, den allmechtige. Sannelig, Gud har forordnet at Den større grens Muḥammad ‘Alis stade skal være lavere enn Den største grens ‘Abdu’l-Bahás stade. Han er i sannhet forordneren, den allvise. Vi har valgt “Den større” etter “Den største” slik det er forordnet av ham som er den allvitende, den allkunnige.

¹⁰ Det påligger enhver å vise kjærlighet mot aghṣán, men Gud har ikke gitt dem noen rett til andres eiendom.

¹¹ O dere mine aghṣán, mine afnán og min slekt! Vi formaner dere til å frykte Gud, til å utføre prisverdige handlinger og gjøre det som er passende og sømmelig, og som tjener til å opphøye deres stade. Sannelig sier jeg, gudsfrykt er den største hærfører som kan gjøre Guds Sak seierrik, og hærskaene som passer denne hærføreren best, er og har alltid vært en rettskaffen karakter og rene og gode handlinger.

¹² Si: O tjener! La ikke midlet til orden bli årsak til forvirring, og la ikke det som skal forene, gi anledning til uenighet. Vi vil så gjerne håpe at Bahás folk kan bli ledet av de velsignede ord: “Si: Alle ting er fra Gud.” Denne opphøyede ytring er som vann for å slukke hatet og fiendskapet som ulmer i menneskenes hjerter og bryst. Ved denne ene

ytring vil stridende folk og slekter nå den sanne enhets lys. Sannelig, han sier sannheten og viser vei. Han er den allmektige, den opphøyede, den nådige.

Det påligger enhver å vise høflighet mot aghsán og ha 13
 respekt for dem, slik at Guds Sak derved kan forherliges og hans ord opphøyes. Dette pålegg er gjentagne ganger blitt nevnt og nedtegnet i den hellige skrift. Vel er det med den som settes i stand til å utføre det som forordneren, den gamle av dager, har foreskrevet ham. Dere bes enn videre om å respektere medlemmene av den hellige husstand, afnán og slektningene. Vi formaner dere videre til å tjene alle nasjoner og strebe etter å forbedre verden.

Det som leder til verdens gjenfødelse og frelse for 14
 jordens folk og slekter, er blitt sendt ned fra hans ytrings himmel – fra ham som er verdens attrå. Lån et lyttende øre til rådene fra herlighetens Penn. Bedre er dette for dere enn alt som er på jorden. Om dette bærer min herlige og underfulle Bok vitnesbyrd.²⁹

BESØKELSENS TAVLE

¹ **M**ÅTTE den lovprisning som har lyst frem fra ditt umåtelig opphøyede Selv, og den herlighet som har skint frem fra din overmåte strålende Skjønnhet, hvile over deg, o du som er manifestasjonen av storhet og evighetens Konge og Herre over alle som er i himmel og på jord! Jeg bevitner at ved deg ble Guds overherredømme og hans velde, og Guds majestet og hans storhet, åpenbart, og at ved deg har den urgamle herlighets soler utgytt sin stråleglans i din ugjenkallelige forordnings himmel, og den usettes Skjønnhet skint frem over skapningens horisont. Videre bevitner jeg at med bare et strøk av din Penn er ditt påbud “du bli til” blitt fullbyrdet, og Guds skjulte hemmelighet gjort åpenbar, og alle skapte ting frembragt, og alle åpenbaringene sendt ned.

² Videre bevitner jeg at ved din Skjønnhet er den tilbedtes Skjønnhet blitt åpenbart, og at ved ditt åsyn har den etterlengtedes åsyn skint frem, og at ved et ord fra deg har du dømt mellom alle skapte ting: du har bragt dem som er deg hengivne til å stige opp til herlighetens tinde og de vantro til å falle ned i den dypeste avgrunn.

Jeg bevitner at den som har kjent deg har kjent Gud, 3
 og at den som har oppnådd ditt nærvær har oppnådd
 Guds nærvær. Stor er derfor velsignelsen for den som har
 trodd på deg og på dine tegn, og har ydmyket seg for ditt
 overherredømme, og er blitt æret ved å møte deg, og har
 oppnådd din viljes velbehag, og har kretset rundt deg, og
 har stått for din trone. Ve den som har forbrutt seg mot
 deg, og har fornektet deg og forkastet dine tegn og talt ditt
 overherredømme imot og reist seg mot deg og vist hovmod
 for ditt åsyn, og har dratt dine vitnesbyrd i tvil og flyktet
 bort fra ditt styre og ditt herredømme, og er blitt regnet
 blant de vantro hvis navn er skrevet av din befalings fingre
 på dine hellige tavler.

Send derfor henover meg, o min Gud og min elskede, 4
 fra din barmhjertighets og din miskunns høyre hånd, dine
 gunstbevisningers hellige briser, så at de kan føre meg bort
 fra meg selv og fra verden hen til din nærhets og ditt nærværs
 kongeseter. Mektig er du til å gjøre det som behager deg.
 Du har i sannhet stått opphøyet over alle ting.

Måtte Guds ihukommelse og hans lovprisning, og Guds 5
 herlighet og hans glans, hvile over deg, o du som er hans
 Skjønnhet! Jeg bevitner at skapningens øye aldri har skuet
 noen så forurettet som deg. Alle ditt livs dager var du ned-
 senket i et hav av trengsler. En gang var du i lenker og
 fotjern; en annen gang ble du truet av dine fienders sverd.
 Men tross alt dette påla du alle mennesker å overholde det
 som var blitt foreskrevet deg av ham som er den allvitende,
 den allvise.

Måtte min ånd bli et offer for den urett du led og min 6
 sjel bli en løsepenge for de lidelser du gjennomgikk. Jeg

bønnfaller Gud, ved deg og ved dem hvis ansikter er blitt forklaret av glansen fra ditt åsyns lys, og som av kjærlighet til deg har overholdt alt som ble dem pålagt, om å fjerne de slør som er kommet mellom deg og dine skapninger, og om å skjenke meg det som er godt i denne verden og den kommende verden. Du er i sannhet den allmektige, den mest opphøyede, den overmåte herlige, den evig tilgivende, den mest medlidende.

- 7 Velsign du, o Herre min Gud, Det guddommelige lotus-tre og dets blader og dets grener og dets kvister, og dets stammer og dets hovedgrener, så lenge som dine ypperste titler vil eksistere og dine uendelig opphøyede egenskaper vil bestå. Beskytt det så mot angriperens ondskap og tyranniets skarer. Du er i sannhet den allmektige, den sterkeste. Velsign du også, o Herre min Gud, dine tjenere og dine tjenerinner som har nådd frem til deg. Du er sannelig den overmåte gavmilde, hvis nåde er uten ende. Ingen Gud er der uten deg, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

Bábs
martyrdød

LYTT, o min tjener, til det som er sendt ned til deg fra din ¹
 Herres trone, han den utilgjengelige, den største. Der
 er ingen annen Gud enn ham. Han har frembragt sine skap-
 ninger for at de kan kjenne ham som er den medfølende,
 den allbarmhjertige. Til alle nasjoners byer har han utsendt
 sine sendebud, som han har gitt i oppdrag å forkynne
 tidender for menneskene om sitt velbehags paradiset og å dra
 dem nærmere den evigvarende trygghets havn, setet for evig
 hellighet og overopphøyet herlighet.

Noen ble ledet av Guds lys, fikk adgang til hans nærværs ²
 kongesete og drakk det evige livs vann fra resignasjonens
 hånd og ble talt blant dem som i sannhet har anerkjent
 ham og trodd på ham. Andre gjorde opprør mot ham og
 fornektet tegnene fra Gud, den sterkeste, den allmektige,
 den allvise.

Tidsaldre rullet hen, inntil de nådde sin fullendelse i ³
 denne tidsalder, dagenes Herre, dagen da Bayánens dag-
 stjerne viste seg over barmhjertighetens horisont, dagen
 da den allherliges skjønnhet lyste frem i 'Alí-Muḥammads,
 Bábs, opphøyede person. Ikke før hadde han åpenbart seg,
 så reiste hele folket seg mot ham. Av noen ble han fordømt

som en som hadde ytret ærekrenkende ord mot Gud, den allmektige, Den gamle av dager. Andre betraktet ham som en mann som var besatt av vanvidd, en påstand jeg selv har hørt ytret fra en av de geistliges lepper. Atter andre tilbakeviste hans påstand om å være Guds talerør og stemplet ham som en som hadde stjålet den allmektiges ord og brukt dem som sine egne, som hadde forvansket deres mening og blandet dem med sine egne. Storhetens øye gråter såre over de ting som deres munn har ytret, mens de fortsetter å glede seg der de sitter.

⁴ “O folk,” sa han, “Gud er mitt vitne! Jeg er kommet til dere med en åpenbaring fra Herren, deres Gud, deres henfarne fedres Gud. Se ikke, o folk, på de ting dere eier. Se heller på de ting som Gud har sendt ned til dere. Dette vil visselig være bedre for dere enn den hele skapning, kunne dere bare fatte det. Se igjen, o folk, og betrakt Guds vitnesbyrd og hans bevis som dere er i besittelse av, og sammenlign dem med den åpenbaring som er sendt til dere på denne dag, for at sannheten, den ufeilbare sannhet, kan bli tydelig åpenbart for dere. Følg ikke, o folk, i den ondes fotspor, følg den allbarmhjertiges tro, og vær av dem som virkelig tror. Hva ville det gavne mennesket om det unnlot å erkjenne Guds åpenbaring? Absolutt intet. Om dette vil mitt eget selv, den allmektige, den allvitende, den allvise, gi vitnesbyrd.”

⁵ Jo mer han formante dem, desto frykteligere ble deres fiendskap, inntil de til sist tok livet av ham med skamløs grusomhet. Guds forbannelse være over undertrykkerne!

⁶ Noen få trodde på ham; få av våre tjenere er de takknemlige. Disse formante han i alle sine tavler – ja, i hvert avsnitt

av sine vidunderlige skrifter – til ikke å hengi seg til noe som helst annet på den lovede åpenbarings dag, det være seg i himmelen eller på jorden. “O folk!” sa han. “Jeg har åpenbart meg for hans manifestasjon, og har latt min bok, Bayánen, komme ned til dere uten annet formål enn å bevise sannheten av hans Sak. Frykt Gud, og strides ikke med ham slik Koranens folk har striddes med meg. Når enn dere hører om ham, da il ham i møte, og klyng dere til hva han enn måtte åpenbare for dere. Intet utenom ham kan noensinne gavne dere, nei, ikke om dere så fra først til sist skulle fremlegge vitnesbyrdene fra alle som var før dere.”

Og da den guddommelige beslutnings himmel noen få 7 år senere ble kløvet, og Bábs skjønnhet viste seg i Guds navns skyer, kledd i en ny kledning, reiste disse samme folk seg i ondskap mot ham, hvis lys omslutter alle skapte ting. De brøt hans pakt, forkastet hans sannhet, striddes med ham, rakk ned på hans tegn, behandlet hans vitnesbyrd som løgn og sluttet seg til de vantro. Til slutt bestemte de seg til å ta livet av ham. Slik er tilstanden for dem som har fart såre vill!

Og da de innså at de ikke maktet å nå sin hensikt, reiste 8 de seg for å sammensverge seg mot ham. Vær vitne til hvordan de hvert øyeblikk utpekulerer et nytt middel for å skade ham, slik at de kan skade og vanære Guds Sak. Si: Ve over dere! Ved Gud! Deres renker dekker dere med skam. Deres Herre, barmhjertighetens Gud, kan godt unnvære alle skapninger. Overhodet intet kan hverken forøke eller forminske de ting han besitter. Hvis dere tror, vil dere tro til deres eget beste; og hvis dere ikke tror, vil dere selv lide. Aldri kan den vantros hånd vanhellige hans kappesøm.

- 9 O min tjener som tror på Gud! Ved den allmektiges rettferdighet! Hvis jeg skulle fortelle deg historien om alt som er hendt meg, ville menneskers sjel og sinn ikke kunne utholde vekten av det. Gud selv er mitt vitne. Pass på deg selv, og følg ikke i disse folks fotspor. Tenk grundig over din Herres Sak. Bestreb deg på å kjenne ham gjennom hans eget selv og ikke gjennom andre. For ingen annen enn ham kan noensinne være deg til gagn. Dette vil alle skapte ting bevitne, kunne du bare oppfatte det.
- 10 Tre frem fra bakenom slørets stengsel med tillatelse fra din Herre, den allherlige, den sterkeste, og grip udødelighetens beger for øynene på dem som er i himlene og dem som er på jorden, i din Herres navn, den utilgjengelige, den høyeste, og drikk deg utørst, og vær ikke blant dem som nøler. Jeg sverger ved Gud! I det øyeblikk du berører begeret med dine lepper, vil forsamlingen i det høye hylle deg og si: "Drikk av hjertens lyst, o menneske som i sannhet har trodd på Gud!" Og innvånerne av udødelighetens byer vil rope ut: "Fryd deg, o du som har tømt hans kjærlighets beger!" Og storhetens tunge vil hilse deg: "Stor er den lykksalighet som venter deg, o min tjener, for du har nådd frem til det som ingen har nådd, unntatt de som har løsrevet seg fra alt som er i himlene og alt som er på jorden, og som er symbolene på sann løsrivelse."

UTDRAG FRA SÚRIY-I-NUŞH

Råd-suren

KUNNGJØR for mine tjenere at han er kommet, han som ¹ kom til dem med sannhetens kraft og het 'Alí,³⁰ som steg opp over hellighetens horisont med en skattet herlighets glans, fra hvis høyre hånd åndens krystallklare strømmer fløt og avdekket en skjult kunnskaps vidundere.

“O folk,” erklærte han, “visdommens skyer har trukket ² bort, og Gud har åpenbart sin Sak. Dette er det som dere ble lovet i alle skriftene. Frykt Gud, og skynd dere til meg. Jeg er, o folk, en ætling av deres profet. Jeg har overbragt dere vers som vil sette de forstandiges sinn i villrede, og dette er bare et tegn på Guds bevis og vitnesbyrd. Benekt dem ikke etter tilskyndelse fra deres tomme innbilninger, og vær rettferdige i deres dom. De utgår sannelig fra Guds religion, som er blitt sendt ned til dere ved sannhetens kraft, gid dere måtte tro!

Jeg sverger ved Gud, o folk! Jeg ønsker bare å befri deres ³ religioner for alt som på denne dag er blitt årsak til strid. Disse vers, o folk, er åndens briser som føres hen over dere og ville forvandle deres jordiske tilstand til evig liv, om

dere bare kunne feste blikket på dem. O folk! Kunnskapens tre har båret sin frukt på dette evigvarende lotustre; Det første punkt er blitt avdekket, og ordet fra Gud, hjelperen i fare, den selvbestående, er blitt oppfylt. O folk! Hans åsyns skjønnhet er blitt åpenbart, slørene er trukket til side, nattergalen har sunget sin melodi, hellighetens fjell er gjort strålende, og alle som er i himlene og på jorden er blitt opplyst, om dere bare kunne se med åndens øye!”

4 Men folket svarte og sa: “Vi mener at du taler usant; ei heller ser vi i dine gjerninger det som er blitt lovet i våre forfedres bøker. Aldri ville vi følge deg, selv om du skulle fremlegge alle tegn i verden for oss.”

5 “O forsamling av mennesker!” erklærte han. “Frykt Gud, og anse det som han har forordnet, for å være hans uomstøtelige og varige vitnesbyrd for alle som bor i himlene og på jorden, visste dere det bare. O folk! Sannheten i alt dere har ventet på, og alt dere har hørt fra deres forfedre og deres geistlige, blir fastslått bare gjennom disse vers. Og disse er sannelig de hellighetens vers som er blitt forunt alle som er i himlene og på jorden, slik dere selv kan se.

6 Hvis dere ikke tror på disse vers, hvordan kan dere da være forvisset om sannheten i deres egen religion på denne dag, eller fastslå den overfor andre? Den dag nærmer seg hurtig da verden og alt den inneholder vil ha blitt borte, og dere skal stå i hans nærværs hellige forgård. Ta dere i akt, o folk, så dere ikke påvirkes av de omstendelige uttalelsene fra deres geistlige eller misoppfatter sakens sannhet. Lytt til mine råd, og forkast ikke Guds formaninger.

7 Jo mer han opphøyet Guds ihukommelse, desto sterkere ble deres undertrykkelse, inntil alle de geistlige avsa dom

mot ham, med unntak av dem som var kjent med forskriftene fra Gud, den allherlige, den høyst-elskede. Situasjonen tilspisset seg i den grad at de gikk sammen for å ta livet av ham. De hengte ham opp i luften, og vantroens skarer kastet ondskapens og hatets kuler mot ham og gjennom-boret legemet på den som Helligånden er en ydmyk tjener for; støvet ved hans føtter dyrkes av forsamlingen i det høye, og fra selv hans sandaler søker Paradisets innvånere en vel-signelse. Og derfor gråt det usette rikes beboere såre under evighetens paulun, tronens søyler skalv, alle tings innerste vesen ble satt i sterk bevegelse, og det guddommelige tre mottok sitt fulle mål av hans glinsende blod, som ble utgytt på jorden.

Om ikke lenge vil Gud avsløre mysteriet ved dette tre, 8
bringe det til å blomstre ved sannhetens kraft og få det til å istemme: “Sannelig er jeg Gud, det finnes ingen annen Gud enn ham. Alle er mine tjenere, som vi har skapt til å utføre vår befaling, og til min befaling holder de seg alle.”

Dette er i sannhet det vi fordom forpliktet oss til å 9
gjennomføre: å begunstige dem som ble fornedret i landet, og å ydmyke dem som er blitt hovmodige. Av oss ble det aldri sendt en apostel, en profet eller en stedfortreder som disse onde sjeler ikke motsatte seg, slik dere nå er vitne til hvordan disse misdederne kommer med innvendinger på denne dag.

Heller ikke har folket noensinne forkastet sannheten 10
unntatt etter at deres geistlige forkastet den, svulmet av hovmod overfor Gud og søkte å bestride hans vers. Dermed gav ledernes avvisning opphav til avvisning også fra dem som fulgte lederne i deres selviske begjær. Ingen blant disse

geistlige var noen gang tro mot den nye åpenbaring, med unntak av dem som kunne se med hellighetens øye, hvis hjerter Gud hadde prøvet og funnet å være oppriktige i sin anerkjennelse av ham, hvem han har gitt å drikke av den hellighetens kalk som var forseglet med åndens moskus, og som ble beruset av den visshetens vin som de hadde drukket av denne kalk. Disse er sannelig av dem som Paradisets engler vil forherlige i evighetens hage, og som hvert eneste øyeblikk vil fryde seg i en glede og jubel født av Gud.

11 Vi har aldri oppreist en profet uten at han ble forkastet av de geistlige, samtidig som de hovmodet seg over sin lærdom, slik de gjør på denne dag. Si: O forsamling av geistlige! Tilber dere kalven og forlater den som har skapt dere og lært dere hva dere ikke visste?

12 O jordens folk! Tenk over disse misdederes forfatning, hva de har gjort i fortiden, og hva de bedriver i dag. Si: Han som er kommet til dere med klare vers, om ikke han er den sanne fra Gud, slik dere i dag forkynner fra deres verdslige hedersplasser, ved hvilket bevis kan dere da godtgjøre at Muhammed er sann, han som vi sendte tidligere? Vær rettferdige i deres dom, o forsamling av avindsmenn!

UTDRAG FRA SÚRIY-I-MULÚK

Kongenes sure

INNBILLER du deg, o sjahens minister i byen,³¹ at jeg holder 1
 Guds Saks endelige skjebne i min hånd? Tror du at mitt fengselsopphold eller den skam man har latt meg lide, eller endog min død og totale tilintetgjørelse, kan endre dens kurs? Ynkelig er det som du i ditt hjerte har innbilt deg! Du er sannelig blant dem som vandrer etter de tomme innbilninger som deres hjerter unnfanger. Der er ingen Gud utenom ham. Mektig er han til å åpenbare sin Sak, til å opphøye sitt vitnesbyrd, opprette det som hans vilje bestemmer og heve det til en så ypperlig stilling at hverken dine egne hender eller deres hender som har vendt seg bort fra ham, noensinne kan berøre eller skade den.

Tror du at du har makt til å krysse hans vilje, til å hin- 2
 dre ham fra å iverksette sin dom eller å avskrekke ham fra å utøve sin overhøyhet? Foregir du at noe i himlene eller på jorden kan motstå hans tro? Nei, ved ham som er den evige sannhet! Overhodet intet i den hele skapning kan forpurre hans hensikt. Kast derfor bort den rene innbilning som du følger, for ren innbilning kan aldri ta sannhetens plass.

Vær du av dem som virkelig har angret og vendt tilbake til Gud, den Gud som har skapt deg, som har næret deg og gjort deg til en talsmann blant dem som bekjenner seg til din tro.

³ Vit du enn videre at det er han som ved sin egen befaling har skapt alt som er i himlene, og alt som er på jorden. Hvordan kan da den ting som er skapt på hans befaling, seire over ham? Opphøyet er Gud over alt dere innbiller dere om ham, dere ondskapens folk! Hvis denne Sak er fra Gud, kan intet menneske seire over den; og hvis den ikke er fra Gud, vil de geistlige blant dere og de som følger sine fordervede begjær, og slike som har gjort opprør mot ham, sikkert strekke til for å beseire den.

⁴ Har dere ikke hørt hva en mann fra faraos familie, en troende, har sagt i fordums dager, og som Gud har gjengitt for sin apostel, som han har utvalgt over alle menneskelige vesener og betrodd sitt budskap og gjort til sin barmhjertighets kilde for alle som bor på jord? Han sa, og han taler visselig sannhet: "Vil dere drepe en mann fordi han sier, 'Min Herre er Gud!' og han er kommet med klar beskjed fra deres Herre? Er han en løgner, så er det hans egen sak. Men snakker han sant, så vil noe av det han truer med ramme dere."³² Dette er det Gud har åpenbart for sin høyt elskede i sin ufeilbare bok.

⁵ Og likevel har dere unnlatt å vende ørene til hans befaling, har ringeaktet hans lov, har foraktet hans råd som opptegnet i hans bok, og er blitt av dem som har forvillet seg langt bort fra ham. Hvor mange er det ikke som hvert år og hver måned er blitt sendt i døden på grunn av dere! Hvor mangfoldige urettferdigheter har dere ikke forøvet

– urettferdigheter hvis like skapningens øye ikke har sett, som ingen krønikeskriver noensinne har nedtegnet! Hvor tallrike er vel ikke de spedbarn og diebarn som ble gjort foreldreløse, og de fedre som mistet sine sønner, på grunn av deres grusomhet, o dere urettferdige gjerningsmenn! Hvor ofte har vel ikke en søster syknet hen av lengsel og sørget over sin bror, og hvor ofte har ikke en hustru jamret etter sin ektemann og eneste forsørger!

Deres urettferdighet vokste mer og mer helt til dere 6 drepte ham som aldri hadde vendt øynene bort fra Guds åsyn, han den mest opphøyede, den største.³³ Om dere bare hadde tatt livet av ham på den måte som folk pleier å drepe hverandre på! Dere slo ham imidlertid i hjel under slike forhold som intet menneske noensinne har vært vitne til. Himlene gråt såre over ham, og sjelene hos dem som er nær Gud, ropte over hans nød. Var han ikke en ætling av deres profets gamle slekt? Gikk det ikke vidt og bredt gjetord blant dere om ham som en direkte etterkommer av Apostelen? Hvorfor tilføyte dere ham da hva intet menneske, hvor langt tilbake dere enn måtte søke, har påført et annet? Ved Gud! Skapningens øye har aldri sett deres like. Dere slår i hjel ham som er en ætling av deres profets slekt, og jubler og morer dere mens dere sitter på deres hedersplasser! Dere uttaler deres forbannelser mot dem som var før dere, og som har forøvet hva dere har forøvet, og forblir selv hele tiden blinde for deres uhyrlighet!

Vær rettferdige i deres dom. De som dere forbanner og 7 nedkaller ondt over, handlet de annerledes enn dere? Har ikke også de slått i hjel sin profets etterfølger³⁴ slik dere har slått i hjel deres profets etterfølger? Er ikke deres egen

oppførsel lik deres oppførsel? Hvorfor hevder dere da å være forskjellige fra dem, o dere som sår splid blant mennesker?

- ⁸ Og da dere tok hans liv, reiste en av hans etterfølgere seg for å hevne hans død. Han var ukjent av menneskene, og ingen la merke til den plan han hadde unnfanget. Til sist begikk han det som var forutbestemt. Det anstår derfor dere å legge skylden på ingen annen enn dere selv, for de ting dere har begått, hvis dere bare dømmer rettfærdig. Hvem er der på hele jorden som har gjort det som dere har gjort? Ingen, ved ham som er alle verdens Herre!

UTDRAG FRA LAWH-I-SALMÁN I

Tavle til Salmán I

OSALMÁN! Si: O folk! Vandre på den ene sanne Guds sti og tenk over hans væremåte og ord som er hans urgamle vesens manifestasjon, så dere må hende kan nå kilden til den allherliges levende vann. Dersom troende og ikke-troende skulle befinne seg på samme stede, dersom Guds verdener skulle være begrenset til dette flyktige plan, så ville min forrige manifestasjon aldri ha overgitt seg i sine fienders hender eller gitt sitt liv som offer. Jeg sverger ved denne Saks morgengry at om folket skulle fatte den svakeste antydning av den glød og lengsel som overveldet denne ypperste skjønnhet da hans himmelske tempel ble hengt opp i luften, så ville alle, ut fra styrken i sin egen lengsel, gi sin sjel som offer på denne himmelske herlighets manifestasjons sti. Sannelig, sukker er papegøyens andel, mens møkk er billens andel; kråken har intet til felles med nattergalens triller, og flaggermusen skyr solens stråler.

UTDRAG FRA SÚRIY-I-DHIKR

Ihukommelsens sure

Dette er Ihukommelsens sure, sendt ned som en gunstbevisning, så Bayánens folk om mulig kunne gi avkall på det de besitter, vende seg til rettferdighetens høyre side, ryste av seg de egensindige begjærs søvn og ved sannhetens kraft søke en sti til sin Herre, den mest opphøyede, den allherlige.

*I Guds navn, han den helligste, den mest opphøyede,
den høyeste!*

¹ **D**ETTE er et sendebrev fra Det første punkt³⁵ til dem som har trodd på Gud, den uforlignelige, den allmektige, den allvitende, der han henvender seg til dem blant Bayánens folk som har vaklet i denne Sak, så de må hende kan forstå Guds vidunderlige ord og forlate likegyldighetens leie på denne skinnende og strålende morgen.

² Si:³⁶ I vår bok gav vi dere sannelig bud om ikke å gjøre dere selv bedre enn dem fra hvis rekker han ville fremstå som er hvert forstandig hjertes elskede og gjenstand for høyaktelse

fra jordens og himmelens beboere. Vi befalte dere enn videre at dersom dere skulle nå Guds nærvær, å stå foran ham og på mine vegne si disse veldige og opphøyede ord: “Med deg, o Guds herlighet, og med alle dine slektninger være Guds ihukommelse og alle tings lovprisning hvert et øyeblikk før og etter Hín.”³⁷ Vi hedret Bayánens folk med disse ord, så de ved dem kunne stige opp til hellighetens høyder og bli talt blant de salige. Dog har de så fullstendig forlatt vårt pålegg at ikke en eneste én blant dem har kommet i hans nærvær slik vi hadde befalt i våre tavler. Nei, snarere har de kastet ondskapens piler på ham fra alle kanter. Og over dette har jeg og innvånerne av storhetens rike, og bakenom dem Den trofaste ånd, grått meget.

Si: O folk! Vær unnselige overfor min skjønnhet. Han som har vist seg med sannhetens kraft, er virkelig verdenenes herlighet, kunne dere bare oppfatte det. Han er sannelig Guds herlighet; med ham være Guds ihukommelse og hans lovprisning, og lovprisningen fra forsamlingen i det høye, og fra innvånerne av det evigvarende rike, og fra alle ting til alle tider. Ta dere i akt, så dere ikke tilsløres av noe som er skapt i himmel eller på jord. Skynd dere hen til hans velbehags paradiset, og vær ikke av dem som sover.

Si: Hans skjønnhet er i sannhet min skjønnhet, og hans selv er mitt eget selv, og alt vi har åpenbart i Bayánen er for hans vidunderlige og uimotståelige Saks skyld. Frykt Gud, og strides ikke med ham som vi bebudet skulle komme, og hvis åpenbaring vi kunngjorde for dere. Jeg inngikk en pakt med dere om hans kalls gjerning før jeg sluttet en pakt med dere angående min egen, og om dette gir alle ting vitnesbyrd, selv om dere skulle benekte det. Ved Guds rettferdighet! Ved

bare en eneste av hans melodier ble alle tings virkelighet født på ny, og ved en annen ble hans yndlingers hjerter fylt av henrykkelse. Vokt dere, så ingenting skal avholde dere fra ham hvis nærvær er det samme som mitt nærvær. Han ofret seg på min sti slik jeg selv ofret meg på hans sti av kjærlighet til hans herlige og uforlignelige skjønnhet.

5 Si: Om det ikke var for ham, ville ordet “kjærlighet” aldri blitt skrevet, ei heller ville bokstavene i den elskedes navn blitt sammenføyet,³⁸ heller ikke ville skaperverket selv blitt frembragt, måtte dere bare forstå! Om det ikke var for ham, ville jeg aldri ha overgitt meg i de gudløses hender, ei heller samtykket i å bli hengt opp i luften. Ved Gud! I min kjærlighet til ham og i min lengsel har jeg utholdt det som ingen annen profet eller budbærer har utholdt, og jeg har samtykket i å utholde alt dette selv for at han aldri måtte nødes til å tåle noe som ville bedrøve hans overmåte gode og sarte, hans overmåte rene og helligede hjerte. Vi formante dere gjennom Bayánen til ikke å være årsak til sorg for noen sjel så han ikke noensinne skulle rammes av sorg, om mulig. Hvorfor ville jeg ellers ha formant dere og hatt omsorg for dere, o forsamling av vaklere? I Bayánen tilsiktet jeg ingen annen enn ham, opphøyet ingen annen lovprisning enn hans lovprisning og ytret intet navn utenom hans overmåte velsignede og mest opphøyede, hans helligste og vidunderligste navn.

6 Jeg sverger ved mitt liv! Hvis jeg har nevnt “myndighet”, har jeg utelukkende ment hans myndighet over alle ting. Hvis ordet “guddommelighet” noensinne har flytt fra min penn, har jeg intet annet ment enn hans guddommelighet i forholdet til verden; og hvis en hentydning til “den

attråede” er kommet fra den, har jeg ikke hatt noen annen i tankene enn ham. Således også angående ordet “elskede”, han er virkelig min elskede og et hvert forstandig hjertes elskede. Hvis jeg har talt om å “falle ned”, har jeg bare ment å falle ned for hans opphøyede, hans herlige og sublime åsyn. Hvis jeg har rost noen sjel, har mitt mål bare vært å synge hans pris. Og hvis jeg har befalt folket å handle, har min eneste hensikt vært at de burde handle i samsvar med hans velbehag på hans manifestasjons dag. Dette bevitnes av hva som enn ble sendt ned til meg fra min Herres rike, han den allvitende, den allvise.

Jeg har gjort alle ting avhengige av hans godkjennelse ⁷ og behag. Han er i sannhet den som er verdenenes Herre og enhver søkende sjels attrå. Hvis dere skulle åpne øynene, ville dere sannelig se manifestasjonene av “han gjør hva enn han vil” tilbe under hans skygge. Likevel har dere gjort med ham hva selv Koranens folk ikke våget å gjøre med meg, og heller ikke jødene med Kristus. Akk og ve, akk og ve! Mitt hjerte fortæres av store kvaler, og min sjel stønner over hva som har rammet min elskede ved de vantros hender. Ve over dere for deres troløshet, o forsamling av undertrykkere! Vi skapte sannelig troskap og høviskhet for hans skyld, så dere ved tiden for hans fremkomst kanskje ikke ville gjøre noe som ville få min indre virkelighet og alle tings virkeligheter til å jamre. Men dere har overtrådt det som ble fastsatt i boken fra Gud, Kongen, den mest opphøyede, den største. Dere har flerret selvbeherskelsens slør og kastet anstendighetens kledning til side, og dere har begått det som skapelsens Penn skammer seg over å berette for jordens og himmelens beboere.

8 Akk og ve, akk og ve for det som dere har tilføyet denne forurettede, denne forviste og sviktede sjel! Hva dere heretter vil tilføye ham, vet jeg heller ikke. Nei, ved meg selv, den allvitende! Det vet jeg sannelig, for hos meg beror kunnskapen om alle ting i en tavle som Gud har skjermet mot blikket fra dem som har gitt ham likemenn. Vi gjorde ham tidligere kjent med de ting som har skjedd eller vil skje ham, skjønt han selv er godt kjent med alt som menneskehjertene skjuler. For intet kan unndra seg hans kunnskap, og hva som enn er skapt ved bare et ord fra hans munn, kan aldri slippe ham av hende. Ingen Gud er der utenom ham, den makeløse, Skaperen, livgiveren, ødeleggeren.

9 Si: O folk! Dersom han skulle ønske å få alle jordens og himmelens innvånere til å bli et varig vitnesbyrd om sin sannhet, så ville det visselig være i hans makt. Og for ham ville dette virkelig være enkelt og mulig. Det er han som skapte Bayánens paradís for sin egen skyld. Fra ham er alle ting utgått, og til ham vil de alle vende tilbake, visste dere det bare. Likevel, og jeg sverger ved ham som har skapningens rike i sin hånd, fornekter dere ham som har rett til å betegne seg ved et eneste av de guddommelige navn, skjønt han er den som ved sitt mektige og opphøyede bud bevirket at alle navn og deres rike ble skapt!

10 Akk og ve, akk og ve for deres forsømmelighet, o Bayánens folk! Akk og ve, akk og ve for deres blindhet, o forsamling av troløse! For ved å være drevet av innbilskhet og hovmod har dere tillagt en av hans fiender stedet som etterfølger og har dermed striddes med Gud, opphavet til alle religioner, både fordum og heretter. Således har dere vendt tilbake til koranfolkets argumenter til tross for at vi

har forbudt dere å ytre et eneste ord i hans nærvær uten tillatelse fra ham. Gud kjenner sannheten i mine ord og vitner om den. Tenk derfor over deres tilstand og omfanget av deres forståelse. Ve dere og deres tanker og deres dømmekraft, o dere som lider et sørgelig tap! Vet dere ikke at vi har rullet sammen det som folket var i besittelse av, og har foldet ut en ny orden i dets sted? Velsignet være derfor Gud, den ypperste Konge, utfolderen, den allmechtige, den mest gavmilde.

Si: O folk, slutt å baktale meg. Intet ord har jeg talt uten 11 for å lovprise denne åpenbaring; intet åndedrag har jeg dratt for annet av enn kjærlighet til dens opphav; og ingen andre steder har jeg vendt mitt ansikt enn mot hans skinnende og lysende åsyn. Jeg har gjort Bayánen og alt som ble åpenbart i den, til å være lik et løvblad i den himmelske hage som tilhører ham, beskytteren, den nådige, den allmechtige. Vokt dere, at dere ikke tilegner dere den og overgir den til ham som i selvets og attråens streben søker å spille mitt blod på nytt, og som strides med Gud. Vi utfoldet sannelig Bayánen fra et eneste ord og førte den tilbake til dette samme ord, idet vi bød den å komme for hans trone som er den allvitende, den allvise, så han kan se sin forrige skapning og fryde seg over den. Vær derfor rettferdige i deres dom: Er det dette ords opphavsmann som har retten til å legge hånd på det, eller tilligger retten noen annen sjel? Hva har gjort dere så blinde, o forsamling av tilslørede?

Vi har sannelig pålagt Bayánens folk å bære plagg av 12 silke og å være plettfrie i person og antrekk, for at hans blick ikke skulle falle på noe som ville mishage ham. Likeledes er enhver bestemmelse som er blitt utlagt i vår tydelige bok,

kun for hans skyld, om dere skulle dømme rettferdig. Vi skapte himlene og jorden og alt som ligger mellom dem for hans elskede, og desto mer for hans overmåte prektige, herlige og strålende skjønnhets skyld. Og dog har dere grepet det som vi har bestemt for ham, og kastet dere over det for å forkaste min elskede. Hva har gjort dere så aktløse, o ondskapens folk? Og hva vil stille dere tilfreds på denne dag, o urostiftere?

- 13 Dere har motsatt dere ham og alt han har manifestert, skjønt vi formante dere i våre tavler om at enhver som ihukommer hans største og vidunderligste navn, skulle reise seg fra sitt sted og nitten ganger gjenta: "Forherliget være Gud, Herren over jordens og himmelens riker!", og deretter nye nitten ganger: "Forherliget være Gud, Herren over all herlighet og alt herredømme!", og så videre, slik vi har åpenbart i en overmåte mektig tavle.³⁹ Men dere har ikke trodd på ham og hans vers. Ja, dere slo dere ikke tilfreds med det og har ringeaktet Guds rettigheter som hjemfaller til ham, og har ikke aktet på den befaling fra Gud som gjelder ham selv, den mest opphøyede, den allvitende. Dere har forkastet alle hans handlinger, den ene etter den annen, og gledet dere over å latterliggjøre ham. Blant dere er han som sa: "Han drikker te!", mens en annen klaget: "Han inntar føde!" Enda en annen kommer med innvendinger mot hans klesdrakt, skjønt hver en tråd i den bevitner at der ingen annen Gud er enn ham, og at han er målet for æresbevisningene fra alle som er nær Gud. Jeg bevitner at Den urgamle skjønnhet til tider manglet selv et klesskift. Dette vitnesbyrd gir sannhetens og kunnskapens tunge. Mang en aften var han uten mulighet til å sørge for næring til sin slekt, men han

skjulte sin vanskelige tilstand for å bevare Guds mektige og uangripelige Saks ære, og det til tross for at alle ting ble skapt for hans skyld, og at nøkkelen til jordens og himmelens skattkamre befinner seg i hans grep.

Ve dere for deres skamløshet, o Bayánens folk! Gud er mitt vitne! Jeg skammer meg over deres gjerninger, og jeg tar avstand fra dere, o forsamling av onde! Akk og ve for de lidelser han har gjennomgått ved deres hender. Akk og ve for det som har hjemsøkt ham og fortsetter å hjemsøke ham hvert et øyeblikk. O folk! Døm med rettferdighet, og tenk etter et øyeblikk: Hvis dere forblir blindet av slike slør, for hvilket formål åpenbarte jeg meg da, og hva slags frukt bar min åpenbaring, o forsamling av hyklere? Gud har kalt meg frem for å sønderrive slørene og for å lutre deres hjerter i forventning om denne åpenbaring. Dog har dere begått det som fikk mine tårer og de helliges tårer til å strømme. De henfarne slekter blekner i ansiktet ved deres gjerninger, for dere er mer tilsløret enn dem og mer aktløse enn dem som følger toraen, evangeliet eller noen annen bok.

Gid jeg aldri hadde vært født og aldri hadde åpenbart meg for dere, o svikefulle! Jeg sverger ved ham som sendte meg ut med sannhetens kraft! Jeg har oppregnet kunnskapen om alle ting, og jeg vet alt som er forvart i Guds ukrenkelige skattkamre og skjult for menneskers øyne, men aldri har jeg møtt et egensindigere og mer ondskapsfullt folk enn dere. For med alt som vi har utlagt i våre tavler, og alle de formaninger vi har henvendt til dere på hver eneste side i dem, er vi ute av stand til å forestille oss at en eneste sjel på jord ville våge å protestere mot Gud, som har jordens og himmelens riker i sitt grep. Vi er rådville overfor deres

skapelse og vet ikke ved hvilket ord dere ble dannet, o dere av en natur og med handlinger som forbløffer hjertene hos forsamlingen i det høye og hos dem som er Gud hengivne, og dem som har nær adgang til ham.

- 16 O tjener! Således beretter vi for deg i denne tavle det som Bayánens due i denne stund synger for din Herres trone, han den allmechtige, den høylovede. Les derfor det som er åpenbart i den, men vakt dens indre betydnings perler mot de sveikefulles og tyvaktiges hender blant den ondes skarer. Skulle du finne en klartskuende sjel, sett da denne tavle frem for hans øyne, så han i sin tur kan beskue den og være av dem som når frem. Må hende vil de blant våre rettferdige tjenere som er utstyrt med innsikt, bli kjent med det som har skjedd denne himmelske skjønnhet ved disse lastefulle sjelers hender, de som har valgt å tilbe kalven heller enn Herren Gud, har kastet seg ned for den hver morgen og aften og triumfert over det.

- 17 Sørg ikke på grunn av vår motgang, men vær tålmodig slik vi har vært tålmodige. Han er i sannhet den beste av hjelpere. Kom din Herre i hu ved dagtid og ved nattetid, og berøm hans pris blant hans tjenere. Må hende vil hans kjærlighets ild ved det bli tent i de rettferdiges hjerter, og må hende vil alle i sin tur reise seg for å forherlige Gud, sin Herre, Herren over det sette og det usette, og deres henfarne fedres Herre.

UTDRAG FRA SÚRIY-I-AHŽÁN

Sorgenes sure

GID du i denne stund stod foran tronen og kunne høre ¹ hvordan evighetens melodier kommer fra Bahás tempel! Ved den ene sanne Gud, hvis hans skapninger bare renses ørene, og hvis de hørte kun en eneste tone av disse melodier, ville de alle som én falle lamslått til jorden i nærvær av din Herre, den allherlige, den mest gavmilde. Men siden de har striddes med Gud, har han nektet dem sin nådes undere og etter sin vurdering betraktet dem som forkastede leirklumper. Ved Gud! Dersom du skulle overveie deres ord, ville du høre det som aldri ble hørt fra jødene da vi sendte Ånden til dem med en tydelig bok, ei heller fra evangeliets forsamling da vi lot evighetens dagstjerne stige opp over Mekkas horisont med verdensopplysende glans, og heller ikke fra Koranens folk da den guddommelige kunnskaps himmel ble kløvet i stykker og Gud manifesterte seg i 'Alís⁴⁰ skjønnhet med sannhetens kraft og i skyggen av sitt allbarmhjertige navn.

Når dette velsignede, dette helligede, dette opphøyede ² og utilnærmelig vidunderlige navn blir nevnt, et navn

som i sannhet er overmåte underfullt, fremkommer det to tilstander inneni meg. Jeg ser mitt hjerte brenne med sorgens ild over det som rammet den allbarmhjertige ved koranfolkets hender. Det er som om hvert lem i mitt legeme ble oppslukt av en fortærende flamme som ville sette hele verden i brann om den ikke ble dempet. Om dette gir Gud selv vitnesbyrd. På samme vis ser jeg tårer strømme, fra mine øyne og fra lemmene og selv fra hårene på hodet, ved ulykkene som ble påført ham av de onde som drepte Gud og ikke anerkjente ham, og som skrøt av å være tro mot bare ett av hans navn da de hengte ham opp i luften og gjennomhullet hans bryst med hatets kuler.

³ Måtte universet aldri ha blitt frembragt! Måtte verden aldri ha blitt skapt! Måtte ingen profet noensinne ha blitt oppreist, ingen sendebud utsendt og ingen Sak opprettet blant mennesker! Måtte Guds navn aldri ha blitt manifestert mellom jord og himmel og ingen bøker, tavler, eller skrifter noensinne ha blitt åpenbart! Måtte Den urgamle skjønnhet aldri blitt henvist til å bo blant disse illgjerningsmenn, ei heller til å lide ved deres hender som åpent tvilte på Gud, og som gjorde mot ham det som ingen på jord noensinne hadde våget å gjøre! Ved den ene sanne Gud! Dersom du, o 'Alí,⁴¹ skulle undersøke mine lemmer og kroppsdeler, mitt hjerte og mine vitale deler, ville du oppdage sporene av disse samme kuler som traff dette Guds tempel. Akk og ve, akk og ve! Således ble åpenbareren av vers forhindret fra å åpenbare dem, og dette oseaan fra å bruse, og dette tre fra å bære frukt, og denne sky fra å utøse sitt regn, og denne sol fra å gi sitt lys, og denne himmel fra å stige mot det høye. Dog slik er det ugjenkallelig blitt forordnet på denne dag.

Måtte jeg aldri ha blitt til, og måtte min mor aldri ha 4
 født meg! Måtte jeg aldri ha hørt om det som overgikk ham
 ved deres hender som tilba Guds navn og dog drepte ham
 som er deres opphav, deres skaper, deres former og deres
 åpenbarer! Ve over dem for å følge selvets og lidenskapens
 tilskyndelser og for å begå det som fikk himmelens terner
 til å falle i avmakt i deres himmelske gemakker og Ånden
 til å skjule sitt ansikt i støvet på grunn av det som disse
 ulver har tilføyet herrenes Herre. Alle ting gråter ved tårene
 jeg utgyter for ham; alle ting jamrer seg ved de sukk jeg
 utstøter over vår adskillelse. Min sorg er i sannhet slik at
 evighetens melodier ikke lenger kan strømme fra mine lep-
 per, ei heller kan åndens briser vifte fra mitt hjerte. Og om
 jeg ikke hadde søkt å beskytte meg, ville mitt legeme ha
 blitt kløvet sund og mitt liv utslukket.

Se, min forrige manifestasjon gråter i sin tur og tiltaler 5
 deg og sier: "O 'Alí! Ved den ene sanne Guds rettferdighet!
 Dersom du skulle undersøke mitt hjerte, mine lemmer og
 mine kroppsdeler og iaktta mitt indre og ytre vesen, ville
 du finne sporene etter de hatets piler som har truffet min
 seneste manifestasjon som viste seg i mitt navn, den allher-
 lige! Således klager jeg, og forsamlingen i det høye klager
 på grunn av min gråt. Således jamrer jeg meg, og beboerne
 av navnenes tabernakel jamrer seg over mine skrik. Således
 sukker jeg i vånede, og innvånerne av evighetens byer feller
 tårer over at jeg sukker for denne forurettede som befinner
 seg blant Bayánens folk. Ved Gud, de har tilføyet ham det
 som Koranens tilhengere aldri tilføyet meg. Akk og ve for
 det som har rammet ham ved deres hender! Og derpå falt
 jordens og himmelens innvånere bestyrtet til jorden over

det som hadde hjemsøkt den skjønnhet som hadde sitt sete på den guddommelige nærhets trone. Ve over dem og over det som deres hender har gjort hver morgen og aften!”

6 Se, Den evige skjønnhet roper ut: “O den høyestes penn!” Vend deg bort fra dette tema som bedrøver alle som bærer tilværelsens kledebon, og tal om et annet av barmhjertighet for forsamlingen i det høye. Ved den ene sanne Gud! Hans trone er nesten blitt overveldet, dens storhet og høyhet til tross.

7 Da vi hørte dette rop, stanset vi vår beretning på grunn av disse sorger og vendte tilbake til vårt foregående tema, så du kan være fullt ut kjent med det. O ‘Alí, vær ikke forferdet over det vi har fortalt deg om ulykkene som har hjemsøkt våre foregående og senere manifestasjoner. Spenn beltet om livet for å bistå Guds Sak, og reis deg på denne sti med fasthet og ubøyelig besluttsomhet.

Bábs fødsel

*“I hans navn som ble født på denne dag,
han som Gud har satt til å bære bud om sitt navn,
den allmektige, den allkjærlige!”*

DETTE er en tavle som vi har stilet til den natt da himlene ¹
og jorden ble opplyst av et lys som spredte sin glans
over den hele skapning.

O natt, velsignet er du! For ved deg fødtes Guds Dag, ²
en Dag som vi har forordnet å være frelsens lampe for dem
som bor i navnenes byer, triumfens kalk for seiervinnerne
på evighetens arenaer og gledens og jubelens demringssted
for hele skaperverket.

Umåtelig opphøyet er Gud, himlenes skaper, som har ³
bragt denne Dag til å uttale det navn hvorved den tomme
innbilnings slør er spjæret, de meningsløse forestillingers
tåkedis er fordrevet og hans navn “Den selvbestående” har
demret over visshetens horisont. Ved deg er forseglingen
brutt på det evige livs utsøkte vin, kunnskapens og ytringens
dører er låst opp for jordens folk, og den allbarmhjertiges
briser er ført hen over alle egner. All ære være den time
hvori er fremkommet skatten fra Gud, han den allmektige,
den allvitende, den allvise.

4 O jordens og himmelens skare! Dette er den første natt, som Gud har gjort til et tegn på hin annen natt hvori han fødtes som ingen lovprisning på behørig vis kan opphøye og ingen egenskap kan beskrive. Vel er det med den som lar tankene dvele ved dem begge. Sannelig, han vil finne at deres ytre virkelighet er i samsvar med deres indre essens, og han vil bli kjent med de guddommelige mysterier som ligger forvart i denne åpenbaring, en åpenbaring hvorved vantroens grunnvoller er rystet, overtroens avguder er gjort til intet, og det banner er utfoldet som forkynner at “Ingen annen Gud er der enn ham, den sterke, den opphøyede, den uforlignelige, beskytteren, den mektige, den utilgjengelige.”

5 I denne natt spredtes nærhetens vellukt, gjenforeningens portaler ved dagenes ende ble slått opp, og alle skapte ting ble beveget til å utbryte: “Riket tilhører Gud, alle navns Herre, som er kommet med verdensomsluttende overhøyhet!” I denne natt sang skaren i det høye sin Herres pris, han den opphøyede, den aller herligste, og de guddommelige navns innerste virkelighet opphøyet ham som er begynnelsens og endens konge i denne åpenbaring, en åpenbaring ved hvis kraft fjellene har ilt hen til ham som er den evig fyldestgjørende, den høyeste, og hjertene har vendt seg hen mot sin allerkjærestes åsyn, og løvet er satt i bevegelse av lengselens briser, og trærne har oppløftet sin røst i et frydefullt svar på appellen fra ham som er den uhemmede, og hele jorden har sitret av lengsel i sin attrå etter å gjenforenes med den evige Konge, og alle ting er gjort nye av det skjulte ord som er fremkommet i dette veldige navn.

6 O den overmåte gavmildes natt! I deg skuer vi sannelig Moderboken. I sannhet – er den en bok, eller snarere et

unntatt barn? Nei, ved meg selv! Slike ord har med navnenes rike å gjøre, mens Gud har helliget denne bok over alle navn. Ved den er den skjulte hemmelighet og det skattede mysterium blitt åpenbart. Nei, ved mitt liv! Alt som er nevnt, gjelder egenskapenes rike, mens Moderboken står høyt hevet over dette. Ved den har manifestasjonene av “der er ingen gud unntatt Gud” fremkommet over dem alle. Ja, skjønt slike ting er forkynt for alle mennesker, er etter din Herres skjønn intet annet enn hans øre i stand til å høre dem. Salige er de som er inderlig forvisset!

Av forbløffelse utropte derpå den høyestes Penn: “O 7 du som er opphøyet over alle navn! Jeg besverger deg, ved din makt som har omsluttet himlene og jorden, om å frita meg for å tale om deg, for jeg er selv frembragt ved din skapende kraft. Hvordan kan jeg da skildre det som ingen skapte ting makter å beskrive? Og dog – jeg sverger ved din herlighet – skulle jeg forkynne det du har inngitt meg, ville den hele skapning forgå av glede og ekstatisk jubel, hvor meget mer ville den da ikke bli overveldet overfor bølgene på din ytrings osean på denne overmåte lysende, overmåte opphøyede og transcendent plett! Frita, o Herre, denne vaklende Penn for å forherlige så opphøyet et stade, og far barmhjertig frem mot meg, o min besitter og min konge. Overse derfor mine overtredelser i ditt nærvær. Du er i sannhet den frikostige Herre, den allmektige, den evig tilgivende, den mest gavmilde.

*Han er den evige, den ene, den aleneværende,
den altbesittende, den mest opphøyede.*

¹ **H**ØYLOVET være du, o min Gud, for du har prydet verden med morgengryets glans etter den natt da han ble født som bar bud om manifestasjonen av ditt overopphøyede herredømme, demringsstedet for din guddommelige essens og åpenbaringen av ditt ypperste herrevelde. Jeg bønnfaller deg, o du som har dannet himlene og skapt navn, om nådigst å hjelpe dem som har søkt ly i skyggen av din rike nåde og oppløftet sin røst blant verdens folk for å forherlige ditt navn.

² O min Gud! Du ser hele menneskehetens Herre inne-sperret i sitt største fengsel, der han roper ditt navn med høy røst, beskuer ditt åsyn og forkynner det som har fylt innvånerne av din åpenbarings og skapnings riker med henrykkelse. O min Gud! Jeg ser meg selv fanget i dine tjeneres hender, og dog stråler lyset av ditt herredømme og åpenbaringene av din uovervinnelige kraft fra hans ansikt og setter alle i stand til å vite for visst at du er Gud, og at der ingen annen Gud er enn deg. Ei heller kan de sterkes styrke anfekte deg eller herskernes herskermakt vinne over

deg. Du gjør hva du enn vil i kraft av ditt herredømme som omslutter alle skapte ting, og forordner hva du behager ved din befalings kraft som gjennomtrenger den hele skapning.

Jeg bønnfaller deg ved din manifestasjons herlighet og kraften i din velde, ditt herredømme og din opphøyethet om å gjøre dem seierrike som har reist seg for å tjene deg, som har stått din Sak bi og ydmyket seg overfor glansen av ditt åsyns lys. Gi dem seier over dine fiender, o min Gud, og gjør dem standhaftige i din tjeneste så bevisene på ditt herrevælde ved dem kan bli grunnfestet rundt om i dine riker og tegnene på din ubetvingelige kraft kan bli åpenbart i dine land. Du har sannelig makt til å gjøre hva du vil; ingen annen Gud er der enn deg, hjelperen i fare, den selvbestående.

Denne herlige tavle er blitt åpenbart på årsdagen for fødselen⁴² så du kan fremsi den med et ydmykt og bønnlig sinnelag og takke din Herre, den allvitende, den allkunnige. Anstreng deg på alle vis for å stå Gud til tjeneste slik at der fra deg kan fremkomme det som vil udødeliggjøre ditt minne i hans herlige og opphøyede himmel.

Si: Forherliget er du, o min Gud! Jeg bønnfaller deg ved dine tegns demringssted og ved åpenbareren av dine tydelige jærtegn om å gi at jeg under alle omstendigheter kan holde fast ved ditt kjærlige forsyns rep og klynge meg fast til din gavmildhets kjortelsøm. Regn meg derfor til dem som verdens omskiftelser og tilfeldigheter ikke har kunnet avskrekke fra å tjene deg og fra å være deg tro, og til dem som folkets angrep ikke har maktet å hindre fra å opphøye ditt navn og syngre din pris. Hjelp meg nådigst, o min Herre, til å gjøre hva du enn elsker og ønsker. Gjør meg

MINNEDAGER

i stand til å utrette det som vil opphøye ditt navn og få din
kjærlighets ild til å flamme.

⁶ Du er i sannhet den tilgivende, den gavmilde.⁴³

*Bahá'u'lláhs
fødsel*

LAWH-I-MAWLÚD

Fødselstavlen

O FORSAMLING av de sette og de usette! Fryd dere med ¹
 overstrømmende glede i hjerte og sjel, for natten er
 kommet til tidsaldrenes innhøsting og forgangne tidevervs
 innsamling, den natt da alle dager og netter ble frembragt
 og den forutbestemte tid for denne åpenbaring ble fullbyrdet
 etter befaling fra ham som er maktens og kraftens Herre.
 All glede til forsamlingen i det høye ved fremkomsten av en
 så herlig, en så vidunderlig Ånd!

Dette er natten da Paradisets dører ble slått vidt opp og ²
 helvetets porter ble stengt, natten da den allbarmhjertiges
 paradiset ble avslørt midt i hjertet av skaperverket, da Guds
 briser ble ført fra tilgivelsens tilholdssteder og den siste time
 ble innledet ved sannhetens kraft, kunne dere bare vite det.
 All glede til denne natt ved hvilken alle dager er blitt badet i
 lys, skjønt ingen kan fatte dette andre enn de som er utstyrt
 med visshet og dømmekraft!

Dette er natten som kraftens netter⁴⁴ har kretset om, ³
 natten da englene og Ånden er kommet ned med begre fylt
 ved Paradisets elver i sine hender, natten da himmelen selv

ble prydet med Guds utsmykning, han den allmektige, den allnådige, den mest gavmilde, da enhver skapt ting ble gjort levende og alle jordens folkeslag ble omsluttet av hans nåde. All glede til Åndens forsamling for denne klare og strålende gave!

4 Dette er natten da Jibts lemmer ble bragt til å skjelve, og det største avgudsbilde falt i støvet, og urettens grunnvoller ble knust, og Manát jamret i sitt innerste vesen, og 'Uzzás rygg ble brukket og dets ansikt svertet;⁴⁵ for den guddommelige åpenbarings morgen har grydd, og dét har vist seg som har gitt trøst til herlighetens og majestetens øyne, og bortenfor dem til alle profeters og Guds sendebuds øyne. All herlighet derfor til dette daggry som har brutt frem over den strålende herlighets daglysning!

5 Si: Dette er det daggry da de onde ble utestengt fra å nærme seg maktens og storhetens rike, og da hjertene ble sønderrevet hos slike som har striddes med Gud, den allmektige, den allherlige, den uhemmede. Dette er dagen da de ondes ansikter ble formørket, mens de rettferdiges ansikter skinte av lyset fra denne skjønnhet, en skjønnhet som alle synlige og usynlige ting, og bortenfor dem hele forsamlingen i det høye, med iver har ventet skulle komme. All hyllest og hilsen til fremkomsten av denne Ånd, som ved sin kraft har oppildnet de døde i deres graver og kalt hvert hensmuldrende ben til live!

6 Si: O urettens opphav! Jamre over dine ynkelige kår! Og o undertrykkelsens kilde! Dra til din bolig i den nederste ild, for den allbarmhjertiges skjønnhet har skint frem over tilværelsens horisont med en slik glans at den opplyser alle hans rikers beboere med sitt tindrende lys, og har frembragt

Guds ånd, han den allmektige, den allherlige, den mest gavmilde. Ved dens åpenbarelse har hans viljes hånd strukket seg frem fra storhetens erme og sønderrevet verdens slør ved kraften i sitt ypperste, sitt uforlignelige, sitt altbetvingende og opphøyede herredømme. All herlighet derfor til dette daggry hvorved Den urgamle skjønnhet har inntatt tronen i hans navn, den allmektige, den største.

7 Dette er det daggry da han ble født som ikke avler og som ikke er avlet. Vel er det med den som nedsenker seg i den indre betydnings osean som bølger i denne ytring, og som oppdager de kunnskapens og visdommens perler som ligger gjemt i ordene fra Gud, Kongen, den opphøyede, den mektige, den sterke. All herlighet til ham som oppfatter sannheten og regnes til dem som er utstyrt med dømmekraft.

8 Si: Dette er det daggry da paradisforsamlingens flokker og skarene av hellighetens engler steg ned fra himmelen, og blant dem befant den seg som ble løftet til den mest opphøyede forsamlings rekke på brisene fra Guds skjønnhet, han den herligste. Først på de samme briser steg enda en annen gruppe av engler ned, og hver av dem holdt høyt hevet en kalk med evig liv og bød den til dem som i tilbedelse kretser om den plett hvor Det urgamle vesen har inntatt sin allherlige og overmåte gavmilde navns trone. All glede til slike som har nådd hans nærvær, beskuet hans skjønnhet, lyttet til hans melodier og blitt opplivet av det ord som er utgått fra hans hellige og opphøyede, hans herlige og strålende lepper!

9 Si: Dette er det daggry da det største tre ble plantet og bar sine opphøyede og uforlignelige frukter. Ved Guds

rettferdighet! I enhver frukt fra dette tre befinner det seg frø til utallige melodier. Og derfor skal vi, o Åndens forsamling, gjøre dere kjent med noen av deres himmelske sanger, alt etter hva dere evner å romme, så de kan tiltrekke deres hjerter og føre dere nær hen til Gud, styrkens, kraftens og maktens Herre. All herlighet være dette daggry til del, hvorved de guddommelige lyskilder har skint frem over hellighetens horisont etter lov fra Gud, den allmektige, den utilgjengelige, den høyeste.

10 Si: Dette er det daggry da den skjulte essens og den usette skatt ble gjort åpenbare, det daggry da Den urgamle skjønnhet grep udødelighetens beger med herlighetens hender, drakk selv først derav og så bød det til alle jordens folkeslag, høy og lav tillike. All herlighet derfor til den som har nærmet seg dette beger, løftet det og drukket av det av kjærlighet til sin Herre, den allmektige, den høyeste!

11 Én frukt fra dette tre har forkynt det som den brennende busk hadde forkynt i fordums dager på hin helligede og snehvite plett, ord som Moses lånte øre til, og som fikk ham til å gi avkall på alle skapte ting og til å styre sine skritt mot hellighetens og storhetens tilholdssteder. All herlighet derfor til denne ekstase født av Gud, den allmektige, den mest opphøyede, den største!

12 En annen frukt derav har ytret det som hensatte Jesus i henrykkelse og hevet ham opp til den åpenbare prakts himmel. All herlighet derfor til denne Ånd i hvis nærvær den trofaste ånd står, sammen med en gruppe av Guds utvalgte engler!

13 Enda en annen frukt derav har røpet det som fortryllet hjertet hos Muhammed, Guds apostel, som henført av

det sødmefylte tonefall i røsten fra oven steg opp til det guddommelige lotustre, hørte Guds røst komme innenfra majestetens tabernakel og uttale mysteriet om mitt heligede, mitt opphøyede og mektige navn. All herlighet derfor til dette tre som er blitt oppreist gjennom sannhetens kraft, så alle verdens folkeslag kan søke ly i skyggen av det!

O den høyestes Penn! Skriv ikke mer; for ved Gud, skulle ¹⁴ du skildre alle de sødmefylte tonefall fra fruktene av dette himmelske tre, ville du finne deg selv forlatt på jorden, for alle ville fly fra ditt nærvær og forlate din hellighets forgård. Og dette er sannelig den utvilsomme sannhet. All herlighet derfor til de mysterier som ingen kan utholde bortsett fra Gud, den ypperste hersker, den allmektige, den nådigste!

Er du, o Penn, vitne til hvilket oppstyr hyklerne har fått ¹⁵ i stand rundt om i landet, og for en uro de onde og de gudløse har vakt? Og dette skjedde til tross for at du åpenbarte kun et ørlite glimt av din Herres mysterier, han den mest opphøyede, den allherlige. Legg derfor bånd på deg selv, og skjul for menneskers øyne det som Gud har skjenket deg som et tegn på sin gavmildhet. Og om ditt ønske skulle være å gi alle skapte ting å drikke av det krystallklare vann som virkelig er liv, og som Gud har gjort deg til utspringet av, da la ditt blekk flyte kun i forhold til hvor mye de kan ta imot. Således bydes du av den som har skapt deg gjennom sin befalings kraft. Gjør derfor slik du ble befalt, og vær ikke av dem som nøler. All herlighet til dette vektige bud som har tøylet alle skapte tings kraft og avholdt den høyestes penn fra å røpe for verdens folkeslag det som slør hadde skjult for dem! Hans makt kan sannelig overkomme alle ting.

Han er den helligste, den mest opphøyede, den største.

¹ **F**ØDSELSDAGENS høytid er kommet, og han som er Guds skjønnhet, den allmektige, den altbetvingende, den allkjærlige, har inntatt sin trone. Vel er det med den som på denne Dag har oppnådd hans nærvær og mot hvem Gud, hjelperen i fare, den selvbestående, har vendt sitt blikk. Si: Vi har feiret denne høytid i Det største fengsel på en tid da jordens konger har reist seg mot oss. Dog kan undertrykkerens overmektighet aldri forpurre vår hensikt, ei heller kan jordens skarer forferde oss. Om dette gir den allbarmhjertige vitnesbyrd på dette overmåte opphøyede stade.

² Si: Skulle innbegrepet av forvissning la seg forferde av skrik og skrål fra jordens folk? Nei, ved hans skjønnhet, som sprer sin glans over alt som har vært og alt som skal bli! Dette er i sannhet Herrens majestetiske makt som har favnet den hele skapning, og dette er hans transcendent kraft som har gjennomstrømmet alle dem som ser og alt det som blir sett. Ta et fast tak om hans ypperste veldes rep, og tal om din Herre, den uhemmede, ved dette morgengry hvis lys har avdekket enhver skjult hemmelighet. Således har Den gamle av dagers tunge talt på denne Dag da den utsøkte vins segl er brutt. Vokt dere, at dere ikke fylles med

uro av meningsløse forestillinger fra dem som har mistrodd Gud, eller lar deres tomme innbilninger avholde dere fra denne utstrakte sti.

O Báhás folk! Sjev på løsrivelsens vinger inn i deres 3
allbarmhjertige Herres kjærlighets atmosfære. Reis dere så for å gi ham seier, som befalt i den forvarte tavle. Vokt dere, at dere ikke strides med noen av mine tjenere. La den liflige angen av Gud og hans hellige ytringer bli dem til del, for ved deres kraft vil alle mennesker bli satt i stand til å vende seg til ham. De som forblir likegyldige overfor Gud på denne dag, er i sannhet fortapt i sine begjærs drukkenskap og merker det ikke. Vel er det med den som underdanig og ydmykt har vendt ansiktet mot morgendemringen for sin Herres vers.

Det anstår dere å reise dere og gjøre folket kjent med det 4
som er blitt nedsendt i boken fra deres Herre, den allmektige, den uhemmede. Si: Frykt Gud, og akt ikke på de meningsløse forestillinger hos dem som vandrer på tvilens og urettens veier. Vend dere hen mot deres Herres trone med strålende hjerter, mot ham som har alle navn. Han skal sannelig hjelpe dere ved sannhetens kraft. Ingen Gud er der utenom ham, den allmektige, den overmåte gavmilde.

Ville dere haste mot en skarve dam når det største osean 5
strekker seg ut for øynene på dere? Vend dere helt og fullt hen mot det, og følg ikke i enhver troløs bedragers fotspor. Slik synger evighetens fugl fra grenene på vårt guddommelige lotustre. Ved Gud! Én eneste av dens melodier er nok til å henrykke skaren i det høye, og bortenfor dem beboerne av navnenes byer, enn videre også dem som morgen og aften kretser om hans trone.

- 6 Således har ytringens byger regnet ned fra deres allbarmhjertige Herres viljes himmel. Kom nærmere dem, o folk, og forsak dem som fånyttets bestrider de vers som Gud har åpenbart, og som mistrodde sin Herre da han kom begavet med bevis og vitnesbyrd.

Han er Gud.

O FORSAMLING av glødende elskere! Ved Guds rettferd- 1
 ighet, dette er en natt hvis like aldri har vært opplevd
 i skapningens verden. Og dette er sannelig fra Guds nåde,
 han den allherlige, den mest gavmilde.

Dette er en natt da Ånden istemte en melodi som var 2
 slik at den vakte sterk uro i alle menneskers indre virke-
 lighet, og han sa: “Fryd dere, o forsamling i det høye, i deres
 tilholdssteder i Paradis!”

Og derpå ropte Guds røst innenfra hellighetens og 3
 gavmildhetens tabernakel: “Dette er virkelig natten da han
 som er den allbarmhjertiges virkelighet, ble født, natten da
 hver evig befaling ble utlagt av den allherliges penn. Gled
 dere derfor med overordentlig fryd, o Bayánens forsamling!”

Dette er natten da den mystiske due lot sitt rop lyde 4
 fra himmelens grener og kvister: “Fryd dere, o beboere av
 Paradis!”

Si: Dette er natten da herlighetens slør ble trukket til 5
 side for øynene på visshetens folk, og himmelens fugl slo
 sine triller midt i hjertet av det himmelske rike. Fryd dere
 derfor, o hellighetens legemliggjørelser i Den evige stad!

- 6 Dette er natten da Gud spredte glansen av alle sine fornemste navn og inntok tronen i ethvert rent og strålende hjerte. Fryd dere derfor, o Bayánens forsamling!
- 7 Dette er natten da tilgivelsens oseaner bølget og forsynets briser førtes viden om. Fryd dere derfor, o den allbarmhjerteres ledsagere!
- 8 Dette er natten da alle som bor på jord fikk sine overtredelser tilgitt. Dette er sannelig en gledelig tidende for alle som er skapt i det betingede rike!
- 9 Si: Dette er natten da de anviste mål av gavmildhet og nåde ble risset inn på maktens og bekreftelsens ruller, så hvert spor av sorg derved kunne bli fordrevet fra alle ting for alltid. Fryd dere derfor, o dere som har trådt inn i tilværelsens verden!
- 10 I denne stund utroper Åndens herold midt fra evighetens hjerte, høyhetens og opphøyethetens sete – og dette er sannelig fra Guds nåde, han den allherlige, den mest gavmilde –
- 11 og sier: Ved Gud! Seglet er brutt på den moskusduftende vin av hans mektige hånd som er kilden til herskermakt og kraft. Og dette er sannelig fra Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest gavmilde.
- 12 Og begre med karmosinrød vin bæres rundt av den guddommelige Josefs hånd og heves til den allherliges skjønnhet. Og dette er sannelig fra Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest gavmilde.
- 13 Skynd dere, o forsamling av mennesker, og drikk dere utørste fra denne elv av evig liv! Og dette er sannelig fra Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest gavmilde.
- 14 Si: O forsamling av sanne elskere! Den attråedes skjønnhet har skint frem i sin nakne herlighet. Og dette er sannelig

fra Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest gavmilde.

O forsamling av hans elskede! Den høyst-elskedes 15
 åsyn har grydd over hellighetens horisont. Våkne til dåd,
 og skynd dere hen til det av hele deres hjerte, o Bayánens
 folk! Og dette er sannelig fra Guds nåde, han den mest
 opphøyede, den mest gavmilde.

Beviset er fullbyrdet, og vitnesbyrdet er fastslått, for 16
 oppstandelsen har skjedd ved Guds fremkomst i sitt eget
 selvs manifestasjon, den evig forblivende. Og dette er san-
 nelig fra Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest
 gavmilde.

Tidsaldrene har gått, tidevervene er bragt i opprør, og 17
 enhver lyskilde har strålt av fryd, for Gud har utsendt sin
 herlighets glans på ethvert tre prydet med grønne kvister.
 Og dette er sannelig fra Guds nåde, han den mest opp-
 høyede, den mest gavmilde.

Sett dere i bevegelse, o Guds utvalgte, for åndene har 18
 samlet seg, de guddommelige briser har viftet, de flyktige
 innbilninger er fordrevet, og evighetens røster har runget
 fra ethvert frodig tre. Og dette er sannelig fra Guds nåde,
 han den mest opphøyede, den mest gavmilde.

Ved Gud! Slørene er brent bort, skyene er revet opp, 19
 tegnene er åpenbart, og hentydningene er avdekket av ham
 som formår alle ting ved sin makt. Og dette er sannelig fra
 Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest gavmilde.

La hjertene fylles av glede, men gjem denne nøye bevokt- 20
 ede, denne mest skjulte hemmelighet så ikke den fremmede
 kommer under vær med det som dere har drukket av den
 vin som bringer henrykkelse og fryd. Og dette er sannelig
 fra Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest gavmilde.

- 21 O Bayánens forsamling! Gud gir meg vitnesbyrd om at hans gunst er fullendt, hans barmhjertighet er fullbyrdet, og hans åsyn stråler av glede og lykke. Og dette er sannelig fra Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest gavmilde.
- 22 Drikk dere utørste, o mine ledsagere, av denne sprudlende og lysende elv, og fryd dere over det, o mine venner! Og dette er sannelig fra Guds nåde, han den mest opphøyede, den mest gavmilde.

Han er den helligste, den største.

DETTE er den måned da han fødtes som bærer Det største 1
 navn, han hvis tilsynekomst har bragt menneskehetens
 lemmer til å beve, og hvis fottrinns støv er blitt søkt som en
 velsignelse av skaren i det høye og innvånerne av navnenes
 byer, hvorpå de lovpriste Gud og ropte i jubel og glede. Ved
 Gud! Dette er den måned ved hvilken alle andre måneder
 er blitt opplyst, måneden da han – den skjulte hemmelighet
 og den vel forvarte skatt – fremstod og ropte høyt i men-
 neskehetens midte. Alt herredømme tilligger dette nyfødte
 barn hvorved skapningens ansikt er blitt omkranset av smil,
 og trærne har vaiet, og oseanene har brust, og fjellene har
 tatt flukten, og Paradis har latt sin røst høre, og Klippen
 har ropt, og alle ting har utbrutt: “O skaperverkets skare!
 Skynd dere hen til demringsstedet for deres Herres åsyn,
 han den nådige, den barmhjertige!”

Dette er den måned da Paradiset selv ble prydet med 2
 glansen av sin allbarmhjertige Herres åsyn, og den himmel-
 ske Nattergal slo sine triller på det guddommelige lotustre,
 og de begunstigedes hjerter ble fylt av henrykkelse. Men
 folk flest er beklageligvis ikke oppmerksomme. Velsignet

være den som har anerkjent ham og oppfattet det som ble lovet i bøkene fra Gud, den allmektige, den høylovede, og ve den som har vendt seg bort fra ham som skaren i det høye har festet blikket på, ham som har gjort enhver egensindig vantro til skamme.

- ³ Så snart du har mottatt denne tavle, da istem den i de lifligste toner og si: Deg skje pris og lov, o min overmåte barmhjertige Herre, for å ha ihukomet meg i denne tavle som spredte duften av din kunnskaps kledebon og fikk din nådes oseaner til å bruse. Jeg bevitner at du er mektig til å gjøre som du behager. Ingen Gud er der uten deg, den allmektige, den allvitende, den allvise.

NOTER

FORORD

- 1 2. Kor. 5:17.
- 2 Kitáb-i-Íqán paragraf 51.

RIDVÁN

- 3 Det vil si jihad.
- 4 Engelen som vil støte i trompeten på oppstandelsens dag.
- 5 Jesus.
- 6 Báb.
- 7 En henvisning til te.
- 8 Haifa.
- 9 Jf. Koranen 76:1.
- 10 Mellom himmelens jomfru og Bahá'u'lláh begynner det her en samtale som veksler fra avsnitt til avsnitt.
- 11 Mírzá Áqá Ján var Bahá'u'lláhs sekretær, og den første delen av denne tavlen ble åpenbart med han som den talende.

BÁBS ERKLÆRING

- 12 I Tafsír-i-Hú forklarer Bahá'u'lláh at navnet “han” (eller *Huwa*, som består av bokstavene Há' og Váv) er Guds største navn, for det er et speil som alle Guds navn og egenskaper sammen gjenspeiles i.
- 13 Det vil si bokstaven “B” i navnet “Bahá”.
- 14 Koranen 28:5. (28:4-5 i Bergs oversettelse.)
- 15 Se Koranen 7:107.
- 16 Jf. Koranen 12:31.
- 17 Bahá'u'lláh.
- 18 Báb.

BAHÁ'U'LLÁHS BORTGANG

- 19 Se Koranen 4:51.
- 20 “Dødsfiender” (bokstavelig *Shimrer*) og “tyranniske konger” (bokstavelig “Nimroder”): *Shimr* tildelte imám Ḥusayn det slaget som drepte ham, og Nimrod var den som forfulgte Abraham.
- 21 Jf. Koranen 71:14.
- 22 Báb.
- 23 Imám Ḥusayn.
- 24 Ṭíhrán.

MINNEDAGER

- 25 Sjah Náşiri'd-Din.
- 26 Josef.
- 27 Jf. Koranen 22:54.
- 28 Koranen 104:1-2.
- 29 Denne oversettelsen av Kitáb-i-'Ahd ble først publisert i *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*.

BÁBS MARTYRDØD

- 30 Báb.
- 31 Konstantinopel.
- 32 Koranen 40:28.
- 33 Báb.
- 34 Imám Husayn.
- 35 Báb.
- 36 I avsnitt 2–15 taler Bahá'u'lláh med Bábs stemme.
- 37 Tallverdien av bokstavene i ordet *Ĥin* er 68. "Etter *Ĥin*" er således en henspilling på året etter 1268 etter hedsjra, som var 1269 (1852-1853 e.Kr.), året som markerte bahá'í-åpenbarings fødsel.
- 38 Bokstavene Hâ' og Bá' staver ordet *ḥubb* (kjærlighet), mens Há' og Váv utgjør ordet *Huva* (han).
- 39 Disse påkallelene stammer fra en tavle som Báb åpenbarte og stilet til mulla Báqir-i-Tabrízí om "ham som Gud skal åpenbare".
- 40 Báb.
- 41 Súriy-i-Aḥzán ble åpenbart for Mírzá 'Alíy-i-Sayyáh-i-Marághih'í.

BÁBS FØDSEL

- 42 Bábs fødsel.
- 43 Med unntak av påkallelsen ble dette utdraget først publisert i *Tablets of Bahá'u'lláh Revealed after the Kitáb-i-Aqdas*.

BAHÁ'U'LLÁHS FØDSEL

- 44 Jr. Koranen 97.
- 45 Jibt, Manát, og 'Uzzá er navnene på avguder som ble tilbudt på de hedenske araberes tid og nevnt i Koranen (4:51 og 53:19–20).